לציונות—לסוציאליזם—לאחוות עמים

יום ב', י"ט בתמוז תשמ"ח, 4 ביולי 1988 / שנה מ"ח מס' 13690 / המחיר 1.30 ש"ח כולל מע"מ

בנק לאומי פונה לביהמ"ש כדי לממש הערבות שנתן יגאל הורביץ לבניו

אורי נחשון

בנק לאומי יפנה לערכאות משפטיות כדי לממש את הערבות שנתן השר יגאל הורביץ לבניו יוני ויואב, שפשטו את הרגל לפני כשנה. יגאל הורביץ, סרב לעמוד בערבות שנתן לבנק, ודירקטוריון בל"ל החליט אתמול להפנות את העניין לערכאות משפטיות. בתגובה אומר הורביץ, כי הסכים כזמנו להצעת הבנק למנות בורר בפרשה, ולכן אינו מבין את שיקולי הבנק בהחלטתו מאתמול. חברותיהם של הבנים, יואב ויוני הורביץ צברו חובות עתק הנאמדים ב־47 מיליון דולר, וכיוני '87 התפוצצה הפרשה, ומונו לעסקיהם כונסי נכסים.

רייגן מביע צער על „הטרגדיה האנושית האיומה"

אוניית מלחמה אמריקנית הפילה בשוגג מטוס אזרחי אירני — 290 נוסעים נהרגו

למרות המכשור החדיש זוהה מטוס הנוסעים מדגם „איירבוס 300" כמטוס קרב „אף 14" — ונורו לעברו שני טילים ● יו"ר המטות המשולבים של צבא ארה"ב: המטוס התעלם משבע אזהרות ● ההרוגים: 156 גברים, 52 נשים, 66 ילדים ו־16 אנשי צוות ● היה בטיסה מטהרן לדובאי

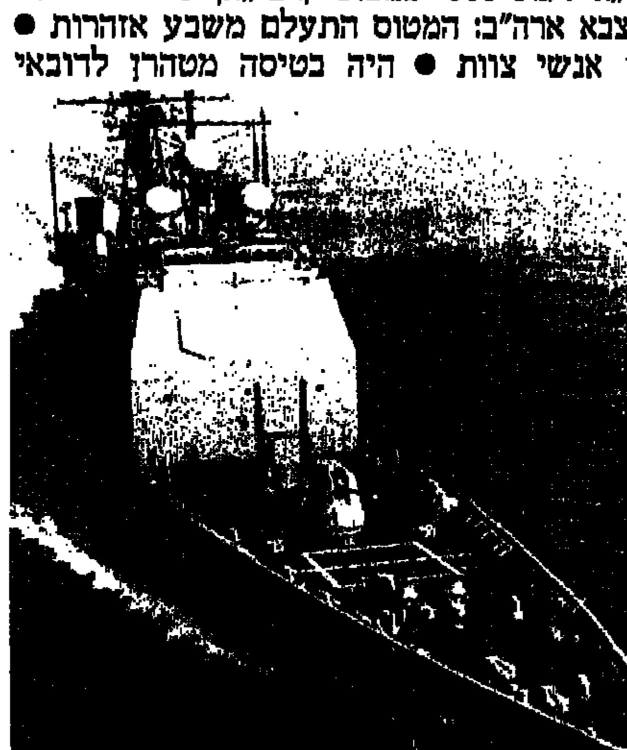

ספינת הטילים האמריקנית „וינסנס", שהפילה את מטוס הנוסעים האיראני (צילום: איי.פי.)

איי.פי., רויטר, סי"צ

ספינת־מלחמה אמריקנית הפילה אתמול מטוס נוסעים איראני מדגם „איירבוס 300", ובו 290 נוסעים ואנשי־צוות, מעל מיצר הורמוז, בפתח המפרץ הפרסי, בהנחה שזהו מטוס־קרב איראני „אף 14", הנמצא בגיחת התקפה.

כל אנשי המטוס — 156 גברים, 52 נשים, 66 ילדים בני פחות מ־12 שנה ו־16 אנשי צוות — נהרגו. עד כה נמשו מן הים 110 גופות.

„טרגדיה איומה"

הנשיא רייגן פרסם הודעה מיוחדת, ובה הביע צער רב „על הטרגידה האנושית האיומה הזאת".

(סוף בעמוד 4)

טהראן: טבח ברברי — ננקום דם קדושינו

רויטר

טהראן. — איראן האשימה אמש את ארה"ב ב„ביצוע טבח ברברי", ודחתה את הודעתה כי היתה זו שגגה.

רדיו טהראן הכריז: „לא נותיר את פשעיה של אמריקה ללא מענה מתאים. נעמוד בפני מזימותיו של השטן הגדול וננקום את דם קדושינו, שנרצחו בידי שכירי חרב נפשעים."

„האירבוס־300" — מטוס מדגם זה בשירות נתיבי האוויר של אירן, הפילה הספינה האמריקנית אתמול (צילום אי.פי)

ארה"ב מקפיאה העסקה עם „סולתם" ● עמוד 2

חיילי מילואים מוחים על השיטור בגדה ● עמוד 3

מצע ר"צ: מו"מ עם אש"ף עכשיו ● עמוד 3

„קיצור התורים" — מאריך משבר הבריאות ● עמוד 15

שר־הדתות התעלם מאזהרת משרד החוץ נגד החפירות בויא־דולורוזה

נציג משרד החוץ אמר בוועדה הבינמשרדית כי החפירות עכשיו משולות לזריקת גפרור לחבית אבק־שריפה ● מאשים את שר הדתות בשיקולי בחירות ● כשהחלו החפירות אתמול הזעיק המואזין ברמקולים של הר־הבית את ההמונים לאיזור בו התפתחה תקרית חמורה ● מפכ"ל המשטרה: התקרית נבעה מהעדר תיאום בין משרד הדתות לעיריית ירושלים—המואזין ייחקר על הסתה; מנהרת החשמונאים שבחפירתה עסקו אתמול — משתרעת מתחת לעיר העתיקה ועד לפינה הצפונית של הר־הבית

מוטי במוק כתבנו המדיני, טוביה בסקינד, עזרא אבירן

משרד החוץ התנגד בתוקף לפריצת המנהרה בויא־דולורוזה. המשרד צפה כי החפירות יעוררו התפרצות רגשות עזה, ודרש את דחייתן למועד אחר.

על מועד החפירות החליטה ועדה בינמשרדית. בניגוד לדברים שאמר אתמול שר הדתות המר, בראיונות לתקשורת, התנגד נציג בכיר מאד של משרד החוץ בוועדה, לביצוע החפירות השבוע. הבכיר טען כי האווירה הרווחה כיום בגדה ובמזרח ירושלים, ביצוע החפירה יהיה כבחינת הטלת גפרור לחבית אבק שריפה. שר הדתות זבולון המר האיץ לביצוע החפירה השבוע.

שיקולי בחירות של המר

גורמים פוליטיים טענו אתמול כי שיקוליו של המר לא היו לגופו של עניין. לדעתם הניעו אותו שיקולי בחירות. הודגש כי המר רצה כמך לבצע בשעתו את החפירות ערב התמודדות הפנימיות במפד"ל. הוא העריך אז כי הדבר יקנה לו את ראשות מפלגתו. בשל מאורעות האינתיפאדה שהיו אז בשיאם, נדחתה הפריצה.

(סוף בעמוד 4)

במשטרה שוקלים להכין מאגר של טביעת אצבעות מכל תושבי הגדה והרצועה

זהבה מוזס

במשטרת ישראל מתקיימים בימים אלה דיונים בשאלה אם להכין מאגר טביעות אצבעות, של כל תושבי השטחים, בגדה וברצועת עזה. הרעיון הועלה במטה הארצי בשל הקשיים של חוקרי המשטרה לזהות חשודים שהשתתפו בפעולות עויינות. מפכ"ל המשטרה, רב־ניצב דוד קראוס, שמסר על כך אתמול בשיחה עם עתונאים לענייני משטרה הוסיף כי במשך 3 החודשים האחרונים ארעו יותר מאלף ארועים הכוללים הפרות סדר, התקהלויות, זריקת אבנים וכו'.

עדיין אין הסדר במערכת הבריאות

השמחה היתה מוקדמת מדי. תוכנית ועדת השרים לקיצור התורים לניתוחים נדחתה על־ידי הרופאים, שטענתם העיקרית היא, כי יש בתוכנית זו משום אחיזת עיניים, לא תוכנית הבראה, אלא תחבולה פוליטית, שמטרתה לאפשר לממשלה לעבור את תקופת הבחירות. הרופאים טוענים, כי ההצעה „החדשה" זהה למעשה עם הצעת האוצר מלפני שלושה חודשים, שנדחתה אז על־ידי הרופאים. ואומנם נשאלת השאלה מה בצע בתוכנית שהרופאים לא היו מעורבים בגיבושה ולא סוכמה גם על דעתם.

משבר הבריאות נמשך כבר חודשים ארוכים והוא גורם לסבל רב לאלפי ורבבות חולים, שאינם זוכים לטיפול בכלל, או לטיפול שבא באיחור. אומנם אין נתונים סטטיסטיים על הנזק שנגרם לחולים, ואיש לא דיווח על מקרי מוות בגלל השביתות והעיצומים, אך לא צריך להיות מומחה בתחום הרפואה כדי לנחש, כי בריאותם של רבים נפגעה בגלל התפוררות המערכת הבריאותית.

המשבר הנוכחי התחיל עם התנגדותו של האוצר להסכם שחושג בין רופאי קופת־חולים להנהלתה. כזכור, האוצר לא הכיר בהסכם הזה והתנגד בתוקף להחלתו על הרופאים בבתי־חולים הממשלתיים. מה שמוצע בהסדר שאושר עתה על־ידי ועדת השרים הוא אותו הסדר של קופת־חולים, אבל במתכונת מוקטנת – בתעריף נמוך יותר עבור הניתוחים, במספר קטן יותר של ניתוחים ובפרק זמן קצר יותר. הרופאים טוענים עוד, כי עם ביטול התורים לניתוחים יוחזרו למעשה לתנאי השכר הירודים שהם מקבלים היום.

בינתיים מצטרפות למעגל השובתים גם האחיות („יציאה מאורגנת לחופשה"), וגם עובדי המשק והמינהל מאיימים בנקיטות אמצעים. גם העובדים הללו של מערכת הבריאות מוחים על התעלמות מתביעותיהם ב„הסדר ההבראה", שכאילו הושג בוועדת השרים. במלים פשוטות אפשר לומר, כי המשבר כולו נובע מאי־רצונו של האוצר להקציב כספים לתיפקודם התקין של בתי־החולים. גם על פי ההצעה האחרונה של ועדת השרים, הרי המימון לקיצור התורים יבוא כרגיל מכספי המבוטחים, ואילו תרומתו של האוצר תהיה זעומה ביותר.

אכן, כל עוד הממשלה לא תבין, כי מוטלת עליה הדאגה לבריאות האזרחים, ואין היא יכולה להתחמק ממנה על־ידי פתרונות שאינם מקובלים על הנושאים בעול השירות הרפואי, יום יום, נהיה צפויים להפקרת ציבור החולים.

„המשמר"

מתח גואה ב„חרות" — שרון ולוי נעדרו מכנס המפלגה במצודת זאב

בכנס „אחדות" שיזמו צעירי חרות השתתפו מההנהגה רק שמיר וארנס ● שרון בכנס נפרד בכפר המכביה: ארנס ואנשיו עושים טעות בנסותם לדחוק את לוי ואותי מכל מקום אפשרי — על שמיר להתערב ולעשות סדר ● אנשים במתנה לוי הזהירו: אם לוי לא ייבחר במקום הראשון בשביעיה הראשונה — תהיה זו מתנה למערך

דורית גפן

המתח בין המחנות ב„חרות" הגיע אמש לשיא חדש כאשר השרים דוד לוי ואריק שרון נעדרו מכינוס ההשתתפות ראש־הממשלה שמיר והשר ארנס, שנערך במצודת־זאב.

קודם לכן קרא השר שרון בכינוס של תומכיו בכפר המכביה, ליצחק שמיר להתערב במה שקורה וטען: „ארנס ואנשיו עושים טעות קשה בכוונתם לדחוק מכל מקום. אפשרי את אנשי לוי ואנשים שאני תומך בהם. מספיק לנצח — לא צריך לדחוק". שרון המשיך בפנותו לשמיר שלא היה במקום ואמר: „אני במקומך הייתי מתערב בכך. עדיין לא מאוחר, הייתי עושה סדר בין השרים."

שרון ולוי — בשביעיה השלישית

באותו כינוס של אנשי שרון

(סוף בעמוד 2)

מטה הבחירות

רכזי המרחבים

מתבקשים להעביר דחוף למטה הבחירות במרכז מפ"ם

את שמות נציגינו בוועדות הבחירות האזוריות

להנרי עד יום ג' ה־5.7.88

תן טרמפ לחייל

המשביר המרכזי — אגודה שיתופית לאספקה בע"מ

1. נמסרת בזאת הודעה לחברי האגודה על ועידת המשביר המרכזי הכ"ז (ועידה רגילה) אשר תפתח ב־28 ביולי 1988 בשעה 09.00 (08.00 – 08.45 ריכוז ורישום) באולם מרכז הקונגרסים, גני התערוכה, שד' רוקח בתל־אביב, כשעל סדר היום:

א. בחירת יושב ראש האסיפה ומזכירה.
ב. דין וחשבון של ועד ההנהלה על פעולות האגודה ומצב עסקיה.
ג. דין וחשבון של ועדת הפיקוח.
ד. בחירת מועצת האגודה, ועדת הפיקוח ויו"ר ועדה א.
ה. מינוי מבקר חשבונות.
ו. הסמכת המועצה לקבוע את השימוש ברווחים ואת הסכום המירבי של ההלוואות שועד ההנהלה רשאי לקבל.
ז. תכניות פעולה לעתיד.
ח. שונות.

2. היה ולא נוכח מנין חוקי בועידה כי אז ירחה הדיון בעניינים שעל סדר היום לועידה נדחית שתתקיים מחצית השעה לאחר השעה שנקבעה לפתיחת הועידה בכל מספר של משתתפים.

3. כל חבר רשאי להיות מיוצג בועידה באמצעות נציג אחר אשר יוכר ע"י מוסדותיו המוסמכים של החבר וכמידה והחבר הינו אגודה שיתופית כי אז על בחירת הנציג להיעשות עפ"י ההליכים הקבועים בתקנות ואגודות השיתופיות ובחירת נציגים לתאגידו התשמ"ד—1984.

4. על מנת לערוך את רשימת הנציגים יש להגיש למזכירות הועידה לפחות 5 ימים לפני מועד הועידה פרטיכל חתום ע"י יו"ר הנהלת החבר המציין את שם הנציג שנבחר ע"י המוסד המוסמך למנותו. כרטיס הנציג יימסר לנציג הנבחר בעת הרישום בבוקר הועידה. ההשתתפות בועידה תהיה רק לנציג ששמו יהיה נקוב בפרטיכל הנ"ל ושיהיה בידו כרטיס הנציג.

בפקודת ועד ההנהלה

מזכירות הועידה

16.6.88

א' בתמוז תשמ"ח

מכתב גלוי

לכבוד ח"כ ישראל קיסר

מזכיר ההסתדרות ויו"ר חברת העובדים

הנדון:

משבר "אליאנס"

אנו, פועלי מפעל "אליאנס" בחדרה, שהננו הנפגעים העיקריים מהמשבר הפוקד את המפעל, פונים אליך ברגע האחרון ומבקשים ממך לדאוג לביטול מנוי מפרק למפעל.

אנו, ציבור הפועלים פעלנו כל העת בתום לב ובאחריות מתוך דאגה לפרנסתנו ולעתיד המפעל ובהתאם להנחיותיך.

שמענו לעצתך, וניהלנו עם האגף לאיגוד מקצועי, בראשות מר חיים חברפלד וסגנו מר אפרים זילוני, מו"מ, להבראת המפעל. תוך כדי ניהול המו"מ, ותתקדמות משמעותית, פנתה הנהלת כור לבית המשפט, ומונה מפרק למפעל, מאחורי גבינו ובכך הוכיחה את חוסר תום ליבה בניהול המו"מ.

לאחר מנוי המפרק, וסגירת שערי המפעל, החל מ־8.5.88, הבטחת לנו כי ייחתם הסכם הבראה בינינו לבין הנהלת האגף לאיגוד מקצועי, בראשות מר חיים חברפלד ומר זילוני, ת... לכך כי הנהלת כור תחתום על ההסכם וכוטל מנוי המפרק והמפעל יחזור לתפקד ללא מפרק ס... לתומנו, כי בהיותך גם יו"ר חברת העובדים תכפה סמכותך על הנהלת כור, כך גם הבנו מדבריך.

לאחר מו"מ מייגע, חתמנו ביום 1.6.88 על הסכם הבראה, יחד עם האגף לאיגוד מקצועי, וזאת בידיעתך ובהנחייתך.

בהסכם ההבראה, ויתרנו ויתורים מפליגים, ומרחיקי לכת מבחינתנו, שאין להם אח ורע בתעשיה הישראלית.

בין היתר הסכמנו לפיטורי 250 עובדים, ויתור על 11% מהכנסתנו, ניידות עובדים, הגדלת התפוקה ללא תוספת שכר, וויתורים נוספים הפוגעים בהכנסתנו. כל זאת עשינו מתוך דאגה לגורל המפעל, לעתידו, ולעתידנו.

אנו מלאנו את חלקנו במו"מ, באופן המלא ביותר, ואולם לצערנו, הוברר לנו כי למלא חלקך בהסכם ההבראה, ואינך מוכן להורות להנהלת כור לחתום על הסכם שנחתם, כאמור, על־ידינו וע"י האגף לאיגוד מקצועי.

אינך מעונין גם לכפות סמכותך, ולדאוג לביטול מנוי המפרק למפעל, ובכך הפרת הבטחה שמסרת לנו.

הנפגעים האמיתיים הינם, למעלה מ־1000 עובדי המפעל, ומשפחותיהם אשר רובם המכריע פרנסתם היחידה תלויה בעבודה במפעל.

מתוך דאגה לעתיד המפעל, לעתידנו לעתיד משפחותינו, הננו פונים אליך בקריאה אחרונה למלא חלקך בהסכם, להורות להנהלת כור לחתום על הסכם ההבראה לבטל מנוי המפרק למפעל, ולהפעיל את המפעל לאלתר ללא מפרק, בהתאם להסכם ההבראה.

בל יעלה הכורת, גם על מפעל "אליאנס".

אנו פועלי "אליאנס" לא נעבוד תחת מפרק אשר מינויו נוגד את כל תפיסתה ודרכה של ההסתדרות והבסיס עליו היא מושתתת

בכבוד

פועלי מפעל "אליאנס"

חדרה

המודעה תרומת למאבק עובדי "אליאנס"

1 מאי

מועצת הפועלים חדרה

ע"י „המשמר"

בשטח/פסטיבל סרטים

הרבה ריש רוסית

רצינו לתפוס ראש, או עלינו ירושליימה לראות סרטים, ולנוח מהאינתיפאדה והגלסנוסט. אבל מה, שהם והוא מעדיף את פלאי האמנות השביעית. הכרטיסים שווים לכל כיס, הנוף בחינם, ואם לקחת בחשבון

השחקנית נינה מיורדיוקובה והבמאי אלכסנדר אסקולדוב (צילום: ישראלי)

יניחו לנו לרגע? איפה? בפסטיבל הקולנוע של ירושלים שומעים השנה הרבה ריש רוסית מתגלגלת, ומבניין הסינמטק צופים על חומות העיר העתיקה, המסתירות — מי יודע מה. אולי עוד רגע תעוף משם איזו פצצת תבערה. אין מנוחה. ובכל זאת — ובלי להשמע כמו חצי תשדיר שרות של משרד התיירות — פסטיבל הקולנוע מעניק ניחוח של פסטיבלים בינלאומיים לאווירת העיר. עטלפי הפסטיבל ההמומים מגיחים מסרט טאייוואני כדי להישבות בקיסמו הפרימיטיבי של הסרט האפריקני „ווחר", ומיד אחריו נוחתים על אחר ארגנטיני, או אולי היה זה סרט ברזילאי. מי מסוגל לעקוב.

מחוץ לאולמות ההקרנה המלאים, השמש הירושלמית הרוותה צוחקת אלינו, תושבי השפלה הגאים, וקוראת לנו אל מימי בריכת המלון, לעשות בה מעשים חוץ קולנועיים.

ובערבים הירושלמים הצוננים האלה, כשנוודים מסרט לסרט, בין ה„תאן" לסינמטק, הכי כיף לעמוד לרגע על גשר „בני ברית" החדש, לתפוס נקודת תצפית, לנשום עמוק, ולהשקיף על המראות הנדירים.

מכיון עלוות העץ של גיא בן הינום, מכיון נוקשות חומות העיר העתיקה, ומודרניותו המבותת של הכביש המהיר, בולטת רחבת הסינמטק המוארת והומה בשוחרי קולנוע ירושלמיים, עומדים בסוודרים ומקשיבים להרכב ג'אז מאולתר.

עוד רגע ייבלעו באולם. ליל קיץ קריר בסינמטק ירושלים הוא פתרון זול ונעים למי שלא ימע השנה לפסטיבל אדינבורו, ולמי שנמאס לו מגפיחותו של פסטיבל ישראל, את האינתיפאדה — מי יודע מה יהיה בשנה הבאה.

יעל ישראל

עורך „עמוד אחורי": אפי לנדאו

ציורמצב

בשטח / מסריח

צ'ין

מהרגע הראשון היה ברור שמשהו פה מסריח.

לכאורה, בוקר ששי סימפטי. שמש — יש. רוח נגרית נעימה — יש. ילדי שמנת בבגדי ספורט תוצרת חוץ ונעלי ריבוק — גם יש. ובכל זאת, בלי סיבה נראית לעין, רחבת הדשא של ה„ספורטק" (מאחורי מסעדת הקמקום) מקרינה שיממון מוחלט. אין אפילו מגרש טניס או כדורסל פעיל אחד לרפואה.

לעומת זאת, ניתן להבחין בתנועה תשורה בשטח.

פה ושם נראים ילדים חומקים ונעלמים בצעדים חרישיים בכיוון מורדות הירקון. ילדה אחת מבצעת התגנבות יחידים מרשימה אל תוך שלולית מים בוצית ומרשרשת בה עם נעלי הספורט שלה בכוונה גדולה. מסביב פזורים בני נער וילדים שאילמלא עיסוקם הנוכחי היו נראים כילדים נורמליים לכל דבר — הם יושבים וחותכים בתנועות חשאיות את הסניקרס שלהם. משחיתים באופן יסודי את הסוליות, מורחים זפת ובוץ, תולשים שרוכים ודואגים לטנף כל חלקת נעל לבנה. בפניהם של האנשים הבוגרים האחרים, אשר נוכחים במקום, לא ניכרים שמץ של הפתעה או תדהמה לנוכח הפעילות החריגה הנ"ל. רק הסטיקר הכתום, שעיני נופלת עליו מתאום, מבהיר את החידה. כתוב עליו בגדול: „תחרות הנעל המסריחה, נעלי הספורט המושחתות ביותר. בחסות חברת „מריליין", הרצליה.

מהון להון מסתבר ש„מריליין" משווקת רפידות אל־ריח שמתימרות

על טעם וריח

לחסל טוטית את תוספת הצ'ין החובקת עולם והרווחת מאוד בקרב הסניקרס למיניהם. הרעיון של רופי ה„יחצנית" פשוט ומבריק: תחרות ספורטיבית מצחיקה עד דמעות בין 45 ילדים שמוכנים לעשות הכל כשביל לזכות בתואר הנכסף — בעל הסניקרס המסריחות ביותר. למקרה שיהיה בקהל איזה ראש קשה במיוחד, שהרעיון כשלעצמו לא יצחיק אותו מספיק, נבחר דורי בן־זאב להנחות את הצ'ייזארה. צריך באמת להיות עשוי מאבן בשביל לא להתפקע מול דורי המריח בדיגנות תחומית סניקרס מזוהמות דרך מסיכת אב"ך שראית שחורה. אבל רוכי לא לוקחת צ'נסים, על מנת לסלק כל צל של ספק ולמקרה של סלפים מזן נדיר, הכינה גם מכת סיום מוחצת: בחשן מי היה השופט, שלושה ניחושים... לא, לא דורי. חבל על הזמן שלכם. אין שום סוכוי שתעלו על זה. קוראים לו ריגאה. הוא כן 4. הוא יפהפה וחכם. הוא כלב הרעים גרמני מאולף בצורה נדירה והוא יכול להריח קמצוץ של חשיש במרחק קילומטרים. אז כשפיקו, מאלף הכלבים הוותיק והבעלים של ריגאר אמר לו — „ריח, ריח", נתקה הכלב תזזית ומיד התחיל להסניף את הנעלים בזו אחר זו, עד שבחר בזוג המסריח ביותר. „9 בסולם הירקון" הכריז דורי (זה לעומת 4 בסולם הביוב שקיבל המקום השני). והמאושר בילדים, גברי גרו, דשיש בתוך הסניקרס הכי מצחינות שלו לקבל את הפרס הראשון: 200 דולר פלוס זוג נעלי נייק חדשות ובמובן את גביע התחרות — נעל ספורט יצוקה על כן בצבע כסף. כל הילדים והילדות האחרים קיבלו פרסי תנחומים — רפידות אל־ריח ונקניקיה ומיץ. רק ריגאר עמד בצד ולא הבין בשביל מה בכלל הזעיקו אותו, בכל הנעלים שהריח לא היה זכר לאצבע, שלא לדבר על סוליה.

ודיד לוי

רבין לממשלה: ארה"ב משהה החלטתה על עסקת המרגמות עם „סולתם"

יו"ר מועצת המנהלים: לא ידוע לי על הקפאת העסקה

מוטי בסוק, אורי נחשון, קובי מנדל

ארה"ב טרם החליטה לחתום על העסקה הענקית עם מפעל „סולתם" ביוקנעם סיפר אתמול לממשלה שר הבטחון יצחק רבין.

השר הסביר, כי התלבטות האמריקנים נובעת מבעיות תקציב. ברור כבר, כי בשנת־התקציב הקרובה, ימשיכו האמריקנים בבדיקה הנסיונית של המרגמות והתחמושת, ולפיכך, יהיו ההזמנות מ„סולתם" מצומצמות. לא ברור עדיין מה יעלה בגורלה של העיסקה כולה, וייתכן שהנושא יועבר להכרעת הממשל האמריקני הבא.

עם זאת נמסר מלשכת שר הביטחון, כי אין שום פגיעה בהמשך הניסויים של צבא ארה"ב במרגמה 120 מ"מ של „סולתם" וכי ההזמנה לניסויים עודנה בתוקף.

חזרה למצב הקודם

לפני מספר חודשים, הודיעו ראשי „כור", בעלי „סולתם", כי זכו במכרזו גדול של צבא ארה"ב להספקת מרגמות, בהיקף של מאות מיליוני דולרים, שהיה אמור להבטיח ל„סולתם" תעסוקה בהיקף נרחב.

בשנים האחרונות נקלע המפעל ל־קשיים חמורים, בגלל צמצום דרסטי בהזמנות מערכת הבטחון והיעדר שוקי יצוא לתוצרתו. המפעל צבר הפסדים כבדים ובמחסניו הצטבר מלאי המוערך ביותר מ־100 מיליון דולר. עיקרו של המלאי — מרגמות שלא נמצא להן דורש.

ראשי המפעל העריכו, כי יידרשו הזמנות בהיקף 55 מיליון דולר בשנה, כדי להפעיל את המפעל במתכונתו הנוכחית, ועתה מתברר, כי המפעל חוזר למעשה למצב שבו היה בתחילת השנה — ללא כל הזמנות שיבטיחו את המשך פעילותו.

ב„סולתם" אין יודעים

שלמה זבלודוביץ, יו"ר מועצת המנהלים של „סולתם", ציין, כי הידיעה שפורסמה על הקפאת העסקה מנוגדת לזו שבידיו. לדבריו, שוחח ביום ו' עם גורמים שונים בארצות־הברית, מהם שמע כי הכל כשורה. הוא הוסיף, כי ההכנות במפעל למשלוח הסדרה הנסיונית הראשונה של מרגמות 120 מ"מ ותחמושת לצבא האמריקני נמצאות בעיצומן, והיא תצא לדרכה כמתוכנן, בעוד כשבועיים־שלושה. היקף המשלוח — כ־4.5 מיליון דולר.

פירושו של דבר — פנחס ענברי

סולתם והבעייה הפלשתינית

השעיית עיסקת המרגמות עם „סולתם", מייד לאחר ביקורו של שר הבטחון יצחק רבין בארה"ב יכולה גם להתפרש לא רק כקשיים תקציביים בארה"ב, אלא גם כסימן של מורת רוח ממדיניותה של ישראל בשטחים. שר־הבטחון עשה מאמץ מיוחד, קודם צאתו לארה"ב, להשלים סידרה של פגישות עם אישים פלשתינים ובמהלך ביקורו הודיע כי ישראל איננה רודפת עוד אחר הסוחרים בשטחים והם רשאים לשבות כרצונם. המחוות האלה לא שיכנעו ככל הנראה את האמריקנים שישראל מכבדת את זכויות האדם בשטחים, ואפשר לקשור את השעיית העיסקה, דווקא בעיתוי הזה, כאות של מורת רוח אמריקנית. לכתבנו נודע כי גם ראש־הממשלה יצחק שמיר נועד עם פלשתינים ערב צאתו לוושינגטון, אך לדבר לא ניתן פרסום ואין יודעים מי השתתף בפגישות, או בפגישה, ועל מה דנו בהן, אבל סביר להניח כי ראש הממשלה דיווח עליהם בוושינגטון.

מתח גואה „בחרות"

(המשך מעמוד ראשון)

סיפר ח"כ דוד מגן כי אנשי ארנס מפיצים רשימה של מועמדים שיש לתמוך בהם בבחירות לשביעיות. הוא טען כי הרשימה נודעה לו מפי מקורות נוסמכים של אנשי ארנס. לדבריו בחמשת המקומות הראשונים בשביעיה הראשונה מוצבים באותה רשימה אנשי שמיר־ארנס, ושני האחרונים הם אנשי־קש. בשביעיה השניה מוצבים גם כן אנשי שמיר־ארנס וכנוסף להם גם שאול עמור (מחנה שרון) ועובדיה עלי (מחנה לוי). עוד סיפר ח"כ מגן כי באותה רשימה מופיעים השרים שרון ולוי רק בשביעיה השלישית. אמש הועלתה מחדש האפשרות של דיל בין השרים לוי ושרון נוכח ההתארגנות של מחנה ארנס להצבעה כיתתית.

בכנס „אחרות" שאירגן הדור הצעיר של „חרות" ושאליו הוזמנו (לפני כשלושה שבועות) גם השרים לוי ושרון אך כאמור לא הופיעו, אמר השר ארנס, בפנותו אל שרון ולוי, שלא נכחו: „עלינו לקבל את ההכרעה של המרכז. כל החלטה של המרכז תהיה מקובלת עלינו, נקבל אותה ברוח־טובה וככר למחרת נתייצב כשורה רחבה למערכת הבחירות".

שמיר מזהיר משיבושים

ראש הממשלה שמיר הזהיר מפני שיבוש הבחירות לשביעיות ביום רביעי. „בדאג שביום רביעי יהיה מיבצע בחירות מסודר ויפה ללא מריבות, ללא תקלות, כפי שהיה בשבוע שעבר. כי זאת מצפה מאיתנו הציבור. אם נכשיל אותו זאת תהיה מכה. אם נעביר אותו מיבצע פעם שנייה למרות המתח והאמביציות הלגיטימיות, ונעביר אותו בסדר ובהדר, הרי תהיה זו הצלחה כפולה ומכופלת." שמיר קרא לאחדות, שהיא לדבריו תנאי הכרחי לקיומה של התנועה. אם לא תהיה אחדות בתנועה, הציבור לא יתן בנו אמון — הזהיר.

בדברו על האנשים המצויינים והאישים המעולים שיש ל„חרות", אמר: „איני צריך לנקוב שמותיהם, החל מסגן ראש־הממשלה ומ"מ יו"ר התנועה דוד לוי, ועבור בכל השרים של התנועה שלנו בליכוד.

לא יתחשב בדירוג

כתבתנו מציינת כי שמיר לא הזכיר איש מלבד דוד לוי. בהמשך דבריו אמר שמיר בהתרגשות, אם יזכני השם והעם להקים ממשלה בישראל, אני אנהג לפי מצפוני והבנתי ואשתדל לכלול בה את האנשים הטובים ביותר. מיקומם ברשימת הנבחרים, כפי הקולות שיקבלו, לא זה מה שיקבע. אם מישהו יהיה במקום ראשון, או חמישי, או עשירי, או עשרים וחמישה זה לא יקבע. זה לא יקבע לגבי שום־דבר. בסיום דבריו אמר אני מתפלל לנס אחר שמישהו יבוא ויגאל אותנו מהמחנות, שתהיה לנו תנועה אחת מאוחדת ללא מחנות וסיעות.

כתבתנו מציינת כי העוררותם הבולטת של השרים שרון ולוי בכינוס אתמול של הדור הצעיר בהשתתפות שמיר, הפגינה את המתח ואת המלחמה הקשה שמתנהלת בין שלושת המחנות ב„חרות". דקות ספורות לפני תום הכנס הגיע גם שאול עמור, המזוהה עם מחנה שרון. בירכתי האולם התגודדו אנשי מחנה לוי אשר קראו מפעם לפעם קריאות ושאלו על איזה אחדות אתם מדברים.

היום כנסי שרון ולוי

היום מכנס ארנס בתל־אביב את אנשיו וכן צפויות התכנסויות של מחנות שרון ולוי כאשר בשני המחנות עלתה מחדש האפשרות להתארגן יחד נגד מחנה ארנס, כדי להכניס כמה שיותר מאנשי מחנות שרון ולוי למקומות גבוהים בשביעיות. אמש חזרו ודיברו על אפשרות ששרון יקרא לתמיכה בדוד לוי כראשון בשביעיה הראשונה, ולוי יקרא לאנשיו לתמוך בשרון כמספר 2 באותה שביעיה. כן יקראו לתמוך ברוד מגן ואליהו בן־אלישר למקומות 5 ו־6 בשביעיה הראשונה.

השר דוד לוי החליט אתמול כי הוא יארגן ויתאם בין אנשיו את מיקומם בשביעיות לאחר שפרצו בין אוהדים מהם מריבות ומחלוקות. היום יפגש גם עם ח"כ חיים קופמן ויקבע איתו באיזו יציב את עצמו בבחירות ביום רביעי.

אזהרה מאי־בחירה

במחנה דוד לוי הוזהרו אתמול כי אי־בחירתו למקום הראשון בשביעיה הראשונה, עלולה לעורר אמוציות קשות ולהזיק לתנועת ה„חרות" בבחירות. היו גם שדיברו על קרע אפשרי, אך מקורביו של השר לוי דחו אפשרות כזאת. לעומת זאת היו אשר אמרו שאי־בחירתו של לוי תהיה מתנה לשמעון פרס, ולמערך אשר יעשו מכך מסיבה.

● פרס כבוד בתחום החינוך יוענק היום לפרופ' מרים שמירע, מנכ"ל משרד־החינוך ופרופ' שמעון רשף על־ידי ראש עיריית ת"א, שלמה להט.

אין משטרה בגדה — מתנחלים המעורבים במקרי מוות של פלשתינים כמעט ואינם נחקרים

אבי בניהו

ראש המינהל האזרחי ביהודה ושומרון תת־אלוף שייקה ארז העיד בשבוע שעבר כי המשטרה כמעט ואינה פעילה בגדה המערבית. בשיחה שקיים ראש המינהל עם קבוצה של חברי כנסת שביקרו בשכם והעלו את נושא הטיפול של המשטרה בחקירת מקרי מוות בהם היו מעורבים מתנחלים, אמר תא"ל ארז לח"כים, כי למעשה אין משטרה באזור כולו ואין ביכולתה לאכוף את החוק והסדר בגדה. חברי הכנסת מסרו כי תא"ל ארז סיפר שבעיית המשטרה בגדה המערבית נובעת מסדר קדימויות ומצוקת כוח אדם.

בסוף השבוע נשמעו בצה"ל טרוניות מפי קצינים שמתחו בקורת על קצב הטיפול של פרקליטות המדינה בחקירות נגד מקרי מוות בשטחים שבהם היו מעורבים מתנחלים. דובר צה"ל הגיב אתמול באומרו כי צה"ל מנהל מערכת יחסים תקינה עם גורמי הפרקליטות הצבאית.

כואבים ומבכים את הילקחו מאיתנו של

דב רבון (רבינוביץ) ז"ל

היקר לנו כל כך

ההלויה תתקיים היום, יום שני, י"ט בתמוז תשמ"ח, 4.7.88, בשעה 15.00 אחה"צ, בבית העלמין בחולון

האבלים:
אשתו: אנני רבון
בתו: עדה רבון
בנו: יוסי רבון
כלתו: ד"ר שולה רבון
נכדיו: ענר ותמי רבון
ובני משפחתו

אוטובוס לרשות המלווים יצא מרחוב ז'בוטינסקי 141 ת"א (פינת שדרות תציונות) בשעה 14.00.
השבעה בבית המשפחה ברחוב ז'בוטינסקי 141 תל־אביב.

„על המשמר" — עתון יומי. המו"ל: עתון וספר בע"מ בשאון מפלגת הפועלים המאוחדת
עורך ראשי: מארק גפן
עורך משנה: ישראל זמיר (בחופשה)
מרכז המערכת: רוביק רוזנטל
המערכת והמנהלה רח' חומה ומגדל 2, תל־אביב. טל. 378833.
חשבון בבנק הדואר 3—43568—4 המען למכתבים
שירות שקדנאר נסל ת"א 61999
"AL-HAMISHMAR" (The Daily Guardian) 2, Chomia Umigdal St. Tel-Aviv 67771 Phone: 378833 Telex: 341652
סניפים
ירושלים 94622 רח' כורש [illegible] 2, בניין מסחר ודרים, 102–121, טל' 233161-5. המען למכתבים: ת"ד 1216 ירושלים 91008.
חיפה: 33134 רח' מבנור 17, טל' 673673. המען למכתבים: ת"ד 4007 חיפה 31040.

צלצול מחיר — אלישבע איילון

ד"ר דוד גרין, פסיכולוג, על אונס קבוצתי בבית־ספר:

דחף הורמונלי, פגם מוסרי ורגשי אשם

מה הדוחף המניע קבוצת נערים, בני 14, לבעול במשך תקופה ארוכה נערה אחת?

— גיל ההתבגרות ידוע כגיל שבו הפעילות ההורמונלית מוגברת. בגיל הזה אין עדיין שיפוט מוסרי ובוגר. הדחף המיני המואץ, כשהוא בא על רקע של מתירנות מינית ללא מעצורים ברורים של מה מותר ומה אסור, בתוספת חשיפה שיטתית לאמצעי תקשורת וסרטים פורנוגרפיים, מביאה לעיתים את הנערים למסקנה מעוותת לפיה פעילות מינית היא פעילות טכנית שמלווה באלימות. הפעילות הזאת נתפסת כלגיטימית בעיניהם. יש כאן ביטוי נוסף לתפיסת האישה כאובייקט מיני הניתן להשפלה. תפיסה שעדיין רווחת מחוסר חינוך מתאים אצל בנים ובנות כאחד.

איך אפשר להסביר את שתיקתה של הנערה במשך שלושה חודשים?

— הנערה הזאת, ובכל מקרה דומה של אונס קבוצתי, היא קורבן לאלימות מינית, כולל מקרים של גילוי עריות. היא נתונה בלחץ ואיום, לפעמים של איומים מצד המנצלים, אך בעיקר נתונה לרגשות אשם חמורים, לפיהם היא האשמה בכל מה שקורה. התחושות האלה בד"כ משתקות את הקורבן והחשיפה לא תצא לאור ממנו.

מה תהיה התגובה החינוכית למקרה?

— אני ממליץ שכל המעורבים בפרשה, הנערים הנערה וההורים, יעברו תהליך פסיכותרפוייטי מיוחד למקרים כאלה. משרד החינוך צריך גם להיות מעורב ולהסיק מסקנות לגבי החינוך המיני שניתן היום בבתי־הספר.

אלישבע איילון

מסך ראשון — גיורא מנור

שניים, שלושה וארבע

קשה עד מאוד לסכם בכמה מלים את העבודות שהוצגו על־ידי הכוריאוגרפים הצעירים בתוכניות שפתחו את גוונים במחול, המפגש השנתי באודיטוריום דוהל. ברב־גוניות זו לבדה כבר טמון יתרון חשוב: כל אחד מהם מייצג עולם פנימי וסגנוני משלו.

נועה דר הצטיינה כמבצעת וכיוצרת בדואט שלה עם עמוס פנחסי, „שלוש דרכים", שבו מפריד קו אלכסוני את הבמה לשני משולשים, בהם מנסים השניים למצוא איש איש את רעותו. התוצאה היא מחול פיוטי, כן ואישי — שיר קטן בתנועה על אורות פגישה שכמעט אינה מתקיימת.

עמוס פנחסי הוא הכוריאוגרף של „תניין" (שתיים, בערבית), דואט שלו עם צבי גוטהיינר, לקול פסוקי קוראן בערבית. שני הגברים לבושים מעין פיג'אמות, ומייד מתברר לך שמדובר בשני ערבים, הנושאים ידיהם בתפילה או בקינה, נושא שעורר כמה לאומנים בקהל לצעוק „בוז" קצת מביש בסיום. מדהים לאן חודר הפשיזם, המגיע אפילו לקהל שוחרי אמנות חדישה. גם במחול זה מצאתי ביטוי אישי והבעת דעה ללא הזדקקות לאמצעים חוץ ריקודיים וצורניות מעניינת.

צבי נועה ואווי ליפשיץ (וכולם חברי להקת תמר ירושלים) הם גם מבצעי ה„טריו" מאת גל אלסטור, „תכלת", בו נועה רוקדת באופן מבריק, אווי כלואה במין סורגים מסוגננים ומזמרת בכלאה ואילו צבי אמור לשחק דמות מורה של הלך מפחיד קצת. הניגודים מסקרנים, אבל הרגלי הריקוד של צבי מונעים אותו מלשחק בצורה אמינה, ריאליסטית. הרגעים המעניינים כשלעצמם אינם מצטרפים לכדי משוואה הניתנת לפתרון.

המושלמת והמגובשת בעבודות בתוכנית זו היתה, לדעתי, הקוואדרטט „נשים מתוך אבן רכה" מאת ענת אסולין, שרקדו הרקדניות של להקת המחול הקיבוצית. זו עבודה נכבדה, בה יש משהו מכשפי בנשים, הנכנסות ויוצאות מהבמה בצורה מפתיעה. מחול זה מזכיר במקצת את מרי ויגמן והאקספרסיוניזם של שנות ה־30 וככך הוא דווקא „אופנתי", זו עבודה מצטיינת ראשונה של יוצרת צעירה, אם כי היא נמשכת יתר על המידה.

אגב, מוזר, שבכל העבודות הללו, לא היה הפן המוסיקלי מרתק, רובן נרקדו לצלילי „טפטים צליליים" סתמיים. עוד סימפטום עכשווי.

● סידני — חולי סרטן נשלחו לבתיהם מבתי־החולים של סידני באוסטרליה לאחר שאלה הוצפו בחולים שנתקפו בשפעת קשה, כתוצאה ממגיפה שלא היתה חמורה כמותה זה 20 שנים.

● משטרת צרפת נאבקת עתה להצלת יוקרתה, לאחר שמפקח ראשי שהואשם על ידי שמונה יצאניות בפאריס בניהול רשת זנות ובניהול רשת לסחיטת „דמי הגנה", נעצר לחקירה.

ביום השנה
לפטירתו של חברנו היקר
שאול שושן ז"ל
נעלה לקברו ביום ה' 7.7.88
אוטובוס ייצא בשעה 15.00 ממגרש החניה
המשפחה וקיבוץ עברון

אנו מודיעים בצער רב
על פטירתה של חברתנו
רות נבט ז"ל
הלוויה תתקיים היום, יום ב', 4.7.88, בשעה 15.00
קיבוץ דליה

חיילי מילואים בבית הנשיא: הגענו לסף שאותו איננו מוכנים לעבור

מחו על הפגיעה בערכי המוסר הנגרמת מהצורך לבצע תפקידי שיטור בשטחים

טוביה בסקינד

קבוצה של 17 קצינים וחיילים, שסיימה לאחרונה שירות מילואים בשטחים, התקבלה אתמול במשכן הנשיא על ידי נשיא המדינה, חיים הרצוג.

הקבוצה, שבה 8 קצינים, מהם שני מפקדי גדודים, קיימה את הפגישה עם הנשיא כדי להביע את מחאתה על פעילות השיטור שעל צה"ל לבצע בשטחים. בפגישתם עם הנשיא אמרו חברי הקבוצה, שהצבא סובל מפגיעה בערכי המוסר, המלווה בשחיקת תחושת השליחות והצדק. תחושה קשה זו נובעת מהמשימות שעל הצבא לבצע בשטחים.

קבוצת חיילי המילואים התארגנה באופן ספונטאני, ומרבית חבריה משרתים בפלוגות, סיור המורכבת מיוצאי סיירות מובחרות בצה"ל.

בהודעתם לעיתונות אמרו חיילי המילואים: „פעילות זו מעמידה אותנו בדילמות מוסריות. רבים מאתנו הגיעו אל סף שאותו הם אינם מוכנים לעבור". יחד עם זאת הדגישו חברי הקבוצה כי הם אינם מוכנים להגיע למצב בו יהיה עליהם לסרב לשרת בשטחים, והם רואים בסירוב לשרת בשטחים סירוב לשרת בצבא.

בסיום שיחתם עם הנשיא התריעו חיילי המילואים, כי בהעדר עשייה ממשית למען פתרון צודק, יהפכו המשימות של השליטה בשטח לנורמות חיים, ויגרמו להתפוררות המערכת הצבאית.

הנשיא ביקש שדבריו בשיחה לא יפורסמו באמצעי התקשורת, ולפרסום נמסר רק, שהנשיא אינו רוצה להתערב במחלוקת בתוך העם על עתיד השטחים, אך הוא בהחלט מודאג מהתופעות אשר צוינו על ידי אורחיו, במיוחד כשאלה הם מפקדי גדודים ומפקדי פלוגות במילואים.

נתק בין המילים היפות למה שהחיילים עושים

שלמה סלוצקי

רב־סרן שמרון לרר, מיוזמי הפגישה: „זו היתה התארגנות לא פוליטית ולא מפלגתית של אנשים ששירתו ביחד במילואים וחבריהם שגם הם שירתו לאחרונה בשטחים. בתום המילואים החלטנו שחייבים לפנות לאיזו שהיא סמכות, וגם אם לנשיא אין סמכות פוליטית לגבי הכרעות, יש לו משקל מוסרי, ולכן חשבנו שעלינו לפנות אליו.

אמרנו לנשיא שאנחנו מאמינים בדמוקרטיה ולא מעוניינים לשבור את הכלים. אנו נעשה את אשר מוטל עלינו על־ידי הסמכויות הצבאיות, אלא שאנו רואים כרסום מסוכן הן בערכים של צה"ל, והן בכוננות לקראת מלחמה אפשרית. לדעתנו יש נתק בין המילים היפות של המח"טים והאוגדונרים לבין מה שמתרחש בשטח, ומה שהחיילים בסיור עושים, ויש לנושא זה השלכות מסוכנות לגבי הכוננות ללחימה בפועל. הפגיעה במשמעת, שהפכה לנורמה באי־קיום הפקודות של הדרג הצבאי העליון על התנהגות הולמת בשטחים, עלולה להביא לתוצאות הרות אסון כאשר אותם חיילים יצטרכו לצאת למארב, לפשיטה או למלחמה בפועל."

„הערבי הוכה קשות, הושלך מג'יפ, והוכה שוב בדרך לביה"ח"

אבי בניהו

התעללות של חיילי צה"ל בצעיר ערבי פצוע קשה נחשפה בעקבות תצהיר שהגיש קצין מילואים, סרן אלון בר־שני, לאחר שלא מצא היענות ברמת האוגדה המקומית לדרישתו לנהל חקירה תקינה.

המקרה אירע במתקן הכליאה „אנסאר 2" שברצועת עזה ב־10 במאי. חיילים שתפסו צעיר לאחר שהשליך אבנים היכו אותו באופן קשה עד למצב שבו מפקד מתקן הכליאה ורופא סירבו לקלוט אותו. שעה וחצי היה מוטל מחוץ למתקן כשהוא פצוע קשה עד שהועבר לביה"ח שיפא בעזה.

מתצהירו של בר־שני שהיה עד ראייה למקרה, החיילים שתפסו והיכו הם שקיבלו פקודה לפנות את הפצוע לאחר שעה וחצי, לביה"ח. הם ניסו להיעלם עם האיש מעיניו של בר־שני, שנסע אחריהם ברכבו. אולם הקצין איתר אותם, ובתצהירו הוא מעיד, כי בדרך לביה"ח הם השליכו את הצעיר הערבי הפצוע מהג'יפ, והיכו אותו שוב לעיני עשרות חיילים ותושבים מקומיים. הצעיר לא גילה התנגדות למעצר.

בר־שני העביר את הפרטים לידיעתו של מפקד החטיבה הממונה, וזה מינה קצין בודק. בדו"ח שהגיש הבודק יום אחד אחרי הפרשה לא נכללו שום המלצות להעמדה לדין.

ח"כ דדי צוקר, שקיבל את פרטי הפרשה מפי בר־שני, פנה השבוע לשר הביטחון, יצחק רבין, בתביעה להגיע לחקירת האמת ולנקוט בצעדים הנדרשים.

תמיכה מהעולם למשלחת לרומניה

שלמה סלוצקי

מברק מטעם הוועד ללימודים יהודים ופלשתינים ביפן, הגיע אתמול לארבעת מודיעי המשלחת הישראלית לרומניה. במברק מוחים חברי הוועד היפני על החלטת ביהמ"ש ועל גזר הדין וקוראים לבטל את החוק אשר הינחה את ביהמ"ש בגזר דינו. ארבעת המורשעים, לטיף דורי, ראובן קמינר, יעל לוטן ואלעזר פיילר קיבלו עשרות מברקי עידוד ורואיינו באמצעי תקשורת רבים.

ערבים גויסו במכות אלה למחוק סיסמאות בכפריהם

פנחס ענברי

צה"ל פתח במבצע מחיקת סיסמאות, שבו הוא מכנס תושבי כפרים לנקות סיסמאות מקירות בכפריהם. בכפר ניעמה סירבו נוסעי אוטובוס לרדת ולמחוק סיסמאות. מקורות ערבים אומרים, כי החיילים אילצו אותם לעשות זאת במכות אלה, וכמה מהם מאושפזים בראמאללה.

מבצע דומה נמסר מהכפר בית רינה שבנפת ראמאללה. בבית החולים לעיניים במזרח ירושלים, אושפז צעיר תושב הכפר, בהא רימאוי, מפגיעה בעינו, ככל הנראה מפגיעת כדור גומי, אבל לא ברור אם יש קשר למקרהו עם מבצע מחיקת הסיסמאות.

בכפר חוואריה שליד שכם הרס הצבא חדר מדרגות בביתו של מוחמד תופיק. מכיוון חדר המדרגות זרקו אבנים על חיילים.

במסגדים של ראמאללה נישאו אתמול דרשות נגד סוריה, הרודפת את הפלשתינים בלבנון.

רבין: גם לוב, כמו סוריה, מעוניינת בטילים הסיניים

הממשלה תבקש בכנסת לגזור 15 שנות מאסר על מציתים

מוטי בסוק

לא טענתי מעולם שיש הסכם סיניטורי בנושא הטילים — טען אתמול בממשלה שר הביטחון, יצחק רבין.

בדיון שקיימה הממשלה בנושא הטילים, אישר רבין, כי לוב מקיימת מגעים עם סין על רכישת טילי „אם 9".

רבין מסר, כי בביקורו בוושינגטון, לא הצליח להגדיל את רמת הסיוע הצבאי האמריקני לישראל (1.8 מיליארד דולר) ב־1990. עם־זאת, הסכימו האמריקנים, גם השנה, כי ישראל תוכל לרכוש ציוד ב־400 מיליון דולר לאו דווקא מארה"ב. ישראל מתכוונת להשתמש בחלק מסכום זה לבניית סטי"לים חדשים, בגרמניה המערבית. שר הבטחון ציין, כי האמריקנים אינם מתרגשים עוד מהשימוש שעושה עיראק בנשק כימי, במלחמה באיראן.

אשר למצב בשטחים, מסר רבין, כי במספר השלכות בקבוקי־התבערה חלה באחרונה ירידה של 50 אחוז.

שר המשטרה חיים בר־לב מסר, כי בתחומי הקו הירוק (כולל מזרח ירושלים ורמת־הגולן) היו בשבוע האחרון 120 אירועים, לעומת 139 בשבוע הקודם, בכללם 54 הצתות ו־48 יידויי אבנים. במאי וביוני היו 114 מקרי הצתה, בידי המשטרה עשרות חשודים והפרקליטות שוקדת על הכנת כתבי־אישום נגדם.

היועץ המשפטי לממשלה יוסף חריש הדגיש, כי הפרקליטות תדרוש השנה להטיל עונשים כבדים על מציתים. שר המשפטים אברהם שריר קיבל את אישור הממשלה לתיקון בחוק הקיים, בנושא ההצתות. מרגע אישור החוק בכנסת, מי שיצית שדות־בר או חורש טבעי (ולא רק צמחי תרבות ויערות שניטעו בידי אדם) יהיה צפוי למאסר של עד 15 שנים.

בחירות 88'

מצע ר"צ: מו"מ עם אש"ף עכשיו

דורית גפן

ראשי רצ, שולמית אלוני, יוסי שריד ודן כהן הציגו אתמול דפים של המצע המדיני של תנועתם.

בטיוטה נאמר בין היתר, כי ישראל פונה לכל מדינות־ערב לפתוח במשא ומתן לשלום בכל מסגרת ובכל נוהל שיבטיחו יישוב המחלוקות בהסכמה הדדית. ישראל מכירה בזכות ההגדרה העצמית של העם הערבי הפלשתיני, ותובעת מאש"ף להכיר בזכות קיומה הריבוני והבטוח של מדינת ישראל כדי שגם אש"ף יוכל להשתתף במשא ומתן לשלום כנציגו של העם הערבי הפלשתיני. במיסמך אין התניה של הפסקת הטרור, וראשי רצ הבהירו, כי הם בעד הפסקת הטרור בכל מקרה, אך אפשר להתחיל במו"מ גם לפני תום מעשי האלימות.

עוד נאמר, כי העם הערבי הפלשתיני הוא שיכריע מה דמות תהיה הגדרתו העצמית, ואם יחליט להקים מדינה פלשתינית עצמאית — תכבד ישראל את הכרעתו.

במצע נאמר עוד, כי השטחים שנכבשו ב־67' הם נטל כבד על ישראל, מסכנים את עצם קיומה הדמוקרטי ואינם חיוניים לביטחונה הלאומי. עוד נאמר, כי ההתנחלויות הן מכשול לשלום, ועל כן יש להתנגד להקמת התנחלויות חדשות ולמנוע עיבוי הקיימות. בהסכם השלום שיקבע את הריבונות בגדה וברצועה, יקבע גם גורלן של ההתנחלויות.

על ירושלים נאמר במצע, כי ירושלים המאוחדת היא בירתה של מדינת־ישראל. מעמד הקבע של העיר, כפי שיקבע בהסכם השלום, יהיה בהתחשבות בזיקות המיוחדות לעיר, דתיות ולאומיות.

במצע יש גם פרק „הביטחון הוא בצה"ל", ובו נאמר בין היתר כי צה"ל הוא צבא העם כולו ואין לשתפו במלחמה פוליטית יומיה, שאיננה מלחמת מגן. וכי אל מול הלאומנות הגזענית וההתוקפנית מוטלת על צה"ל חובה מיוחדת להקפיד יותר מתמיד על מוסר הלחימה ועל פעילות לפי החוק. תפקידי השיטור בשטחים מעמידים בסכנה את איכויותיו וערכיו של הצבא.

בפרק הנקרא „עד בוא השלום", יש הסכמה להסדרי ביניים, ובכללם גם הסכם על אוטונומיה פלשתינית בשטחים.

אורי אור תוקף הצהרות נתניהו

אשר שולוני

האלוף (מיל.) אורי אור יצא בבקורת קשה על מי שהיה שגריר [illegible] באו"ם בנימין נתניהו, שהוא כעת הכוכב העולה של תנועת [illegible] על הצהרותיו שיש להרוג את מיידי האבנים. בראיון איתן רנציג, כמו [illegible] ע"ש ריבק בכת"ים ציין אורי אור שדווקא הוא, כאלוף לשעבר בצה"ל, המכיר היטב את הבעיות הצבאיות, הגיע למסקנה כי אין דרך אחרת אלא לחפש [illegible] מדיני, ולכן הצטרף למפלגת העבודה.

עוד שירות חיוני של הביטוח הלאומי

שירותי סיעוד לזקן בביתו

"גמלת סיעוד"

גמלת סיעוד ניתנת על־פי חוק ביטוח סיעוד לגברים בני 65 ומעלה ולנשים בנות 60 ומעלה שגרים בבית, ונזקקים להשגחה או לעזרה רבה של אדם אחר בפעולות היום יום (להתלבש, להתרחץ, לאכול, להתהלך בבית וכיו"ב).

הגמלה – לרוב גמלת שירותים ולא גמלת כסף – נועדה לסייע לזקן בפעולות היום יום ובעבודות משק הבית, ולהקל על משפחתו את הטיפול בו ואת ההשגחה עליו.

* את מידת העזרה או ההשגחה שהזקן זקוק לה יקבע המוסד לביטוח לאומי לאחר בדיקה מקצועית בבית הזקן.
* כדי לקבל גמלת סיעוד יש להגיש תביעה לגמלה בסניף המוסד לביטוח לאומי שבמקום המגורים. טופסי תביעה וחוברות הסברה יינתנו במקום.

שותפים להפעלת החוק: משרד העבודה והרווחה, משרד הבריאות, השלטון המקומי, וקופות החולים.

כָּל יִשְׂרָאֵל עֲרֵבִים זֶה לָזֶה

המוסד לביטוח לאומי
המחלקה להסברה וליחסי ציבור

המשכים

שר־הדתות התעלם

(סוף מעמוד ראשון)

המואזין הזעיק

המון מוסת, שנענה לקריאת המו־אזין בהר־הבית, הגיע אתמול בבוקר לרחובות ה"ויאה־דולורוזה", והחל לי־דות אבנים בקבוצת עובדים העוסקת בחפירתה וניקוייה של המנהרה החשמונאית בירושלים. למקום הוזעק כוח משטרה גדול, שהתנגש עם המפגינים. במקביל נסגרו שערי העיר העתיקה, ונמנעה הכניסה לתוכה. לדברי דובר המשטרה, פקוד רפי לוי, הדבר נעשה כדי למנוע תגבורת מפגינים, שפוזרו לבסוף בעזרת גז מדמיע וירי כדורי גומי. לא בוצעו מעצרים. מפכ"ל המשטרה מסר אמש כי שוקלים להעמיד המואזין לדין על הסתה.

מנהרת החשמונאים

המנהרה, שהוגדרה בשעתו ע"י ארכיאולוג המחוז דן בהט כי "אחת התגליות המרעישות בהיסטוריה של ירושלים" - נבנתה בידי המלכים ה־חשמונאים ושמשה כמוביל מים. היא משתרעת מתחת לרחובות העיר הע־תיקה - מבריכות מנזר האחיות ועד לפינה הצפונית של הר־הבית. המנ־הרה החשמונאית היא חלק מפרויקט חפירת הכותל המבוצע מטעם משרד הדתות במשך כעשרים שנה. הפרו־יקט מצוי על סף השלמתו והמנהרה מיועדת להיות אתר תיירותי.

נציגי המוסלמים הוזמנו

לדברי ארכיאולוג המחוז, דן בהט, נעשו כל הסידורים לכך שלא יפגע רכוש פרטי כלשהו של כל גורם שהוא, ושכל העבודות תעשנה רק בתחומי השטחים הציבוריים של עיריית ירושלים. עם גילויה לפני שנה בין ראשוני המבקרים היו נציגים מוסלמים, שהוזמנו לראות את הנעשה במקום.

אתמול — לאורך כל שעות הבוקר והצהריים — נרשמו במזרח העיר שורה של ארועים אלימים, השלכות אבנים, הצתת רכב והצבת מחסומים. המפגינים פוזרו בכוח ע"י המשטרה.

המפכ"ל: נעדר תיאום

בהתייחסו לאירועים שהיו אתמול בויאה־דולורוזה, בירושלים אמר המפכ"ל כי הם נבעו ככל הנראה מאי־הבנה, ומחוסר תיאום בין משרד הדתות לעיריית ירושלים. הוא הודיע כי המשטרה תבדוק אם בוצעו אתמול במהלך ההתנגשויות עבירות פליליות ע"י המתפרעים באיזור. עוד נודע כי היום ירוכזו כוחות משטרה נוספים בירושלים.

בקבוק בעזה

בקבוק תבערה הוטל אתמול בבוקר ברחוב הראשי של עזה לעבר רכב סיור של צה"ל ליד כיכר פלשתין, במרכז העיר. הבקבוק פגע ברכב, התפוצץ ונדלק אך לא גרם נזקים ולא היו נפגעים. חיילי הסיור עצרו כמה חשודים במעשה, ובאיזור התנהלה חקירה. זה הבקבוק השני בשתי היממות האחרונות שהוטל ברחוב הראשי של עזה כמעט באותו מקום. לבד ממקרה זה שרר שקט במרבית המקומות ברצועת עזה. לא היה עוצר יומי בשום מקום ובמשך היום היתה תנועה ערה של כלי רכב, חלק מבתי העסק נפתחו והיציאה לעבודה בישראל היתה ערה.

הציבו מחסום בגליל

שני נערים מהכפר תמרה שבגליל המערבי נעצרו כחשודים בהצבת מחסום אבנים בכביש המוביל למצפה אביב. כתב עתי"ם מוסר כי המקרה ארע ביום שישי אחר הצהריים אך נמסר עליו למשטרה רק אמש. בעקבות המקרה הוזעקה המשטרה למקום ופתחה בחקירה. היא עצרה את שני הנערים שהסתובבו בקירבת מקום וחשודים במעשה.

אוניית מלחמה אמריקנית

(סוף מעמוד ראשון)

הוא הוסיף, כי משרד ההגנה האמריקני יפתח מייד בחקירה מעמיקה של המקרה.

"בצער רב עלי להודיע, כי מתקבל הרושם, שתוך כדי פעולה הגנתית נאותה מצד אוניית הצי האמריקני "וינסנס", הופל מטוס־נוסעים איראני מעל מיצר הורמוז" — אמר הנשיא. "המטוס האזרחי האיראני טס ישירות לעבר "וינסנס", שלחמה באותה שעה בחמש ספינות־תותחים איראניות, שתקפו את כוחותינו. המטוס לא שעה לאזהרות חוזרות ונשנות ואז פעלה "וינסנס" על־פי הוראות־קבע והליכים שהובאו לידיעת הרבים, וירתה טיל כדי להגן על עצמה מפני התקפה אפשרית. אהדתנו והשתתפותנו בצער נתונות לנוסעים, לאנשי הצוות ולבני־משפחותיהם. המטרה האמריקנית היחידה באזור המפרץ הפרסי היא השלום, ותקרית זו מגבירה את הצורך להגיע למטרה זו בהקדם האפשרי".

צללית ו־2 טילים

המטוס המריא מן העיר באנדר עבאס באיראן ועמד לנחות בדובאי, מרחק 240 ק"מ משם. באותה שעה התחולל במיצר קרב־ימי בין כוח־צי אמריקני לבין חמש ספינות תותחים איראניות, שתקפו מבלית דנית ומסוק של הצי האמריקני. שתי ספינות־תותחים איראניות טובעו ושלישית נפגעה וניזוקה. אז גילו ימאי "וינסנס" על מסך המכ"ם צללית מטוס. הם לא טרחו, כנראה, להתוות בבירור ושילחו בה שני טילים, כשהם משוכנעים שזהו מטוס "אף 14", העומד לתקוף את ספינתם.

מייד אחרי הפגיעה הודיעו, כי הפילו מטוס־קרב. כעבור שעות רבות, כאשר התפרסמה הודעת איראן על הפלת מטוס הנוסעים, התבררה הטעות וארה"ב הודתה בה רשמית.

התעלם משבע אזהרות

הודעת צער על האסון פרסם גם יו"ר המטות המשולבים, אדמירל ויליאם קראו, אך הדגיש, כי ממקורי הצי האמריקני במפרץ "פעלו בשיקול־דעת הולם", בהאמינם שמטוס איירבס עומד לתקוף את ספינותיהם. לדבריו, שודרו למטוס שבע אזהרות, הן בתדר־מצוקה אזרחי והן בתדר־חירום צבאי, וצוות המטוס התעלם מכולן. יתר־על־כן, המטוס הנמיך טוס בעודו מתקרב ישירות ל"וינסנס" ונוצר הרושם שפניו לתקיפה — אמר קראו — במיוחד בהתחשב בעובדה, כי טס מחוץ לפרוזדור שנקבע לטיסות אזרחיות באיזור המלחמה בין איראן לעיראק.

איבד 11 בני משפחה

אי.פי.

איראני העובד בדובאי איבד באסון המטוס 11 בני־משפחה. במטוס נסעו, בדרכם אליו, אשתו, שמונת ילדיו, גיסו וגיסתו.

פקיד חברת התעופה האיראנית בדובאי אמר, כי האיש ממש יצא מדעתו והחל מכה את ראשו בעמודים, במרפים, בשולחנות — בכל מה שנקרה על דרכו.

שחזור חומה ומגדל בקיבוץ נגבה

פתיחת חגיגות תל הנגב

יום ג', 5.7, שעה 09.00 בבוקר

בתכנית:

ברכות: מזכירת נגבה

מזכיר הקיבוץ הארצי חיים אורון

ממשלת ישראל — השר מוטה גור

תכנית אמנותית:

מקהלת הקיבוץ הארצי

להקת המחול צפית, תעלולים

שחזור הקמת המגדל והחומה

הציבור הרחב מוזמן

קיבוץ נגבה

תא"ל אגמון: איראן מעניקה 100 מיליון ד' בשנה לשיעים בלבנון

ההשקעות האיראניות ברווחת התושבים מצפון לאזור הביטחון מחייבות תשובה — ישראל משקיעה 3½ מיליון דולר בשנה, ותושבי אזור הביטחון פוזלים לכספים האיראניים ● צה"ל לא יוכל לצאת מלבנון לחלוטין ● הכלא של לחד — הטוב ביותר בלבנון

אבי בניהו

חוץ מהסיוע הצבאי המאסיבי שמעניקים שלטונות איראן לארגון החיזבאללה הפועל בדרום לבנון, משקיעים האיראנים מדי שנה סכום של 100 מיליון דולר בפיתוח תשתית אזרחית לרווחת האוכלוסיה השיעית שמצפון לאזור הביטחון.

המפקד היוצא של יחידת הקישור של צה"ל לדרום לבנון תא"ל רוד אגמון, אמר אתמול, כי ההשקעות האיראניות בתחומי הבריאות, החינוך והתשתית מחייבות תשובה כלשהי של ישראל לתושבים. "תושבי אזור הביטחון פוזלים אף הם לכספים האיראניים" אמר תא"ל אגמון בשיחה שקיים אתמול עם כתבים לענייני צבא לרגל סיום תפקידו.

תא"ל אגמון גילה, כי לפני חודשים מספר נענה משרד האוצר לפניית מערכת הביטחון, והקצה סכום של חצי מיליון דולר נוספים מדי שנה לפיתוח ותשתית באזור הביטחון. בסה"כ משקיעה ישראל בסעיף זה שלושה וחצי מיליון דולר בשנה. "חששנו מהצעד האיראני והוספנו משאבים לתחום האזרחי, בין היתר כתוצאה מחיסכון באמצעים הצבאיים", אמר אגמון.

אגמון מעריך, כי כקו מנחה לתפיסת הביטחון בצפון, אין אלטרנטיבה להמשך החזקתו של אזור הביטחון. "צה"ל לא יוכל לצאת מלבנון לחלוטין. עם זאת, שיפור צבא דרום לבנון יביא לצמצום בנוכחות צה"ל, תוך פעילות ניידת ויזומה, והמשך הדרכת צד"ל. את הקשר עם תושבי האזור צריך להחזיק".

תא"ל אגמון מסר, כי בשנה האחרונה השתחררו מצד"ל 1,300 חיילים מרביתם באופן יזום וגוייסו 1,000 לוחמים צעירים יותר. בסה"כ מונה צד"ל כיום 2,000 חיילים המחזיקים ב־23 מוצבים באזור הביטחון. 60 אחוז מהם נוצרים. כוחות צד"ל מצטיידים בהדרגה גם בטנקים מסוג טי־55. לדבריו, צריך צד"ל להגיע ל־2,500 לוחמים כדי לעמוד במשימתו. הוא פירט שינויים מהפכניים שהוכנסו בתחום המיון והדרכת הקצינים והמפקדים בצבאו של הגנרל לחד.

על כלא אל־חיאם, שהוגדר בדו"חות של ארגון אמנסטי, אמר כי במתקן זה עצורים 250 איש שנעצרו ע"י גנרל לחד ללא משפט. הצלב האדום אינו מורשה לבקר במתקן בטענה, כי אינו מבקר את אנשי לחד הכלואים במקומות אחרים בלבנון. "בכל אופן זהו הכלא הטוב ביותר בלבנון", אמר.

תא"ל אגמון מסר עוד, כי מדי חודש מתמודדים כוחות צה"ל וצד"ל עם 48 אירועים בממוצע באזור הביטחון, מרביתם הנחות מטעני צד ומיקוש צירי תנועה.

הפוליטיקה מסתירה — האמנות חושפת

יעל ישראל

שמעון פרס סעד אמש עם חברי המשלחת הסובייטית בארוחה פרטית לאורחי פסטיבל הקולנוע שנערכה בגינת הסינמטק הירושלמי. פרס בירך את 50 אורחי הפסטיבל ובהם את הבימאים הרוסים אסקולדוב, פרנק וצ'רבינסקי.

"ירושלים נרגשת לארח את כולכם. תענוג אמיתי לארח אתכם כאן. אם מותר לי לומר, האמנות יותר מפותחת מהפוליטיקה. אמנות הפוליטיקה היא להסתיר את המצב והפוליטיקה של האמנות היא לחשוף. אנו יודעים שרבים מכם מציגים בסרטים את היופי, ומוצאים אומץ לומר את האמת לאנשים. אני מקווה שמה שאתם עושים ילמד אותנו, הפוליטיקאים, לעקוב אחריכם ולהביא אנשים לידי פגישות, שיחות והבאת השלום, למען תקווה אמיתית לעתיד", אמר פרס.

צ'רבינסקי התסריטאי של הסרט "תמא" השיב, "שמענו עליכם רבות ועכשיו אנחנו רואים בעינינו איזו ממשלה יש לכם". פרס ענה, "גם אנחנו עוקבים אחרי מה שקורה בבריה"מ. נראה שהכל משתנה כיום באופן דרמטי. רק היום קראתי שגורבצ'וב מעז אף יותר מלנין". על כך ענה צ'רבינסקי, "אני לא חושב שקראת את זה בעיתון סובייטי".

אמש נערכו אירועים חוץ קולנועיים נוספים בפסטיבל. בגיא בן הינום שלמרגלות הסינמטק שרפו אמש חברי קבוצת "זיק" פסל שהוכן במיוחד לכבוד הפסטיבל. במפגן האור־קולי, נכחו אלפי צופים, הוקרנו סרטים, הושמעה מוסיקה ותופרחו זיקוקין דינור. בחצות, הועברה תכנית "ציפורי לילה" בשידור ישיר לגל"צ לכבוד פסטיבל הקולנוע. ב"מלון הר ציון" התראיינו במאים ומבקרים עד השעות הקטנות של הלילה על מצב הקולנוע הישראלי.

פרס עם השחקנית הרוסית נונה (צילום: רחמים ישראלי)

משלחת אמריקנית: צה"ל מתעלל בערבים בנוסח „התפוז המכני"

שלמה סלוצקי

משלחת בת 16 חברים מארה"ב, ששהתה שבועיים בישראל ובשטחים לבדיקת מצב זכויות אדם תחת הכיבוש הישראלי, קראה להפסקת הסיוע האמריקני לישראל, בשל "ההפרות המתמשכות והשיטתיות של זכויות האדם בשטחים".

חברי המשלחת שכללה שתי אחיות רפואיות, עיתונאים, סטודנטים ואחרים היו אורחי משפחות פלשתיניות. הסיור אורגן ע"י הוועד האמריקני־ערבי נגד אפליה.

בתום ביקורם אמרו חברי המשלחת, ביניהם כמה יהודים, כי היו עדים להתנכלויות והתעללויות של חיילי צה"ל בתושבים מקומיים ללא סיבה או הסבר, כולל מכות, גז מדמיע, ירי ועוצר או סגר על כפרים לתקופות ארוכות.

"אני יודעת שבארה"ב הרבה יהודים לא ירצו לשמוע את מה שיש לי לאמר" — אמרה אל גרינבוים, אחות, שגרה שבוע בבית משפחה בעזה ושבוע נוסף אצל משפחה אחרת בחלחול.

קרייג מוקהייר, מבופלו, הלומד משפטים בניו־יורק, תיאר אירוע בעיר עזה שבו חיילי צה"ל ירו לעבר ביה"ס יסודי לבנות. "מה שראיתי ברחובות עזה הזכיר לי קטעים מהסרט הסדיסטי "התפוז המכני"" אומר מוקהייר.

מבצע התרמות להצלת חיי סוניה פלץ ממשרד הקליטה

דני בירן

עולים מבריה"מ, עובדי משרד הקליטה וארגונים שונים הודיעו בשבוע שעבר על מבצע לאיסוף כספים למען עובדת משרד הקליטה, סוניה פלץ שנאבקת על חייה. סוניה פלץ (49) היא אחת הפעילות הוותיקות בתחום קליטת העלייה ובשנים האחרונות היא רכזת ארצית לטיפול בחיילים עולים ופעילה בקליטת עולי אתיופיה.

לפני כעשרים שנה חלתה סוניה באסטמה שהלכה והחריפה, ולפני כארבע שנים הוכרזה על־ידי הרופאים כ"חולה ריאה" משום שריאותיה ניזוקו באופן רציני וכמעט שאינן מתפקדות.

בחודש האחרון חלה הרעה במצבה מאוד, והובהר שהיא עלולה לעבור ניתוח להשתלת ריאות ולב. הניתוח אמור להתבצע בשבועות הקרובים בבית החולים הרפילד — אנגליה וכבר השבוע יצאה סוניה פלץ לבדיקת רקמות בבית החולים בברומפטון בתקווה שה"תורם" יימצא מיד לאחר מכן. מחיר הניתוח הוא כ־150 אלף דולר.

בתה של סוניה, יעל, מסרה כי אגודת "יד בידי" מסייעת גם היא והעמידה את חשבונה שמספרו 557871/78 בסניף בל"ל מס' 816 לרשות המבצע (יש לציין: לפקודת תיק מס' 95 — סוניה פלץ).

המשפחה פתחה אף היא חשבון מיוחד שמספרו: 10773/81 בסניף בל"ל מספר 806 ומקווה להגיע בעזרת הציבור למלוא הסכום, כבר בימים הקרובים. אפשר לפנות טלפונית גם ליעל פלדרישי, טלפון 03-498967 או לד"ר גרא אלדור, טלפון 03-443658.

נטורי קרתא דנו עם אש"ף בתונים על שחרור השבויים בלבנון

„אש"ף, המייצג גם אותנו, היהודים הפלשתינים, ייטיב לטפל בשחרור חיילי צה"ל שבידי חיזבאללה"

בצלאל עמיקם

משלחת נטורי קרתא שנועדה עם ראשי אש"ף במטה הארגון בתוניס דנה בגורל חיילי צה"ל השבויים בלבנון. הרב משה הירש, "שר החוץ" של הפלג החרדי בירושלים, אמר כי הנושא הועלה בעקבות פנייתו של מרטין פינק שבנו יוסי מוחזק כשבוי בידי החיזבאללה מאז ה־17 בפברואר 1986, יחד עם חברו לוי אלשיך. אנשי נטורי קרתא מאמינים כי אש"ף, המייצג את העם הפלשתיני, כולל "יהודים פלשתינים" דוגמתם, ייטיב לטפל בשחרור המיוחל.

המשלחת של נטורי קרתא היתה מורכבת כרובה מאורחי ארה"ב. היא הבטיחה לאש"ף כי בתמורה ישחררו "הציונים" את העצירים הפלשתינים בישראל. על סדר יומו של המפגש בתוניס הועלתה גם דרישת יהדות המצוקה שבארצות ערב.

החרדים גם הביעו את ביטחונם, כי "באמצעות השירותים הטובים של אש"ף, ניתן יהיה לסייע ליהודים לקיים את מצוות דתם ופולחנם בבריה"מ".

אבו־שאריף: הצעותי הן מדיניות רשמית של אש"ף — באישור ערפאת

נסכים לחסות בינ"ל זמנית ולחיל־שלום בעבר הפלשתיני של הגבול

אי.פי.

הדובר הראשי של אש"ף, בסאם אבו־שאריף, אמר אתמול, כי הצעת השלום שפרסם באחרונה הינה מדיניות רשמית של אש"ף, ומנהיג הארגון, יאסר ערפאת, סמך עליה את ידו.

בראיון בן שעתיים עם סוכנות "אסושיאייטד פרס", בביתו ליד טוניס, חזר אבו־שאריף ופירט את הצעותיו, התובעות מדינה פלשתינית עצמאית, שתוקם באמצעות ועידת שלום בינלאומית בהשתתפות החברות הקבועות במועצת הביטחון והצדדים הנוגעים בדבר ובכללם אש"ף. עם זאת הציע, כי המדינה הפלשתינית תועמד תחילה בחסות מנדט בינלאומי זמני, שינחה את המדינה הצעירה בדרכי הדמוקרטיה.

עוד אמר אבו־שאריף, כי המדינה הפלשתינית לא תתנגד להבטיח את ביטחונה של ישראל באמצעות חיל־שלום בינלאומי, שיוצב בעבר הפלשתיני של הגבול, בין פלשתין לישראל. הוא הודיע, כי הוא נכון להיפגש עם פקידי־רשות אמריקניים בוושינגטון, בתוקף תפקידו הרשמי באש"ף.

עוד אמר, כי אש"ף מקבל את החלטות 242 ו־338 של מועצת הביטחון, אך לא כלא־תנאי, משום שהחלטות אלה אינן מכירות בזכויות הלאומיות של הפלשתינים. לדבריו, בחן ערפאת ואישר את הצעותיו, לפני שהופצו בין הנציגים בוועידת הפסגה הערבית, שנערכה בחודש שעבר באלג'יר.

את העובדה שהצעותיו נדחו הן על־ידי הליכוד והן על־ידי מפלגת העבודה בישראל הגדיר כ"אסון" ואמר: "אני מקוה שמקבלי ההחלטות העומדים בראש המעצמות הגדולות יבינו אל נכון מה פירוש דחייה זו של הצעותי על־ידי העומדים בראש השלטון בישראל".

תגובת המנהיגים היהודיים האמריקניים, ב"מרכז הבינלאומי לשלום במזרח התיכון", הוגדרה בפיו כחיובית מאוד. הם אמרו, כי הצעותיו הן "צעד רב־משמעות לקראת דו־שיח פוליטי".

בדחיית הצעותיו על־ידי קיצונים פלשתיניים אין הוא רואה חשיבות רבה, שכן הקיצונים הללו ניצבים, לדבריו, בשולי המחנה הפלשתיני ומבטאים את דעתו של מיעוט מבוטל במחנה זה.

„כחול הזקן" מפילדלפיה נדון למוות בכיסא החשמלי

סי"ץ

פילדלפיה. — גארי היידניק, "כחול הזקן" מפילדלפיה, שהורשע ברציחת שתיים מבין שש הנשים שכלא במרתף שאותו הפך לחדר עינויים, נידון אמש למוות בכיסא החשמלי. חבר המושבעים של פילדלפיה סירב לקבל את הטיעונים של סנגורו של היידניק, שטען ל"חוסר אחריות נפשית".

היידניק, שהכריז על עצמו "בישוף של כנסיה" שהוא ייסד בעצמו, נעצר במארס אשתקד על פי תלונה של אחת הנשים שהצליחה להימלט ממרתף ביתו, בו היתה כלואה מנובמבר 1986, יחד עם ארבע נשים אחרות, כשהן כבולות בשרשראות.

בחיפוש בביתו גילו השוטרים שלוש נשים שנשארו בחיים, וכן שרידי גופות של נשים במקרר.

בחקירה נחשפו זוועות. בין היתר אילץ היידניק את האסירות שלו לאכול את בשרה של אחת מהן שמתה בעינויים, ושאת גופתה ביתר לחתיכות. הרוצח הרג אשה נוספת כשהכניסה לדוד מים והזרים חשמל לשרשראות בהן היתה כבולה.

קורבנותיו של "כחול הזקן" גם נאנסו פעמים רבות, כדי "להוליד גזע עליון".

„קומנדו גרין פיס" עיכב משחתת אמריקנית

רויטר, סי"ץ

אלבורג, דנמרק. — פעילי תנועת "גרין פיס" (שלום ירוק) ניסו כשבת לחסום כניסתה של משחתת אמריקנית לנמל דני, לאחר שר־החובל סירב לומר אם היא נושאת נשק גרעיני.

בשידור בטלוויזיה הדנית נמסר, כי אוניית הצי האמריקני "קונינגהאם" עוכבה שמונה שעות בנמל אלבורג על־ידי "מובי דיק", ספינה השייכת לארגון שומרי הסביבה. צוללנים של הארגון קפצו מסירות־גומי לנתיב המשחתת ונתלו בשרשרת העוגן. מלחי המשחתת התיזו עליהם מים מצינורות בלחץ גבוה.

לבסוף התערבה המשטרה הדנית וסילקה את "מובי דיק". המשחתת נתקבלה לאחר־מכן בברכה במזח ולאחר עגינתה בירכו אותה תומכי המפלגה השמרנית ותומכי המפלגה הליברלית. הפגנת־נגד קיימו נציגי האיגודים המקצועיים והתנועה נגד הנשק הגרעיני.

שרי החוץ האסיאנים התכנסו למצוא פתרון לפליטי הסירות מוויאטנאם

28 אלף פליטים בשנה שעברה ● המחנות בהונג קונג מלאים עד אפס מקום

רויטר

באנגקוק. — שרי החוץ של מדינות דרום־מזרח אסיה נועדו בבאנגקוק בנסיון להסכים על פעולה בינלאומית משותפת ודחופה כדי למצוא פתרון לזרם "פליטי הסירות" הנמלטים מוויאטנאם — אמרו דיפלומטים כאן ביום ראשון.

שרי החוץ של שש מדינות המאוגדות בארגון דרום־מזרח אסיה יחפשו צעדים חדשים לטיפול בבעיה, לרבות החזרתם לוויאטנאם של אלה שאינם מוגדרים כפליטים פוליטיים, וריכוזם של כל הפליטים במחנה שיוקם באחד האיים באזור.

פקידים במדינות אסיה אמרו כי שרי החוץ של אינדונזיה, מאלזיה, ברונאי, הפיליפינים, סינגפור ותאילנד ייצאו בהודעה משותפת על בעיית הפליטים.

מדינות אסיה החלו לנעול שעריהן בפני פליטי הסירות 13 שנים לאחר סיומה של מלחמת וויאטנאם. זרם הפליטים התחזק שוב בשנה שעברה והגיע ל־28,000 נפש ואין כל סימן להיחלשות הזרימה בחצי השנה הראשונה של 1988 — מסר הנציב העליון לפליטים של האו"ם. נמסר כי שרי החוץ של מדינות אסיה ידונו בנושא לאחר הוועידה גם עם מדינות אחרות, ביניהן ארה"ב, קנדה, אוסטרליה, ניו זילאנד, יפן והשוק האירופי המשותף.

מהונג קונג נמסר, כי יתכן שפליטי הסירות המגיעים לשם ישוכנו במעבורת צפה בנמל עד למציאת הסדר סופי. "כל מחנות הפליטים בהונג קונג מלאים עד אפס־מקום", דיווחו השלטונות.

פרשנים מהמערב: גורבצ'וב כפה שינויים תחוקתיים — ובכך גם חיזק את מעמדו

הסובייט העליון החדש לא יהיה רק חותמת גומי, ויינתנו לו סמכויות חקיקה נרחבות ● גורבצ'וב הסכים — נשים לא זכו לייצוג מספיק בגופים ממשלתיים

רויטר, סי"ץ

מוסקווה. — המנהיג הסובייטי מיכאיל גורבאצ'וב כפה על ארצו שינויים תחוקתיים ותוך כדי כך גם חיזק את מעמדו — אמרו פרשנים ממדינות המערב, שסיכמו את הוועידה האחרונה של המפלגה הקומוניסטית הסובייטית.

המשקיפים אמרו, כי על־פי ההחלטות של הוועידה, שננעלה ביום ו' עומד גורבאצ'וב להתמנות באפריל הקרוב לנשיא בריה"מ, עם סמכויות נרחבות, וימשיך גם למלא את תפקיד המזכיר הכללי של המפלגה הקומוניסטית. עם זאת, יצטרך לפרוש מתפקידו לאחר 10 שנות כהונה.

גורבאצ'וב הצליח לכפות הגבלה דומה על נושאי משרות בכירות בכל המנגנון המפלגתי והממלכתי, בניסיון למנוע ניצול־לרעה של סמכות והכנסת יסוד דמוקרטי למינויים לתפקידי־מפתח. מעתה, על־פי החלטות הוועידה, ייבחרו נושאי משרות־מפתח בבחירות חשאיות, מתוך שורה של מועמדים. כל מועמד שיידחה יוסלק אוטומטית מתפקידו במפלגה.

אשר לנשיא, לאחר מינויו, יעמוד בראש סובייט עליון (פרלמנט) חדש של 400־450 צירים מתוך ועידה של 2,250 נציגי העם שייבחרו באפריל הבא בבחירות חשאיות. הנשיא ימנה ראש־ממשלה, יעמוד בראש מועצת־ההגנה וייצג את בריה"מ בחו"ל.

שלא כמו הסובייט העליון הקיים, שהיה חותמת־גומי למעשי השלטון, יקיים הגוף החדש דיונים קבועים ויהיו לו סמכויות חקיקה נרחבות.

עם זאת, תישאר המפלגה הקומוניסטית גוף עליון לעיצוב מדיניות, הן בתחומי חוץ והן בתחומי פנים.

בעיות הנשים

בעיות הנשים בבריה"מ עלו בוועידת המפלגה ביומה האחרון, כאשר צירת הוועידה טענה שהרפורמות הכלכליות התעלמו עד־כה מבעיות האשה הסובייטית.

זויה פוחובה, יו"ר ועדת הנשים הסובייטיות, טענה, כי המדיניות של "חשיבה חדשה" חייבת לכלול שינוי בגישות המסורתיות, שהחזיקו את רוב הנשים בתפקידים למזון, ומחוץ למשרות חשובות במנגנון הממשלתי והמפלגתי.

גורבאצ'וב הודה בנאום הסיכום שלו, כי "נשים אינן מיוצגות במידה הראויה בגופים ממשלתיים".

מצרים סירבה להתיר לארה"ב לחקור בכירים

אורי הורביץ

מצרים סירבה להיענות לבקשה אמריקנית לחקור כמה בכירים מצריים על הברחת טכנולוגיית טילים מארה"ב למצרים. מגעים בדרג עליון התקיימו בימים האחרונים בין שתי המדינות, וארה"ב דרשה גם לחקור אנשי צבא מצרים. המצרים הבטיחו לאמריקנים שהם "יחקרו בעצמם וישלחו דו"ח מלא" — מוסר העיתון "אל איתיחאד".

שערי מטבע־חוץ בנק הפועלים – 1.7.1988

	היחידה	בנקנוטים – קנית	בנקנוטים – מכירה	העברות והמחאות – קנית	העברות והמחאות – מכירה	שערים יציגים
סל מטבעות	1	—	—	1.7044	1.7257	1.7151
דולר אמריקני	1	1.58	1.65	1.6139	1.6341	1.6245
מרק גרמני	1	0.87	0.91	0.8853	0.8964	0.8918
לירה שטרלינג	1	2.70	2.83	2.7518	2.7861	2.7634
פרנק צרפתי	1	0.25	0.27	0.2629	0.2662	0.2643
ין יפאני	100	1.18	1.24	1.2040	1.2190	1.2093
גילדן הולנדי	1	0.77	0.81	0.7871	0.7969	0.7909
פרנק שווייצרי	1	1.05	1.10	1.0667	1.0800	1.0737
כתר שבדי	1	0.25	0.26	0.2566	0.2598	0.2581
כתר נורווגי	1	0.24	0.25	0.2423	0.2453	0.2440
כתר דני	1	0.23	0.24	0.2332	0.2361	0.2344
מרק פיני	1	0.36	0.38	0.3721	0.3768	0.3747
דולר קנדי	1	1.30	1.36	1.3259	1.3424	1.3326
דולר אוסטרלי	1	1.23	1.32	1.2744	1.2903	1.2802
ראנד דר' אפריקני	1	0.42	0.83	0.6936	0.7023	0.6982
פרנק בלגי	10	0.41	0.43	0.4228	0.4281	0.4253
שילינג אוסטרי	10	1.24	1.30	1.2599	1.2756	1.2662
לירה איטלקית	1,000	1.17	1.25	1.1965	1.2115	1.2014

ימאים דנים: השתתפנו בהברחת נשק ישראלי לדרום־אפריקה

עלי כהן (דנמרק)

הנריק ברלאו, מזכיר איגוד הימאים הדנים, יצא מחדש בגילויים על חלקן של ספינות דניות בהברחות נשק מישראל למדינות שנויות במחלוקת.

הפעם המדובר בספינה הדנית "דורתיאה לאה", השייכת לחברת "ריפקו" שהוחכרה לחברה קפריסאית. בספינה היו שני אנשי צוות דנים שדיווחו על העברת הנשק לדרום אפריקה.

על פי עדותם, בסוף 1987 הועמדה האנייה בחיפה לרשותה הבלעדית של חברה ישראלית, "מאנו נתיביים" ושם הועמס עליה נשק בארגזים. היא הפליגה דרך ונצואלה לצ'ילה, שם הועברו הארגזים למכולות, והפליגה לנמל דורבן בדרום אפריקה.

באירופה חוששים: אתונה תמשיך להיות בסיס לטרור

דפנה ורדי (בריטניה)

מנהיגי הקהיליה האירופאית חוששים מפעולות טרור בתקופת נשיאותה של יוון, אשר החלה ב־1 ביולי. ההתנקשות בחייו של הנספח הצבאי האמריקני, בשבוע שעבר, הגבירה חששות אלה, ואישרה כי אתונה היא עדיין מרכז לארגוני טרור שונים.

ממשלתו הסוציאליסטית של אנדריאס פפנדראו, נחשבת באירופה לנוחה, ולעתים אף אוהדת, לפעולותיהם של ארגוני טרור, בעיקר ערבים.

כרגע אין כל שינויים במדיניותו הסלחנית של פפנדראו כלפי ארגוני הטרור. הוא גם דחה הצעות אמריקניות חוזרות ונשנות לסיוע באיתורם של מנהיגי המחבלים, ועד כה לא גילתה יוון כל סימן להיענות בכיוון של שיתוף פעולה עם מדינות אירופה האחרות במלחמה בטרור הבינלאומי.

האשמות האופוזיציה ביוון על שחיתות בצמרת הממשל היווני הוכחה בעיתונים מקומיים, אשר הראו כי אפילו סגן שר המשטרה היה מעורב בפעילות אחד הארגונים האנרכיסטים הקיצוניים.

לאחרונה האשים השגריר האמריקאי את ממשלת יוון בהסכמים עם ארגונו של אבו־נידל, לפיהם יוון העלימה עין מפעילות הארגון, ומרכישת ספינה שנועדה לסייע בביצוע פיגועים בישראל, בתמורה להבטחת הארגון שלא לבצע פעולות טרור בשטחה. אבל, למרות שהיוונים מילאו את חלקם בהסכם, לא נמנעו אנשיו של אבו נידל מרצוח רימונים בבית מלון יווני.

תורכיה חנכה את הגשר השני מעל הבוספורוס

רויטר, סי"ץ

איסטנבול. — הגשר השני על הבוספורוס המקשר בין שני חלקי איסטנבול באירופה ובאסיה, נחנך ביום א' בצהרים על ידי ראש ממשלת תורכיה, טורגוט אוזאל. הגשר "פאתיח" (הכובש) נבנה על ידי תשלובת טורקית־איטלקית־יפנית, ונקרא על שמו של הסולטן מחמט ה־2, שכבש ב־1453 את העיר הביזנטינית קונסטנטינופולוס, איסטנבול כיום.

לרגל טקס חנוכת הגשר ננקטו אמצעי ביטחון יוצאי דופן, ויותר מאלפיים שוטרים שמרו על 5,000 המוזמנים, בין היתר בעזרת 29 מצלמות טלוויזיה מוסתרות. "הצבא האדום" היפני איים לפוצץ את הגשר ביום חנוכתו, והאחראים על הביטחון זוכרים, שב־18 ביוני נערך ניסיון התנקשות בחיי ראש הממשלה אוזאל. אורכו של הגשר 1090 מטר ובנייתו הושלמה תוך 26 חודשים בהוצאה של 551 מיליון דולר. בשלב הראשון יוכלו לנסוע עליו כ־70,000 כלי רכב ליום, על ארבעה משמונה מסלוליו, ולאחר שיושלם יוכלו לנוע עליו רבע מיליון כלי רכב.

ארבעה מסלולים פתוחים על הגשר החדש (צילום: אי.פי.)

נשי צפון איטליה התקשטו בגוצ'י מזויף

רויטר

בולוניה. — משטרת בולוניה מסרה בסוף השבוע, כי היא החרימה בגדים ומוצרי עור עם תוויות מזויפות של מעצבי אופנה נודעים בשווי של 10 מיליארד לירטות (7.4 מיליון דולר) ועצרה את האחראים למכירת הסחורות בצפון איטליה.

המשטרה טענה כי המוצרים נשאו תוויות של 18 בתי־אופנה מן המדרגה הראשונה באיטליה, ביניהם גוצ'י, ואלנטינו, ארמאני, קריציה וקארטייה. הסחורה נתפסה ב־6 חנויות אופנה בבולוניה לאחר שהמשטרה קיבלה מידע מסוחרים אחרים המספקים את הבגדים האמיתיים של אותם מעצבי אופנה.

התוצרת המזויפת הגיעה מבתי מלאכה בנאפולי והופצה בצפון איטליה.

אחד מראשי חבורת הזיוף שנעצר הוא גולברטו סאבאריזה, 45, שהואשם בזיוף, מרמה וקשירת קשר לביצוע פשע. חמישה חשודים אחרים מנאפולי הואשמו באותן עבירות.

„שגרירות מצרים לא תקיים השנה את חגיגות המהפכה"

אורי הורביץ

העיתון הלבנוני "א־ספיר", המסתמך על מקורות בקאהיר, מוסר כי משרד החוץ במצרים הודיע למשרד החוץ בירושלים, שהשנה יבוטלו החגיגות שנהגה שגרירות מצרים בישראל לארגן לציון המהפכה ב־23 ביולי. החלטה זו היא, לפי העיתון, מחאת מצרים על צעדי ישראל נגד האינתיפאדה, והסירוב שמינה לוועידה בינלאומית.

על ה[illegible]

נפתלי חזק,

דמוקרטיה חדשה צמחה בתוך המפלגות. בחירות פנימיות, המלוות בפסטיבלים, חיזורים אחרי חברי המרכז, חלוקת מזכרות, וכמובן עסקות נוסח „שמור לי ואשמור לך".

אין כל ספק כי ההצגה הגדולה ביותר נערכה דווקא ב„חרות", שם הופיעו במה כוכבים וזוהרים, מועמדים חדשים, אשר הצליחו לזכות במקומות הראשונים. אחד מהם הפליא בשפת הדמגוגיה האינטליגנטית. זהו בנימין נתניהו, מי שהיה שגריר ישראל באו"ם. בתפקידו זה ראה קרש קפיצה לקריירה פוליטית בארץ. ואכן, הופעותיו בארה"ב התמקדו בהנחה אחת: את הערבים צריך „לשכנע" בשפת הכוח בלבד. מעניין, כי אריאל שרון, המורה לדמגוגיה ולפולחן הכוח, דווקא פיגר אחריו בבחירות אלו.

„הכוכב" השני, בנימין בגין, יכול היה להתפאר ב„ייחוס המשפחתי": אביו, מנחם, עמד שנים בראש „חרות". בגין ג'וניור אינו מצטיין בתכונות מיוחדות פרט אולי לניסות דיבור, כאילו ניסה לחקות את אביו מנחם. ובכן, הנוסטלגיה לאב והוסיפה הרבה קולות לבן. אכן, הבן מודה שלא מעט קולות שבהם זכה, ניתנו לו כביטוי הוקרה לאביו, ואינך יכול אלא לשאול: הוקרה על מה? שרדי האבא הרגול יושב לו כבר חמש שנים בבית ועדיין לא נתן אפילו הסבר קצר על הסתלקותו מן התפקיד. רק לשם איזכור · מנחם בגין הספיק עוד לומר בכנסת כי מלחמת לבנון היתה „טרגדיה גדולה", ולא הוסיף. אבל במגרש התחרות על המקום הטוב ברשימת „חרות" אין שואלים כבר מה אירע בלבנון, ומי אחראי למותם של מאות חיילינו ב„מלחמת הברירה".

לא, בעת התחרות על המועמדות לא מדברים גם על האינתיפאדה, לא מדברים על פוליטיקה בכלל. אין כל ויכוח, אין ניצים ויונים, ומבחינה פוליטית אין כל הבדל אם ייבחר נתניהו או דקל שלא נבחר.

לקראת יום רביעי „הגורלי", מאכילים את הציבור במתח הגדול על הקרב הצפוי בין דוד לוי לבין ארנס, ועדיין אין לדעת אם שרון יילך עם לוי (או ארנס), או שידאג לעצמו ולתומכיו.

על מה מתדיינים כל המתחרים הללו? לא שמעתי עדיין אפילו נימוק אחד פרט לקולות שנשמעו עתה מהמחנה של דוד לוי — אנשיו מרימים קול זעקה כי בתוך מפלגתם — שומר שמיים — מתנכלים ללוי בגלל מוצאו העדתי. כבר יש התארגנות של אנשי עיירות פיתוח התובעים את עלבונו של לוי, שהוא בעיניהם סמל לתקומת קומתן של עדות המזרח. והם, כאילו רומזים, שוב באו האשכנזים מן האליטה הז'בוטינסקאית ומנסים לגזול מדוד לוי את מעמדו כ„יורש". היה נדמה לדוד לוי, כי בוועידה הקודמת (זו שנתפרסמה במהומות) זכה כבר במעמד היורש, והנה הירושה עדיין לא בידיו. צחוק הגורל, אבל אותו נשק עדתי שבו „חרות" השתמשה כדי להסית נגד מפלגות השמאל, אותו נשק עצמו

שביעיות באוויר

מבעד לשביעיות היפות המסתדרות במגרשי התחרות של „חרות", מתגבש גם עתיד ישראל. עתיד של מלחמה — אם השביעיות הללו ינצחו, חס וחלילה, בבחירות

יופעל אולי בתוך חרות עצמה!

בינתיים, קרה „פנצ'ר" נוסף בסיבוב הראשון של הבחירות: התברר כי אפילו מועמד אחד מבני המיעוטים לא זכה במקום ריאלי. והרי חרות ניסתה ליצור רושם של דאגה למיעוט הערבי. השר משה ארנס דחף את עצמו לטיפול באוכלוסיה זו. מבחינה אלקטורלית,

מכתבים לידיד

זוהי „פאשלה" רצינית ל„חרות". כיצד ילכו ויבקשו את קולותיהם של בני המיעוטים אם לא השכילו להעניק להם אפילו נציג אחד.

כעת, כאשר המלאכה לקראת סידור המקומות (בחירת השביעיות) הושלמה, אין כבר אפשרות להוסיף אפילו שם אחד לרשימה הזאת. אלא אם כן יימצא מועמד יהודי שיוותר להכניס יותר אנשים שלנו ברשימה הכללית.

אכן, זהו האיום המרחף זה זמן רב מעל ראשי המפלגה הליברלית. ב„חרות" מתמרמרים בגלוי על כך שהנהגתם ממשיכה להעניק אתנן כה יקר לליברלים תמורת אקט חד־פעמי של הכנסת „חרות" ל„טרקלין" החברה הישראלית.

זה היה חשוב לפני יותר מ־20 שנה עם הקמת גח"ל. אך היום אין הם זקוקים לחסותם של הליברלים. „חרות" שילמה במשך כל השנים האלו „דמי מפתח" בעד הרשות להימצא בטרקלין. הליברלים ניסו תחילה לאיים על חרות שלא ישלימו את האיחוד במסגרת הליכוד, אך האיום הזה לא עשה רושם, שכן המפלגה הליברלית, למעשה אינה קיימת עוד. מנהיג הליברלים, יצחק מודעי עצמו, הודה לאחרונה „כי אם נרצה ללכת באופן עצמאי לבחירות לא נקבל אלא מנדטים מעטים". ואז נותר למודעי הנשק האחרון, וכך

בני בגין ביום הבחירות ל„פאנל". המשך יבוא ביום ד'

על מקומו למען מועמד ערבי כלשהו. נו, לצפות לרוחב לב כזה, זה קצת מוגזם. אבל לא אלמן ישראל: לאנשי „חרות" יש פטנט שיאפשר להם להכניס למקומות הריאליים את נבחרי הפאנל. נכון, זה לא יפתור את הבעיה של המועמד הדרוזי, אבל בעיות פנימיות אחרות · כן. לצורך זה מתכוונים ב„חרות" „לקצץ" את הליברלים.

מה הם שווים, הליברלים הללו, רוטנים בליכוד, אולי שני מנדטים, וגם זאת לא בטוח. מה יש, נקצץ אותם בכמה מנדטים ונוכל

הוא הסביר מדוע „חרות" חייבת לשמור על ההסכם עם הליברלים: אם אנשי „חרות" יפרו את ההסכם עם הליברלים, וינסו לקצץ את מיכסת „המנדטים המובטחת להם, יתברר לציבור כי „חרות" אינה מפלגה אמינה ואין לסמוך על הבטחותיה.

הליברלים הם יורשיהם של הציונים הכלליים. מפלגה בורגנית, מפלגת בעלי הבתים, פרדסנים, בעלי־מלאכה, אשר חרטה על דגלה את הסיסמה: „תנו לחיות בארץ הזאת". כלומר, מתן חופש ליוזמה פרטית. מפלגת ימין זו היתה, עם זאת, מתונה מאוד מבחינה מדינית־בטחונית ולכן חסרה לה שפה משותפת עם „חרות", מפלגת שתי־הגדות.

התקרבותם של הליברלים אל „חרות" באה על רקע הניסיון לאחד את הימין הישראלי כאלטרנטיבה שלטונית למפא"י. חרות לבדה, מבודדת בציבור הישראלי, לא היה לה סיכוי לזכות ברוב המאפשר הרכבת ממשלה. ובכן, הליברלים גם הוציאו את חרות מבידודה — כמעט נידויה — בחברה הישראלית, וגם סייעו להקים גוש אלקטורלי גדול. במשך שנות השותפות, נשחקו הליברלים ברעיונותיהם המדיניים, ואימצו למעשה לעצמם, את האידיאולוגיה הלאומנית של חרות.

מבחינה זו, אין שום חשיבות למשקלם של הליברלים ברשימת חרות המשותפת. מה שנותר ממפלגה זאת הם אוכלי שאריות השלטון, תמורת הלגיטימציה הציבורית שנתנו ל„חרות".

בינתיים, נשתנו הנסיבות: האידיאולוגיה של חרות היא זאת הנותנת את הטון בחצות ובטרקלין כאחד.

יצחק שמיר נשמע כעת כמעט מתון־מתון כאשר הוא קורא „להתלכדות העם כולו", שכן לדבריו, לא מדובר היום על חילוקי דעות על גבול כזה או אחר, לא מדובר על פשרה טריטוריאלית. לא — מבשר לנו ראש הממשלה, איש חרות — „המאבק הוא על הקיום עצמו: או אנחנו או הם. ואז ברור לכל כי הפתרון הוא אחר, בעזרת הכוח והמלחמה, עד להכחדת הצד שמנגד".

אך מבעד לשביעיות היפות המסתדרות במגרשי התחרות של „חרות", מתגבש גם עתיד ישראל. עתיד של מלחמה — אם השביעיות הללו ינצחו, חס וחלילה, בבחירות.

שלך בידידות,

מארק גפן

על הפרק

ראש דסק לענייני היום: לוי מורב. עורכת אחראית של עמודי הפנים: עמית אופר

הפגישה עם רייגן: שטחים בפיסקה האחרונה

אינתיפאדה בצל הטילים

אף כי ניתן היה לצפות לביקור לא קל לשר הביטחון, בעקבות האירועים בשטחים — העניקו האמריקנים לרבין טיפול של שטיח אדום והוא הצליח לצאת משדה המוקשים בלי שריטה

דליה שחורי, וושינגטון

אופן הפנייה של שר הביטחון יצחק רבין, המבוסס על גישה עניינית, נטולת יסודות אישיים, עובד באמריקה טוב יותר מאשר בארץ. האמריקנים כבני־אדם אוהבים גם הם רכילות מרושעת וקרבות תרנגולים. אבל לא בחלק מן המשחק הגלוי. כאן, הגישה העניינית של רבין היא בדיוק מה שצריך.

אם לגשת לסכם את ביקורו, צריך להביא בחשבון מה היה אפשר לשער שיקרה בביקור הזה. רבין בא לארה"ב בתקופת האינתיפאדה, כשהיא נכנסת לחודש השביעי שלה. הוא מזוהה עם מעשי ישראל בשטחים והציפייה היתה שכלי התקשורת יבצעו בו את זממם בלי כפפות. בוושינגטון סודרו לו פגישות עם עיתונאים בכירים, ראיונות ברשתות הטלוויזיה והופעה בפני מועדון העיתונות הלאומי. היה נראה, שמישהו החליט, בכוונה או לא בכוונה, כראי שהוא ימשוך אליו אש.

אבל כבר לפני בואו, בתהליך הכנת הביקור, היו סימנים לכך, שלפחות מבחינת הממשל האמריקני עומד רבין להתקבל בנינוני כבוד וטקס הניתנים לראשי מדינה. הנשיא רייגן בעצמו החליט לקבל את רבין, דבר לא מקובל בהחלט, ולאחר פגישתם הקצרצרה — שיותר משהיה בה תוכן היתה בה הפגנה של אמון וידידות — אף פירסם הודעה ארוכה, שבה הביקורת על הנעשה בשטחים נדחקה לפיסקה האחרונה וגם בה הופיעה באורח מתון, תוך העמדת הפלשתינים וצה"ל בסימטריה גמורה.

„אין לצפות שישראל תעשה ויתורים בצל איום האלימות, אך השמירה על הסדר בשטחים אינה צריכה לספק הצדקה להיעדר חוק אורחי או להיות אמתלה להימנעות מהידברות עם הפלשתינים בגדה המערבית וכעזה. אל לאלימות, או לפיקוח על האלימות, להפוך למטרות בפני עצמן, שיקשו עוד יותר על האפשרות לפתרון מדיני", נאמר בהודעת הבית הלבן.

הממשל האמריקני החליט לתת לרבין טיפול של שטיח־אדום בגלל ידיעת יחסי הכוחות בישראל וההערכה, שמבחינת עוצמתו הפוליטית ואמינותו הציבורית, רבין הוא דמות מרכזית בממשלה. בינתיים, קפץ עניין טילי הקרקע־קרקע שסעודיה תקבל מסין, אליו שורבבו נושאים מדאיגים נוספים, כמו הצלחת עיראק לפתח את טיל הסקאד למהירות של 650 ק"מ, המשך ציוד סוריה ועיראק בטילי סקאד, ביקורו השאי של שליח סובייטי, ראש מדור הלוחמה הכימית בצבא ברה"מ, בסוריה, כדי לדון, כנראה, בשיתוף פעולה בתחום הלוחמה הכימית — והקל עוד יותר את הביקור. נושאים אלה הפכו לעיקר הביקור. נמצאה סיבה „אובייקטיבית" לדחוק את האינתיפאדה הטורדנית לפינה.

למרבה הפלא, גם בנושא הטילים והלוחמה הכימית לא היה רבין צריך להשתדל הרבה. מארחיו הביעו דאגה כפולה משלו. הנשיא רייגן התייחס לכך בהודעת הבית הלבן, כה נאמר, ש„הנשיא הביע את דאגתו מהאיום שמהוות התפתחויות חדשות באזור והסב את תשומת הלב להפצתם של טילים באליסטיים ואפשרויות כימיות. הנשיא העריך, שאפשרויות כאלה עלולות לשנות את המצב הצבאי בכך שיהפכו כל מלחמה עתידית יקרה יותר, קשה לשליטה ומסוכנת".

מזכיר ההגנה קארלוצ'י הסכים, ש„זו בעיה אמיתית" ושטילי הקרקע־קרקע פותחים מימד חדש באזור. הוא אמנם נשמע ספקני מעט באשר לסכנה הממשית שערב־הסעודית תפעיל טילים, אך את הלהט החסר השלים היועץ לבטחון לאומי קולין פאואל, שהפליג בתיאור הסכנה לערי ישראל מפגיעת הטילים. „יש לכם בעיה אמיתית. אתם צריכים למצוא לה את הפתרון. 10 טילי סקאד עם ראש כימי שיורדים על עיר, עלולים לגרום בעיה רצינית מאוד. החמור ביותר הוא, שהקהילייה הבינלאומית לא הגיבה על הפעלת הלוחמה הכימית במלחמת עיראק איראן ועברה על כך בשתיקה".

רק מזכיר המדינה שולץ התבונן בסכנה החדשה בעיניים מפוכחות של מדינאי. שבע אכזבות ממסעותיו העקרים באזור, אמר לרבין: אני מסכים עם הניתוח שלך על הסכנות שיש בטילי הקרקע־קרקע והנשק הכימי, אבל איני סבור שיש בנמצא מערכת הגנה מספקת. התשובה היא, שוב, בתהליך המדיני. אפשר תמיד להשיג יותר נשק, אבל התשובה היא בדפוס אחר של יחסים".

האינתיפאדה עלתה בשיחות רבין, אך למעשה היה זה הוא שהעלה אותה ברוב הפגישות ביוזמתו. הוא ניווט את הנושא כך, שבסופו של דבר יצא ממנו בלי שריטה.

הפליאה הגדולה היא על התקשורת. בישראל ההיסטורית התקבל רושם, שהתקשורת מתפשת אותנו בנושא ההתקוממות בשטחים, אף כי האמת היא, ותמיד היתה, ש„התקשורת" רצה אחרי סיפורים שיש בהם עניין לציבור הרחב. הנעשה בשטחים כנראה הרבה פחות מעניין היום, שכן העניין ברבין היה די מצומצם. ואולי עצם נוכחותו של מנהיג ישראלי בוושינגטון כבר אינה בחינת אירוע יוצא דופן. רק למורת החתימה של מזכר ההבנה על פרויקט ה„חץ" והופעת רבין במועדון העיתונות הלאומי, הופיעו ידיעות בולטות בעיתונות. ישראלים רשמיים דווקא שמחו על הביקור השקט. הם ידעו, שהאלטרנטיבה לא היתה תקשורת טובה לרבין, אלא תקשורת גרועה שבגרועות.

רק הפרשן סטיבן רוזנפלד, במאמר שפורסם ביום ו' ב„וושינגטון פוסט", תהה מדוע ידעו האמריקנים לקבל את „הארכיטקט הראשי של מדיניות הכיבוש" ולהניע בדרך זו אישור סמלי למאמצים שבהם ישראל משתמשת לדיכוי פלשתינים, הנאבקים למען זכויותיהם המדיניות".

פשר השתיקה: בעד או נגד?

הדעות על מסמך אבו־שריף חלוקות. יש הרואים בו התקדמות בגישת אש"ף לפתרון ריאלי וחלק אחר — דעה פרטית שאינה משקפת את עמדת הארגון ■ בינתיים זורע המסמך מבוכה בישראל, בארה"ב ובייחוד באש"ף

אורי הורוביץ

לאחר שישה חודשים של אינתיפאדה שארגון אש"ף ומנהיגו ערפאת הם המרוויחים הגדולים מן העניין ובעצם ימי פיסגת ראשי מדינות ערב באלג'יר, פיסגה שהעניקה גושפנקה כלל־ערבית למעמד המחודש של הארגון ושל ערפאת, הפיץ בסאם אבו־שריף את מסמכו, מסמך שהובא מאוחר יותר לעיתונות האמריקנית. עיתוי מסמך זה שהוא למעשה נועז בעמדות שהוא מציג, מצד אישיות כה בכירה באש"ף, לא היה מקרי.

במשחק הדיפלומטי והמדיני הצעה נדיבה וריאלית אפשר בדרך כלל להציע, רק כשאתה מאמין שאתה ניצב בעמדת כוח. כזו היתה יוזמת סאדאת וכן יוזמות אחרות בעולם הערבי ובעולם כולו. באש"ף מתבשמים בינתיים מהישגי האינתיפאדה והראייה — תוצאות פיסגת ראשי מדינות ערב באלג'יר. ישראל מבחינתם נראית כמי שניצבת בעמדה של התגוננות בדעת־הקהל בעולם, והיה כנראה מי שחשב באש"ף שזה הרגע לאותת ובעיקר לאמריקנים, „בואו לדבר על ביזנס, ויש על מה לדבר". כך כנראה נאה לעולם יוזמת בסאם אבו־שריף.

אולי פרדוקסלי לומר, אולם כל מה שנאמר עד כה על מאמרו של באסם אבו־שריף, שהתפרסם באמצע יוני ב„וושינגטון טיימס" האמריקני, ומובא בעמוד זה בתרגום לעברית, הוא נכון. מאז פרסומו לפני למעלה משבועיים, הספיקו פוליטיקאים רבים ואנשי תקשורת ומחקר בארה"ב ובישראל ובקרב הפלשתינים לומר על מאמר זה הרבה. צודקים אלה הרואים בו „מסמך חשוב", פריצת דרך, התקדמות בגישת אש"ף לפתרון ריאלי". אך גם צודקים אלה שטוענים, שהוא אינו משקף את גישת אש"ף אלא „דעה פרטית" ודעה שמשמיעים אותה, למרבה האירוניה, הן דוברים ישראלים והן דוברים מאש"ף והפת"ח. צודק אף אבו־שריף עצמו שטען, שאלה המביעים התנגדות למאמרו כלל לא טרחו לקרוא אותו.

בכללותו, מדבר המאמר על כמה יסודות שהיו תמיד בבחינת נר למדיניות ישראל: מו"מ ישיר, הכרה בהחלטות מועצת הביטחון 242 ו־338, פתרון מדיני לסכסוך, ועוד. משפטים שהיו שגורים תמיד בפי הימין והשמאל בישראל. המאמר נכתב באנגלית, והופץ כבר בקרב העיתונאים שהיו בפיסגת ראשי מדינות ערב באלג'יר, אולם לא זכה לתהודה אלא לאחר שפורסם בעיתונות האמריקנית. באחד הראיונות הרבים שהעניק אבו־שריף והם הסביר את מאמרו, טען בין היתר, שהמאמר נכתב בכוונה תחילה באנגלית על מנת להסביר לעולם המערבי את המשמעות האמיתית של החלטות המועצות הלאומיות הפלשתיניות ולדבר, לפיו, „בשפתם הם". כזכור, אחת מהטענות כלפי הערבים בכלל והפלשתינים בפרט, היתה שהם מדברים „בכמה שפות": לשון אחת לעמם ואחרת לעולם המערבי, וכל אחד יכול להבין את מה שהוא חפץ. לגבי מאמר זה יצויין, שאבו־שריף חזר על עיקריו ועמד מאחוריהם גם בראיונות שהעניק בערבית.

איום על חייו

ההתפתחות המשמעותית שהיתה לגבי מסמכו של בסאם אבו־שריף היתה למעשה, באש"ף ובפת"ח. מיד עם פרסום המאמר, התבקש ערפאת לענות אם הוא עומד מאחוריו, אך למעשה, התחמק מלענות תשובה חיובית או שלילית. עם חלוף הימים, החלו להופיע יותר ויותר תגובות שליליות למאמר, בתחילה מארגוני הסירוב באש"ף, בהם טענותיהם של החזית העממית וד"ר חבש, וכן הארגונים הפרו־סוריים. וכן הוזה מי שאיים על חייו של אבו־שריף עצמו מתנועת אבו־נידל. לאיום זה אגב, התייחס אבו־שריף בביטול, וטען שלדעתו האיום לא הושמע על־ידי אבו־נידל עצמו, שכן הוא אינו נמצא כלל בבירות, כאשר שם האיום התפרסם וכמובן הוא גם אינו חושש מהאיום, מכיוון שהוא עושה כל שביכולתו למען האינטרסים של עמו.

יתכן שהתנגדויות אלה היו כמובן, צפויות לגבי מי שפרסם את המאמר. מעניינות היו התגובות בארגון הפת"ח עצמו. ראשון המתנגדים היה פארוק קדומי, ראש המחלקה המדינית באש"ף, שמאז ומתמיד ייצג קו סירוב מובהק בארגון. החרה אחריו אבו־איאד, שעם הסתלקותו אבו־ג'יהאד הינו למעשה מספר שניים בפת"ח, שטען שהדעות שהוצגו במאמר הינן „סוטות", ואינן משקפות את העמדה הרשמית של אש"ף, וכן אינן תואמות את החלטות המועצות הלאומיות הפלשתיניות. כזכור, היה אבו־איאד עצמו, שבמועצה הלאומית הפלשתינית העשירית חיבר את מסמך 10 הנקודות, אשר קרא לקבל כל שטח שישראל תוותר עליו, ולהקים שם מדינה פלשתינית. קריאה שהיתה בזמנו ראשונית ונועזת, והיה בה בעקיפין הכרה בפתרון מדיני לסכסוך. כן התנגדו עוד אישים בפת"ח.

מעניינת היתה גם שתיקתם של אלה, הידועים כפרגמטים בפת"ח: האחים אל־חסן, מוחמד מילחם, ועוד כאלו שעדיין לא התבטאו בנושא בפומבי. בשטחים אגב, הרוב התומך בפת"ח ונמנה עם האנשים המסורתיים תמך בהצהרת אבו־שריף מחנה השמאל תקף אותה בחריפות. העמדה של המנהיגות החדשה, זו המובילה את האינתיפאדה, אינה ברורה. בישראל עצמה נראה, שקראו בעיון את המסמך וכתבים ציטטו מקורות רשמיים ישראליים שאמרו, שהמסמך מעניין, אולם כנראה אינו משקף את עמדת אש"ף. ראש הממשלה, שמיר, טען שהוא אינו צריך להתייחס למסמך, שכן אבו־איאד כבר אמר, שהוא אינו משקף את עמדת הארגון.

ניתוח טקסטואלי

האמריקאים היו הראשונים שהגיבו, שכן הם הבינו מיד, שהמסמך מכוון כלפיהם. אבו־שריף אף אמר במפורש, שהכדור נמצא עתה בצד האמריקני וערפאת מחכה לנציג רשמי־אמריקני שיבוא לדבר עמו. האמריקנים אף אמרו, שהם מתרשמים באופן חיובי מהמסמך ושזו התפתחות חשובה, אולם המסמך אינו בהיר במספר נקודות, והעיקר הוא מבחינת האמריקנים, שלא ברור כלל אם הוא משקף את עמדת אש"ף.

האמריקנים, כמו גם כנראה הישראלים והאירופים, עשו כנראה ניתוח טקסטואלי פרטני של המסמך, ומקור אמריקני אף הדליף את תוצאות המחקר, ומנה את הנכונות שמביע המסמך לחיות בשלום עם ישראל. הנכונות למו"מ ישיר עם שמיר או פרס, ההכרה שאין תחליף למו"מ ישיר, הנכונות לקבלת 242 ו־338, ואי הדרישה לכינוס ועידה בינלאומית בעלת סמכויות, אלא הסתפקות בכינוס ועידה בינלאומית. האמריקנים הציעו לערפאת להודיע בפומבי (מה שכאמור, הוא טרם עשה) שהוא עומד מאחורי המסמך, כדי לסלול את הדרך למגעים ישירים בין שתי המדינות.

דוברת משרד החוץ האמריקני, הגדירה את מסמך אבו־שריף כחיובי, אולם לא מוסמך. לפיה, אם אש"ף מתכוון למתן את עמדותיו, כדי לתרום לתהליך השלום, עליו לעשות זאת בצורה מוסמכת. עם זאת הוסיפה, כי ההודעה שפורסמה לאחר ועידת אלג'יר ומיוחסת לאבו־שריף, ממתנת את מדיניות אש"ף ביחס לישראל ומצביעה על נכונותו להגיע לפתרון שלום. בסוף השבוע, קיבל שופט פדראלי אמריקני החלטה, שלא לסגור את משרד אש"ף בניו־יורק, שליד האו"ם. בעולם הערבי בכלל ובאש"ף בפרט, קיבלו החלטה זו בשמחה. אם יסמוך הממשל האמריקני את ידיו על החלטת השופט, יראו בזה כנראה באש"ף אות של רצון טוב אמריקני, והם קושרים זאת גם במסמך אבו־שריף.

עמדות רשמיות מצד מדינות ערב לא נשמעו עד כה לגבי המסמך, אולם לא קשה לנחשן. במצרים קיימת שביעות רצון, היא מנסה זה מכבר לתווך בין אש"ף לארה"ב. בירדן לא הגיבו, אולם הבליטו מאוד את הצהרת אבו־שריף באמצעי התקשורת. בסוריה לא התייחסו, אולם הרמזים היו עבים. הקרבות במחנות ביירות, וגירוש תומכי ערפאת, שכבר הביא לקרע מחודש בין פת"ח לסוריה, משקפים היטב את עמדת השלטונות בסוריה לגבי העמדות שהביע אבו־שריף. יש להבין כאן את העמדה הסורית. החשש הגדול ביותר של הסורים הוא פן יחזור מהלך קמפ־דייוויד, והירדנים, המצרים והפלשתינים יעשו „תרגיל" מאחוריהם, וילכו לפתרון נוסף (נפרד) עם ישראל, והם יצטרכו להתייצב לכדם מולה. הידיעות על שינוי העמדה העיראקית לגבי התהליך המדיני, גם הוא אינו מוסיף בריאות למעצבי המדיניות ברמשק.

מה הלאה? למרות שאבו־שריף חזר וטען, שערפאת לא ראה את המסמך קודם שפורסם, הדליפו מקורות מוסמכים מתונים, למורת פרסומו בארה"ב, שהמסמך משקף את עמדת אש"ף. אי־לכך סביר בהחלט, שהמאמר נכתב בהסכמה שבשתיקה מצד ערפאת, שמבין היטב שהאינתיפאדה בשלב זה לא הניבה הישג ממשי לאש"ף, שתוכנית שולץ תקועה, שהסיטואציה הבינלאומית משתנה, בעיקר העמדה הסובייטית, ואולי זו העת להוציא מקסימום מארה"ב וישראל.

המאמר, שהוא „בלון ניסוי חשוב" קיבל תגובות סותרות מבחינת ערפאת, מחד־גיסא התגובה האמריקנית הרשמית הגיבה בחיוב ולא התעלמה ממנו, ואפילו בישראל היו מי שברכו עליו. אולם דווקא במחנה ההוא, זכה המסמך לביקורת נוקבת גם של שניים מראשי מחנהו, קדומי ואבו־איאד. משאר הפלגים באש"ף התגובה היתה צפויה. אף שלא אירע דבר כתוצאה מהמסמך, כבר נותקו למעשה מחדש יחסיו של אש"ף עם סוריה ועם אסד, וגרם לו נזק ממשי בביירות, כל זאת לאחר שמעל כה קשה לתקן את יחסיו עם הסורים.

לאור כל זאת, קשה להניח שערפאת יקבל את הזמנת הממשל האמריקני ויתייצב מאחורי מסמך דוברו ויועצו הקרוב. סביר יותר להניח, שיסתייג ממנו במקרה הטוב או ישלול אותו בלחץ מתנגדיו. בישראל ובארה"ב יעברו בסופו של דבר לסדר היום, והמסמך ייכנס לארכיונים כעוד מסמך מני־רבים, שיצא מבית־מדרשם של הפלשתינים במהלך הסכסוך, אולם לא הביא לפתרונו.

אבו־איאד: טעות בעיתוי

תוניס. — סאלח חלף, הידוע בכינוי „אבו איאד", ונחשב לאחד המנהיגים העיקריים של הפלשתינים [illegible]

דובר אש"ף מודיע

בסאם אבו־שריף. להכיר בישראל (צילום: אי.פי)

„שלום לנו ולישראל כאחת"

בסאם אבו־שריף ב„וושינגטון טיימס": תומך בשיחות ישירות בין הישראלים לפלשתינים כדרך להבאת הפתרון; מאמין שאף צד לא יכול לבנות את עתידו על חורבנו של השני

בכל מה שנאמר עד כה על הסכסוך במזרח התיכון הודגשו הבדלי העמדות שבין הישראלים לפלשתינים, ונעלמו הנקודות שבהן יש הסכמה כמעט מלאה בין הצדדים. שבעים שנה של איבה וחשדנות מסתירים נקודות אלו. אך הן קיימות ובהן נעוצה התקווה שהשלום שעד כה נעדר מן האזור, הוא כיום בהישג יד —

מטרותיה של ישראל הן שלום אמיתי וביטחון. שלום אמיתי וביטחון הם גם מטרותיהם של הפלשתינים. איש אינו מסוגל להבין את שנות הסבל שעברו על העם היהודי כמו שמבינים הפלשתינים. הפלשתינים יודעים מה פירוש לחיות ללא מדינה ולשמש אובייקט לפחד ודעה קדומה בקרב אומות העולם —

אנו מאמינים שכל העמים — כולל היהודים והפלשתינים, זכאים לנהל את ענייניהם ולצפות משכניהם לא רק לאי־לוחמה, כי אם גם לשיתוף פעולה מדיני וכלכלי, אשר הוא לבדו יכול להקנות ביטחון, אפילו למדינה בעלת עוצמה צבאית אדירה, ובלעדיו אין שום אומה יכולה לשגשג, ויהיו ידידיה מעבר לים נדיבים ככל שיהיו.

הפלשתינים רוצים בשלום יציב ובביטחון, לעצמם ולישראלים כאחת, כיוון שאף אחד אינו יכול לבנות את עתידו על חורבנו של השני. אנו מאמינים שהכרה זו קיימת ברובו המכריע של העם בישראל.

כמו כן, הישראלים מבקשים להשיג לעצמם שלום וביטחון על־ידי שיחות ישירות, בלי ששום גורם חיצוני יכול להתערב או להטיל וטו. הפלשתינים מסכימים: אין שום דרך לפתור סכסוכים אלא בשיחות ישירות בין שני הצדדים לסכסוך. —

המפתח ליישוב הסכסוך בין הפלשתינים והישראלים מצוי בשיחות ישירות ביניהם. טעות תהיה זו מצד הפלשתינים לחשוב שהם יוכלו ליישב את הסכסוך במו"מ עם גורמים לא ישראליים, כולל ארה"ב. אך גם הישראלים — וכן מזכיר המדינה שולץ — משלים את עצמם, אם הם חושבים שניתן לפתור את בעיותיה של ישראל במו"מ עם מי שאינם פלשתינים כולל ירדן.

— מובן מאליו שעם שלום עכשיו נוכל להגיע להסכם שלום תוך חודש, אך לא יהיה זה הסכם שלום עם ישראל. לפיכך אנו מוכנים להידבר עם המערך של שמעון פרס או עם הליכוד של יצחק שמיר, או עם כל שהישראלים יבחרו כנציגם — כל פלשתיני שנשאל על כך על־ידי התקשורת או על־ידי דיפלומטים, קבע באורח חד־משמעי שאש"ף הוא נציגו. אך אם אין די בכך, תנו לפלשתינים אפשרות להביע את רצונם בדרך שתסיר כל ספק מן־הלב. תנו לאוכלוסיה בגדה המערבית וברצועת עזה לקיים משאל עם שבו תוכל לבחור בין אש"ף לבין כל קבוצה אחרת שישראל או ארה"ב או הקהיליה הבינלאומית יבקשו למנות. אש"ף יקבל עליו את הדין ואם ייבחר ארגון אחר יפנה לו את מקומו.

אש"ף יעשה זאת כי תכלית קיומו אינה הרס ישראל, כי אם הצלת העם הפלשתיני וזכויותיו, כולל הזכות להבעה עצמית דמוקרטית ולהגדרה עצמית כלאום.

הפלשתינים יהיו מוכנים לקבל את הרעיון, שבמשך תקופה קצרה, שתהיה מוסכמת על שני הצדדים, ינהג מנדט בינלאומי את השטחים הכבושים לקראת הקמתה של מדינה פלשתינית דמוקרטית ועצמאית. מעבר לכך, הפלשתינים יסכימו — וגם ידרשו — ערבויות בינלאומיות לבטחונם של כל המדינות באזור, כולל ישראל ופלשתין. רצוננו בערבויות אלה הוא שמניע את דרישתנו שהשיחות הדו־צדדיות עם ישראל תתנהלנה במסגרת ועידה בינלאומית בחסות האו"ם.

לפלשתינים סיבות רבות לפחד מפני ישראל, בעלת העוצמה הצבאית והגרעינית, מאשר יש לישראל סיבות לפחד מפני הפלשתינים. כל צעד שיבטיח את מדינתם ואת שכנותיה, כולל הפעלת כוחות או"ם באזור חיץ בינם לבין ישראל, יתקבל על־ידם בברכה.

הזמן החולף יכול לרפא, אך הוא גם יכול להרוס. ישראלים רבים מודעים לכך והם מנסים לומר זאת לבני עמם. אשר לנו, אנו מוכנים עכשיו לשלום, ויש ביכולתנו להביאו. אנו מקווים שההזדמנות המצטיירת כעת לא תוחמץ. אם תוחמץ ההזדמנות, לא תהיה לנו ברירה אלא להמשיך ולממש את זכותנו להיאבק נגד הכיבוש. כאשר תכליתנו היא להשיג חיים של חירות, כבוד וביטחון, לא רק לילדינו, כי אם גם לילדיהם של הישראלים.

מי חיבר את האינטרנציול?

השאלה בכותרת תיראה בעיני רבים תמוהה למדי, שכן כל אחד יודע כי מחבר ההמנון היה המשורר הפועל הצרפתי אוז'ן פוטייה. אך הוא מחבר המילים, לא המנגינה. היו פעמים שעצם המנגינה נחשבה מסוכנת. בערך בשנת 1968 מסר „שטרן" המערב־גרמני, כי משרד ההגנה בבון איים על אחד מפקידיו בפיטורין, אם יתמיד שנית בשריקת האינטרנציונל (והאיש היה דווקא חבר במפלגה הנוצרית־דמוקרטית)...

אך דווקא המנגינה (הלוחמת, האופטימית) מאירה על המשורר פוטייה. הלה כתב את המילים דווקא בעת תבוסה, כבריחה מפאריס, אשר בה צבאות הממשלה דיכאו את הקומונה, שלמענה נלחם המשורר על המתרסים של הרובע ה־11 עד לרגע האחרון. ידידיו מתו בקרבות, הוצאו להורג, ישבו בכלא או התפזרו לכל רוח ותקוותיו מתו. כאשר שב פוטייה לפאריס כעבור שנים אמר ביאוש על „השירים המהפכניים" שלו, שה„אינטרנציונל" היה אחד מהם: „אלה הם איפוא, שירים של מנוצח". הוא מת בתנאי עוני ומצוקה.

את מנגינת ההמנון כתב החרט והמלחין החובב פייר דז'ייטה, שאף ניצח על ביצוע הבכורה שלו לפני כמאה שנים, ב־23 ביולי, 1888, במסבאה „ליברטה" שבעיר ליל, מקום שם חגגו מוכרי העיתונים של העיר את החג השנתי של האיגוד המקצועי שלהם. הסולן היה אחי המלחין, ארולף. בימים ההם עוד לא היה קיים אינטרנציונל כאירגון. זה הראשון התפרק זה מכבר, והשני נוסד רק כעבור שנה.

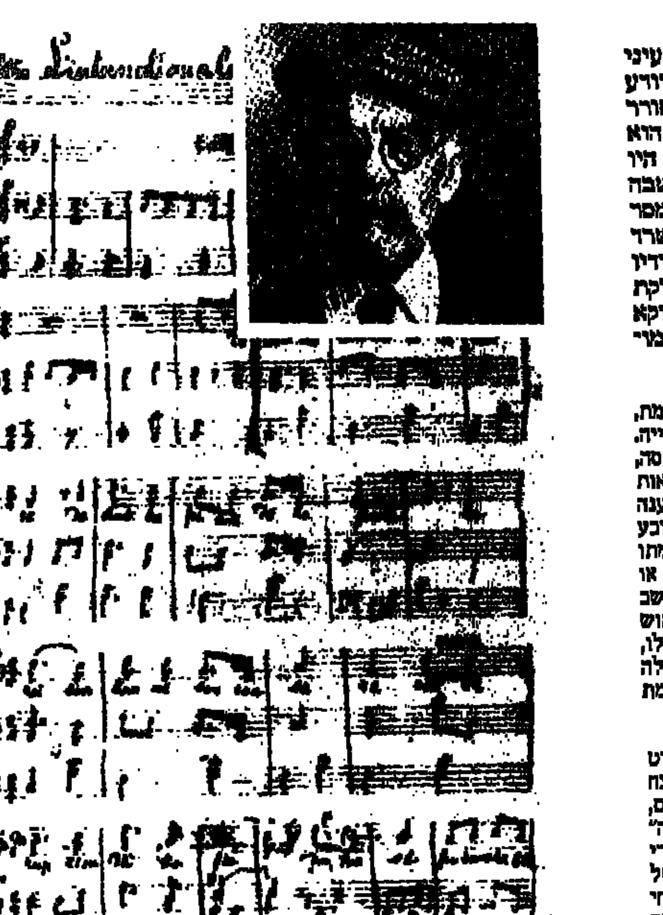

כתב־היד של האינטרנציונל המולחן ● למעלה מימין, המלחין פייר דז'ייטה

בראשית המאה החלה מריבה על האינטרנציונל, שהיתה בתחילה משפחתית ונהפכה אחר־כך לפוליטית. כאשר הופיעו אז התרגומים הראשונים לאנגלית ולגרמנית, ביקש פייר דז'ייטה לנצל את הצלחת שירו והיכר את גרסת הליווי (התזמורתי) לפסנתר. אולם נאמר לו על־ידי בית־ההוצאה שלו, שאחיו ארולף טוען לבעלות על המנגינה. הואיל והאחים לא הצליחו להגיע ביניהם לעמק השווה, נפתח ב־1904 משפט שנמשך עשר שנים. ב־17 בינואר 1914 פייר אמנם הובס, אך ארולף לא היה שמח בנצחונו. באפריל 1915 הודה במרמה, וב־1916 הוא שלח יד בנפשו — ואילו אחיו הגיש ערעור. בינתיים כאילו שבק האינטרנציונל השני חיים לכל חי: ב־4 באוגוסט 1914 הצביעו הסוציאליסטים הגרמנים והצרפתים בעד מלוות המלחמה בארצותיהם וכהמשך התייצבו גם חבריהם בכל יתר המדינות הלוחמות לימין ממשלותיהם, ולנין הכריז: „האינטרנציונל השני מת".

הוליכה שולל

ב־1923 קם ה„סוציינטרן" לתחיה, אך בינתיים נולד לו מתחרה בדמות הקומינטרן, וה„אינטרנציונל" נהפך (עד למלחמת העולם ה־2) להימנונה של בריה"מ. ב־1923 גם סוף סוף הכיר בית־המשפט בזכויות היוצרים של פייר דז'ייטה. עד מהרה שלחו בטאון הס.ר. הגרמנית, „פורווערטס" (קדימה) וזה של הקומוניסטים הגרמנים „די רוטה פאהנה" (הדגל האדום) כתבים לסיינט־דני, מקום מגוריו של פייר בן ה־75. „אני עומד בחור, שניכר בו העוני, מול אבא דז'ייטה, כפי שקוראות לו כל סביבתו, אשר גילו אינו ניכר בו", כותב הכתב הקומוניסט, והכתב של „פורווערטס" משלים: „מצח רחב וגלוי, מבט רציני וחופשי — מבטו של איש היודע מה מתרחש בעיר המורשת השחורה".

אך האידיליה הזאת הוליכה שולל: „רוטה פאהנה" מסר מייד, שהמלחין הוא קומוניסט צרפתי נאמן, וב־1928 הוא אפילו ביקר במוסקווה, כאורחו של הוועידה ה־6 של הקומינטרן. העיתון הסוציאל־דמוקרטי העלה שוב את הגירסה בדבר אבהותו של האח ארולף על ההמנון, עיתונים וכתבי־עת אחרים החרו החזיקו אחריו. העיתונות הקומוניסטית השיבה, והריב פרץ מחדש.

אחרית־דבר: ב־1975 קנה „מלך הלהיטים" הגרמני האנסה ביירליין מהוצאת שאן די־מונד בפאריס ב־4000 דולר בלבד את זכויות הביצוע הפומבי של האינטרנציונל בגרמנית, ומעתה הוא גובה מס מכל חגיגה או אסיפה בגרמניה, אוסטריה או שוויץ בה מושר ההמנון על־ידי מקהלה או זמר סולו. ושוב נמצא עיתון שטען לזכויות היוצרים של ארולף, לו היה הוא המחבר, היתה החובה לשלם שכר יוצרים פגה ב־1980. אך כיוון שזכותו של פייר הוכרה מעל לכל ספק — צריך לשלם עד לשנת 1977...

„ולטווכה"

גרמניה בעקבות הק.ג.ב.

גיאורגי מיכאילוב, מורה לפיזיקה במקצועו העמיד מאז, אוקטובר 1974 חדר בדירתו בלנינגרד, לרשות תערוכות אמנות, ומדי יום א' באו למקום המונים כדי לראות אמנות שונה מזו הרשמית, הקיטשית.

מיכאילוב עשה צילומים ושקופיות של התמונות הנונקונפורמיסטיות, מכר את הללו ב־50 קופקות האחד, ואת הכסף העמיד לרשות האמנים לשם קניית בד וצבעים. הקג"ב לא אהב את הפעילות הזאת ובעבור חמש שנים נאסר מיכאילוב ונידון ל־4 שנות מחנה עבודה באשמת „עיסוק בלתי־חוקי במלאכה והתעשרות אסורה". השמדתן של 363 התמונות ושל הצילומים נמנעה רק בעקבות מחאות מכל רחבי העולם.

כאשר השתחרר ב־1938, מיכאילוב לא יכול עוד היה לשוב לעבודתו כמורה. הסות „אמנסטי אינטרנייישנל" והתערבות סניפי האירגון בליון (צרפת) וברוטסאל (בוואריה תחתית) לא יכלו למנוע את מעצרו מחדש, בסתיו 1985 והטלת עונש נוסף במחנה עבודה — הפעם ל־6 שנים. רק לאחר ביטול ברית הערים בין ליון ולנינגרד על־ידי ראש העיר, שארל ארניו, מחאות מצד „אמנסטי" והתערבות אישית של פרנסואה מיטראן אצל המזכ"ל גורבאצ'וב שוחרר מיכאילוב ב־30 באוקטובר 1986. בעקבות מכתב בקשה לגורבצ'וב הותר לו לקחת עמו חלק גדול מן האוסף ללא מכס לצרפת.

הוא הודיע, כי יגיש תלונות משפטיות נגד הק.ג.ב.

התערוכה הראשונה במערב אמורה היתה להתקיים במינכן, בכנסיה של מינזר הבנדיקטינים. אלפים ראו את התערוכות האלו של האמנות המרוכאה. אך בכך נגמר

מיכאילוב (באמצע) במחנה במזרח־סיביר, 1982 ● הלם

לפי שעה הכל — הודות ל„עירנותם" של שלטונות המס הבאווריים. באחד הימים הגיעו שלושה פקידי מס לדירתו של מיכאילוב במינכן, במטרה לשים יד על התמונות. מאחר ומדובר היה במאות תמונות, ריכזו אותן באחד החדרים וחתמו את החדר. למחרת היום באו ארבעה בלשי משטרה וחקרו את מיכאילוב.

לדברי שתי תלונות, שהוגשו לבית־המשפט, ביצע מיכאילוב עבירה של אי־תשלום מיסים והברחת תמונות... מיכאילוב השיב, כי את התמונות הביא באורח חוקי מצרפת ופקידי המכס לא דרשו ממנו פרוטה. הוא גם מסר דו"ח מלא על מסעותיו וגם על התערוכות לנציגויות גרמניה בליון ובפאריס. למיכאילוב היו מיסמכים שאישרו את דבריו, והבלשים הלכו. כן הסירו פקידי המס את החותמת מעל החדר עם התמונות, אך ביקשו ממיכאילוב להכין רשימה. כיוון שלא רצה להיענות, הם התייעצו עם עורך־הדין שלו. גם אנשי המס התייעצו עם התובע הכללי של בוואריה, והלה הורה להעביר את התמונות, האמורות לשמש הוכחה במשפט, למחסן המכס של מינכן.

מיכאילוב שרוי בהלם. לאחר מאבק של 14 שנים על קיום 70 ציירים נונקונפורמיסטים בבריה"מ, לאחר חמש שנים במחנות עבודה סובייטיים, ולאחר שבמערב הועלה על נס כ„לוחם החופש של האמנות הרוסית" — הוא צפוי למשפט במערב־גרמניה.

„די צייט"

שבועיים מעל לתוהו־ובוהו

בניו־יורק בונים צי של כדורים פורחים, שבהם יימלטו מאות אנשים מרעידות אדמה שתזעזע את כדור הארץ כולו ב־5 במאי 2000. הצי ירחף מעל לתוהו־ובוהו עד שהשלווה תחזור אל העולם, כעבור שבועיים בערך. או ינחתו ויקימו עולם חדש.

המחירים לקראת סיום האלף השני גואים והולכים בארה"ב, ואיתם אמצעי הגנה שונים ומשונים, שצי הכדורים הפורחים הוא אחד מהם.

מתקן בסכסוניה

לילה בערימת שחת מציעים לתיירים 300 בעלי חוות בסכסוניה התחתונה שבגרמניה. המחיר ללינת לילה כולל ארוחת בוקר הוא 11 מארק. העישון במיטה — אסור.

בלי אלכוהול

חבר הפרלמנט הפיני מציע להתקין מכשיר לבדיקת נשימה בכניסה לבית המחוקקים, כדי למנוע כניסתם של חברי פרלמנט שתויים.

אג"ח במקום חובות

ממשלת הפיליפינים מבקשת להיפגש עם 12 החברים של ועדת הבנקים הנושים בה, כדי לדון איתם בשינוי לוח הפרעון של חובות הפיליפינים, המסתכמים ב־13.2 מיליארד דולר. אחד הפתרונות שמציעים שר האוצר הפיליפיני ונגיד הבנק המרכזי הוא הכנסתם של הבנקים להמיר את החובות באג"ח שתנפיק ממשלת הפיליפינים. צעד זה נקטה ממשלת מקסיקו בחודש מארס, ללא הצלחה רבה.

משהו עולמי

חנה איש־הורוויץ

גרעון של 13.2 מיליארד

שר האוצר של ונצואלה, הקטור הורטדו, הגיש לקונגרס של ארצו את הצעת התקציב של המימשל המרכזי לשנת 1989 בסכום של 13.2 מיליארד דולר, עם גרעון צפוי של 1.4 מיליארד דולר. כמחצית מהתקציב אמורה להיות ממומנת ממסים שייגבו מתעשיית הנפט המולאמת של ונצואלה.

קוסמטיקה מהסוג הגברי

„תסמונת הטווס" מתפשטת בקרב הגברים האירופיים, כשהספרדים מובילים בראש. חברות הקוסמטיקה מדווחות על גידול עצום במכירות מוצרים לגברים. בצרפת זה עלה השנה ל־10% מהשוק, 1.7 מיליארד פרנק פי שלושה מאשר בשנת 1978. הגידול הוא בעיקר בדיאודורנטים, קצף לאמבטיה וקרמים לעור, אבל נראה שהגברים להוטים פחות מנשים לקנות קרם נגד קמטים.

אנטי־נימנום

חלונות המכונית ייפתחו מאליהם, הרדיו יתחיל להשמיע מוסיקה בקול רם מאוד והאורות בלוח השעונים יהבהבו צבעים. כל אלה — ברגע שהנהג יתחיל לגלות סימני נמנום. המתכננים של חברת המכוניות היפאנית ניסן מחפשים דרך להתמודד עם תופעת הנמנום, שהיא אחד הגורמים לתאונות הדרכים. המידע על ההתנמנמות יגיע למנגנון המכונית באמצעות ההגה, בו יותקן מנגנון אלקטרוני שיגיב על שינויים בהתנהגות הנהג.

חיוך כלכלי

כסף צמוד ונושא ריבית

אחד הגורמים העיקריים למשברים בשוק המניות, בחברות ובבנקים בישראל הוא המאטנט המושלם שהמציא המוח היהודי בצורת איגרות־חוב ממשלתיות צמודות למדד ונסחרות בבורסה. אג"ח צמודות־מדד היו גם במדינות אחרות, שלמדו כיצד להשתמש בהן וגם — כיצד להתפטר מהן בעוד מועד. בישראל השלמה הצמדתן למדד עד כדי כך, שהתמענו המאמינים באפשרות להתפטר מהן.

מה רע באיגרות החוב הממשלתיות הצמודות למדד והנסחרות בבורסה? לכאורה יש להן יתרונות מרחיקים־לכת בשביל המשקיעים. הקרן שלהן הצמודה למדד משוחררת ממס והן נושאות ריבית, שרק עליה הוטל מס בשיעור מוגבל של 35%. אבל כבר לפני זמן רב התברר, שיתרונות אלה למשקיעים גורמים משברים כלכליים בישראל.

לפני 14 שנה החליטה ממשלת בריטניה להוציא איגרות־חוב צמודות למדד, אך לא למכור אותן לכל אחד אלא רק לנשים מעל גיל 60 ולגברים מעל לגיל 63, ורק בסכום מוגבל עד 500 ליש"ט. הנימוקים היו, כי יש לאפשר לחוסכים מבין הגימלאים להגן על חסכונותיהם עד 500 ליש"ט מפני האינפלציה המורידה את ערך הכסף המזומן. ממשלת בריטניה גם החליטה אז להצמיד למדד רק את הקרן המושקעת באיגרות־חוב והדריעה שהקרן לא תישא שום ריבית.

ממשלות ישראל הלכו בדרך אחרת. הגבילו את ההצמדה למדד של תוספת היוקר הניתנת לשכר רק עד 70% ורק עד תיקרה חמשתנית. מדי פעם בפעם, בעוד שאיגרות החוב צמודות למדד ב־100%, וגם נושאות ריבית ונמכרות ללא שום הגבלת סכום לכל בעל אמצעים היכול לממש אותן ולקבל תמורתן כסף מזומן בכל יום מסחר בבורסה.

בדרך כלל נאמר שממשלות מוכרות איגרות־חוב לציבור כדי להקטין את סכום הכסף המזומן שבמחזור, אבל ממשלות ישראל הוציאו, הזרימו בחזרה למחזור את התמורה הכספית שקיבלו בעד איגרות החוב הנסחרות בבורסה. התוצאה — סכום הכסף המזומן שבמחזור לא הוקטן כלל וכלל ואמצעי התשלום של הציבור גדלו במידה שנוספו איגרות־חוב ממשלתיות, צמודות למדד ונסחרות בבורסה. אג"ח נסחרות נחשבו ככסף מזומן צמוד נושא ריבית. לכן יש לומר, שבישראל לא תיפסק האינפלציה, כל עוד תימשך הנפקת איגרות חוב ממשלתיות צמודות למדד ונסחרות בבורסה.

את איגרות החוב הראשונות הצמודות למדד או לדולר לפי בחירה הוציאה חברת החשמל לא"י, בשנת 1955. אבל כבר לפני 28 שנה, ב־5 ביולי 1960, התקבל בכנסת חוק שבסעיף 1 שלו נאמר: „הממשלה מורשית בזה לקבל בשם המדינה מלוות למטרות פיתוח ולהוציא למטרה זו איגרות־חוב".

בהתאם לחוק זה היה על ממשלות ישראל להשתמש בכספים שקיבלו תמורת איגרות החוב אך ורק לפיתוח המדינה. בפועל השתמשו הממשלות בכספים אלה לכיסוי כל מיני גרעונות בתקציביהן. האם לא היה שימוש בלתי־חוקי בחוק, ומי מנע פנייה לבג"ץ, כדי לשים קץ לשימוש בלתי חוקי בחוק הזה?

איגרות החוב הממשלתיות הצמודות יצרו גם מיפלט־מס, שאיפשרו לבעלי עסקים פרטיים ולחברות להימנע מתשלום מס הכנסה. בעלי עסקים פרטיים וחברות לא פינאנסיות היו קונים אג"ח ממשלתיות בכספי הלוואות. הוצאות הריבית של הלוואות הוכרו כהוצאות בחישוב מס־ההכנסה. כך נוצר מצב, שכדאי היה להוציא כל הון עצמי מעסק פרטי ומחברות לא־פינאנסיות, לקנות אג"ח ולממן את העסקים בכספי הלוואות ככל האפשר.

כדי להילחם במיפלט־מס זה הותקנו תקנות, לפיהן הוחל מס־ההכנסה לייחס לבעלי אג"ח שלקחו הלוואות כאילו רכשו אג"ח בכספי המילוות, שהוצאות עליהן לא הוכרו עוד כהוצאה בחישוב מס הכנסה. כתוצאה מכך חדלו בעלי עסקים פרטיים וחברות לא־פינאנסיות מלקנות אג"ח והחלו לקנות יותר מניות בכלל, ומניות בנקאיות בפרט.

בכך יש כדי להסביר את הגאות ללא תקדים שהיתה בשוק המניות הבנקאיות ב־1982, גאות שכידוע נסתיימה במפולת המניות הבנקאיות בינואר '83 ובהלאמת השערים של המניות הבנקאיות ב־6 באוקטובר '83. מהתפתחות זו נאלץ המשק הישראלי לסבול עד היום הזה.

אלדון הורוביץ

המהפיכה ב„כור"

מחברה מנהלת לחברת אחזקות

נהוג לשמור לסופו של המאמר או לסיומה של ההרצאה את שורת המחץ (הפאנץ' ליין). הפעם אני מתכוון לחרוג מהמקובל ולהתחיל דווקא במסקנה. אחרי מסיבת העיתונאים בה הוצג ההפסד המצטבר השנתי הגדול ביותר לגוף עסקי תעשייתי במדינת ישראל (250 מיליון דולר הפסד קונצרן „כור" לשנת 1987), אני יכול לשים את נפשי בכפי ולומר לקוראים בביטחון ש„כור" לא יתמוטט. הוא אומנם ימשיך ויפסיד גם ב־88, אבל לדעתי הוא עולה על פסים נכונים ויהפוך תוך שנתיים למערכת מאוזנת, ואפילו מרוויחה.

לא הייתי מעז לקחת על עצמי נבואה כזאת, אם לא הייתי משוכנע שהפעם מבינים בהנהלת „כור" לא רק את חומרת המצב; זאת הבינה גם ההנהלה הקודמת. אלא שהפעם יש להנהלה הכלים המתאימים לטיפול במשבר. התנאי הראשוני לטיפול במחלה היא האבחנה הנכונה, הדיאגנוזה אם זאת שגויה, אין כל סיכוי לפרוגנוזה נכונה. רק אם הבנת גורמי המחלה נכונים ומדוייקים יש סיכוי לריפוי הולם.

הבראה יקרה

בנקודות המרכזיות מצאתי אצל ההנהלה החדשה של „כור" את ההבנה המיוחלת. קודם כל הבטיח לעצמו המנכ"ל החדש בני גאון גיבוי מלא מצידו של בעל־הבית, כלומר תמיכה מלאה ונחרצת מצידו של מזכ"ל ההסתדרות ישראל קיסר. לא היה מקרה שגאון האריך בדבריו בתשובתו לעיתונאים דווקא על המהפך שחל אצל קיסר, ועל אומץ הלב שזה גילה בנכונותו לצעדים הקשים והכואבים שהנהלת „כור" מתכוונת לנקוט.

חייבים להבין, שבשנה הבאה (מאי 1989) יתקיימו הבחירות להסתדרות. שכאשר מדברים על צעדי הבראה, בסופו של חשבון מישהו משלם את המחיר. במקרה זה מדובר בפיטוריהם של אלפי עובדים, בסגירתם של מפעלים רבים, במכירת בתי־חרושת וקווי ייצור, בהפסקת פעולתן של מחלקות שלמות. בהוצאה לפנסיה רגילה ומוקדמת — בכל אותם צעדים שמדרך הטבע והפוליטיקה מעוררים ביקורת קשה, קודם כל על הנהגת ההסתדרות. גאון לא פירט, אבל מדבריו בבית סוקולוב התברר שללא אותה תמיכה מקיסר, לא היה לוקח על עצמו את תפקיד מנכ"ל הקונצרן. תמיכתו של קיסר, שבינו לבין גאון שוררים יחסים מיוחדים כבר ממערכת הבחירות הקודמות להסתדרות ומהמלצתו המטאורית של גאון לניהול הקו־אופ, אותו קיבל לידיו אחרי משבר אישי וניהולי חמור ניתר של קודמו בתפקיד, תמיכתו של קיסר הביאה עימה את תמיכת הוועדה המרכזת של הוועד הפועל והוועדה המנהלת של חברת העובדים.

מבחינתו של בני גאון, העובדה שהוא הגיע ל„כור" בשיאו של המשבר היא במידה רבה יתרון. אילו הגיע לשם לפני שנה, ספק אם היה מקבל תמיכה לצעדים שהוא עצמו הגדירם כמהפכניים. כמו, למשל, ההחלטה להעביר את מפעל „אליאנס" (אחרי שנכשל הניסיון להגיע להסכם הבראה עם עובדים) לידי כונס הנכסים. גאון הדגיש זאת מהפיכה, והוא צודק. לא רק התקשורת, גם בהסתדרות ובמפעלים לא עיכלו עדיין עד תום את המשמעות של הצעד הזה.

עם יד חופשית מבעל הבית יכול מנכ"ל „כור" לגשת למהפיכה השניה. סוד גלוי לכל מי שטיפל בענייני „כור" בשנים האחרונות היתה הפעילות של המיסלקה הפנימית של הקונצרן. שבה אופיר, בכשרונו ובקשריו עם גורמים בבנקאים בארץ, והמיוחד בחו"ל, התגלה כאשף פיננסי ברמה בינלאומית. קיומו של בנק אדיר, מצליח ורווחי בתוך הקונצרן גרם לכך שלמעלה מ־70% ממפעלי הקונצרן הפסידו תפעולית במשך שנים ארוכות, כאשר לא היה כל תמריץ או הכרח לשינוי המצב. מצד אחר, הפוליטיקאים שמחו שלא צריך לסגור ולפטר, ומצד שני ההנהלות, לא כולן כמובן, שמחו שיש מישהו שדואג ב־8 בכל חודש לכיסוי המאפשר תשלום משכורות לעובדים. כותב שורות אלה כתב לפני למעלה משנתיים, כי ביום בו יפסיק הקונצרן להרוויח מפיננסים יתמוטט מגדל הקלפים. ב־86 הפסיד הקונצרן תפעולית (143 מיליון ש"ח) ורק הרווחים מהפעילות הכספית הביאו אותו לרווח קונצרני של 6 מיליון ש"ח. בנקודה זו, שהיא בעיני לא פחות מכריעה מהתמיכה הפוליטית, נשמע גאון חד וחריף: „לא תהיה עוד מיסלקה מרכזית בעלת אוריינטציה פיננסית שטורפת את הגישה השיווקית־תעשייתית. המיקוד הכוחני במערכת הכספים חופל. מיקוד זה נהפך למערכת עצמאית של רווח־והפסד, שניטרלה מנהלים מתפקוד כלכלי. המיסלקה המרכזית תהיה וולונטארית, מי שירצה יצטרף, מי שלא לא. כל מפעל וכל חטיבה יהיו יחידת רווח־והפסד. לא תהיה יותר אשפות פיננסית. קונצרן כור יקבל אופי של חברת אחזקות ולא חברה מנהלת".

תחילת המערכה — מבית

ובאותה נשימה, הקטע הכואב: „תכנית העבודה של כור לא תסבול לשנת 1989 מפעל מפסיד. מקיזי הדמים ייסגרו או יימכרו. אליאנס בידי כונס הנכסים, סולתם, יובל גד, תג"ל, חסין־אש (נסגר בינתיים), גולד־פרוסט, הייץ', (H.L.S) אל.אס. ופונקציות במטה הקונצרן יחד עם מחלקות בחטיבת המתכת והאלקטרוניקה — ייסגרו, יימכרו, או שימצאו את הדרך להפסיק את הקזת הדמים (כמובן של כספים)".

גאון נשמע נחרץ וברור, וכדי שלא יפרשו את כוונותיו בצורה אחרת פתח את המערכה בבית „כור" — 60 עובדים פוטרו, 25 מכוניות נמכרו וכל מכשירי הפלא־פון סולקו. בוטלו ארבעה אגפי ההנהלה, לקבוצות אין עוד מטות במרכז: אלה יחזרו לחצרות המפעלים. המנהלים יחזרו לחתום על כרטיסי־שעון, כמו הפועלים.

וכאן, בדרך אגב, אמר גאון משפט קצר שלא זכה לתשומת־לב מרובה. להערכתי, זהו אולי משפט המפתח, לא רק בהקשר „כור", אלא נכון כמעט בכל תחום פוליטי, כלכלי, תעשייתי, בנקאי או ביטוחי. „מטרתנו — לחזור לגודל הטבעי שלנו". משבר הבנקאות, „סולל בונה", המפעלים האזוריים ו„כור" הם לדעתי תולדה ברורה של המגלומאניה האישית והארגונית. חרוות העשייה הביאה עימה את חרוות הגידול הבלתי מבוקר והלא־ינתוץ, גידול שהביא בסופו של דבר לנפילה. וכאשר משהו גדול נופל, הוא עושה הרבה רעש בשעת נפילתו.

כדי לחזור לרווחיות די להגדיל את מכירות הקונצרן ב־30% בתשתית הקיימת, קובעים אנשי הקונצרן. כדי להשיג את היעד הזה, לא יילחם עוד הקונצרן במגמות של מדיניות הממשלה. האוצר, במדיניותו, מעודד את הצריכה והשוק המקומי. „כור" יתאים את עצמו לכך, לכן מגמות ההתפתחות של החברה — יותר מזון מוכן ומעובד. יחד עם התעשייה הקיבוצית מקווה בני גאון להגיע לקונצרן מזון שהיקף ייצורו יהיה כמיליארד דולר בשנה. המזון ומוצריו בקונצרן, השירותים האישיים והאחרים, שיווק בינלאומי, מוצרי צריכה וכימיה יהיו בשנים הבאות בעלייה. חלקה של המתכת יקטן ואילו חלקם של האלקטרוניקה והחשמל ישאר באותו היקף.

תמונה ברורה של פעילות בהתאם לצרכי השוק ולא פעולה נגד מגמות השוק. לא עוד שיקולים של מקומות עבודה באזורי פיתוח, אלא בכפיפות לשיקולים כלכליים. זה, יחד עם מטרה מוצהרת נוספת — לא עוד מנהלים בינוניים. החברה תשאף מעתה להשיג את טובי המנהלים, ותהיה מוכנה לתגמל אותם בהתאם. מנהלים גרועים ובינוניים יסולקו ולא יזכו לתמיכה.

יעקב לוינסון המנוח לקח בנק קטן ועלוב והפך אותו לבנק המוביל בישראל בתחומים רבים. עמירם סיוון ממשיך בהצלחה את המסורת הזאת בבנק הפועלים. בני גאון קיבל רשת שיווק ירחמיאלית והפך אותה לרשת מובילה וחדשנית העונה על צרכי הלקוחות. האתגר של „כור" גדול פי כמה, אבל הפתיחה שלו מבטיחה טובות. לוינסון, מת, אבל ממשיכיו חיים. אלה הרואים במשק העובדים גורם חי תוסס יכול גם להצליח. ריצ'ארד ערמון יצטרך לעשות את זה ב„חסנה" ובני גאון ב„כור". יש להם סיכויים טובים להצליח. את המחיר ישלמו, כמו תמיד, העובדים. את אלה צריך לשלוח לחברים של יעקבי שמאי בממשלת ישראל. הם קובעים את כללי המשחק. ב„כור" החליטו לשחק לפי הכללים האלה, למי שיש טענות, שיילך לשר האוצר. נשיא התעשיינים הצביע לכיוון הזה בשבוע שעבר, ובצדק.

לוי מורב

שקל נקוב

חדשות המשק

הצמדה למדד — ההשקעה הכדאית ביותר

בחודש יוני חלו תיסופים גבוהים יחסית של השקל ביחס למטבעות האירופיים — 4 אחוזים ביחס למארק הגרמני, 6.2 אחוזים לעומת הליש"ט, 4.4 אחוזים לעומת הפרנק הצרפתי וב־2.2 אחוזים לעומת הפרנק השווייצי. בחודש שעבר השקל פוחת נומינלית רק כלפי הדולר, בשיעור של 1.2 אחוזים — כך עולה מסקר של המכללה הפיננסית. בהנחה שמדד יוני עלה ב־1.3 אחוזים, השקל תוסף ריאלית יחסית לכל המטבעות, למעט הדולר.

עוד עולה מהסקר, כי ב־12 החודשים שהסתיימו ביוני 88 עלה מדד המחירים ב־16.2 אחוז. המשמעות היא, שבאותה תקופה השקל תוסף ריאלית כלפי כל המטבעות בשיעורים שבין 13.5 אחוז, כלפי הדולר, ועד 3.2 אחוזים, כלפי היין היפני. זו הפעם הראשונה זה חודשים רבים שגם ההשקעה ביין היפני לא השיגה את עליית המדד בתקופה של 12 חודשים עוקבים. בין המטבעות הנסקרים אין מטבע שההשקעה בו היתה כדאית יותר מאשר השקעה בהצמדה למדד.

אודי נחשון

גידול של 15% בהכנסות מעמלות במערכת הבנקאות

היחס בין ההכנסות מעמלות להוצאות התפעול של הבנקים נמצא בעלייה מתמדת בשנים האחרונות, וב־87 כיסו ההכנסות מעמלות 40 אחוז מהוצאות התפעול של הבנקים — כך עולה מדו"ח הפיקוח על הבנקים, העומד להתפרסם בשבוע הבא.

ההכנסות מעמלות במערכת הבנקאית עלו בשנה שעברה בכ־15 אחוז, שהם כ־100 מיליון ש"ח. בהתפלגות ההכנסות חלו שינויים ניכרים, שהבולטים בהם — עלייה של משקל ההכנסות מפעילות בניירות־ערך ושל משקל ההכנסות מעמלות שהוצאו מפיקוח באמצע 87. לעומת זאת, ההכנסות מדמי ניהול במט"ח ירדו ירידה ניכרת. העלייה הניכרת בהכנסות מעסקי ניירות־ערך, בשיעור 43 אחוז, נבעה מהגאות ששררה בשוק ניירות הערך במחצית הראשונה של 87.

בבנק ישראל אומרים, כי עליית ההכנסות מעמלות בשנה שעברה תואמת את המגמה להגדיל את שיעור הכיסוי של הוצאות ייצור השירותים בהכנסות מעמלות, ובכך להקטין את העמסתן על המרווחים הפיננסיים — עומס הגורם להגדלת הפער בין ריבית החובה לריבית הזכות וגורם לשימוש בזבזני בשירותי הבנקים.

בבנק ישראל מציינים עוד, כי בשנים האחרונות גוברת בבנקאות המערבית המגמה של הפרדת תמחור הריבית מתמחור השירותים הבנקאיים, דבר המתבטא בין השאר בגידול השיעור של כיסוי הוצאות התפעול בהכנסות שאינן מריבית. בארה"ב, למשל, עלה שיעור זה מ־40 אחוז ב־1982 ל־63 אחוז ב־86.

א.נ.

דורשים פיחות

התעשיינים חוזרים ודורשים מהממשלה לבצע פיחות מיידי, תוך הסכמה לאומית לעיקור התייקרויות היכולות לנבוע משינויי שער החליפין. משה שמיר, יו"ר אגף תעשיות האלקטרוניקה בהתאחדות התעשיינים, אמר אתמול כי מפעלי האלקטרוניקה עומדים עתה מול שוקת שבורה, בהעדר הזמנות ממערכת הביטחון.

לדבריו, בשלוש השנים האחרונות גדלה עלות העבודה בתעשיות האלה עד 70 אחוז, לעומת שער הדולר מוקפא, ובתקופה זו לא ניתנו תוספות שכר יזומות בענף, בגלל הרווחיות השואפת לאפס. „כל התוספות שנצברו נבעו מייקור עלויות וגרירת תוספות שנבעו מתוקף שכר מינימום", אמר שמיר.

גם יו"ר אגף הבורסקאות בהתאחדות התעשיינים, מיכאל שניידר, יצא אתמול בקריאה לפחת את השקל ביחס לדולר בהקדם. לדבריו, הערך המוסף הוא כ־50 אחוז וצמוד בעיקרו למדד, כך שאי־שינוי שער החליפין גורם לכך שיבוא העורות זול יותר מייצורם בארץ. לטענתו, נשקפת סכנה לענף, בו מועסקים כ־500 עובדים ב־13 מפעלים.

א.נ.

קרנות נאמנות

תשואה שלילית של 21% למתמחות במניות

רק 22 מתוך 129 קרנות הנאמנות הפועלות בשוק ההון השיגו תשואה ריאלית חיובית במחצית הראשונה של 88. ובלטו בתקופה זו הקרנות הסולידיות; המתמחות במט"ח הפיקו תשואה של 9.2 אחוזים והמתמחות בבנקים שבהסדר 8.6 אחוזים. שיעור עלייה דומה השיגו הקרנות המתמחות בצמודי־מדד. הקרנות המתמחות במניות עומדות בסיגור עמוק, עם תשואה שלילית של כ־21 אחוז — כך עולה מסיכום הישגי קרנות הנאמנות של חברת „מיטב".

כלכלני „מיטב" מציינים, כי המחצית הראשונה של 88 היתה תקופה קשה לקרנות, הן מבחינת הצטמקות היקף נכסיהן (בשל הפדיונות) והן מבחינת התשואות. אפיקי ההשקעה הסולידיים בבורסה נתנו הגנה מלאה מפני האינפלציה, ואף מעבר לכך — בהשוואה לעליית מדד של 9.1 אחוזים (בהנחה של מדד בשיעור 0.8 אחוזים ביוני), אגרות החוב הצמודות ונסחרות במט"ח עלו בתקופה זו בכ־13 אחוז, מניות הבנקים שבהסדר עלו בכ־12 אחוז, המדד של צמודי המדד עלה בכ־11 אחוז והמק"מ הניב כ־8 אחוזים. במקביל נשחקו המניות החופשיות בכ־28 אחוז, ושחיקה זו פגעה בתשואות של קרנות רבות.

א.נ.

מגדלי הפרחים:

בלי תיווך של אגרקסקו

משלחת של מגדלי פרחים נפגשה אתמול עם ראשי משרד החקלאות לדיון בדרישתם של המגדלים לייצא פרחים ישירות, בלי תיווך של אגרקסקו. 2000 המגדלים, שהתארגנו והקימו מטה חירום, טוענים כי יצוא ישיר יחסוך להם סכום של 4.7 מיליון דולר. חיסכון זה יביא להגדלת התמורה, שלטענתם היא נמוכה בגלל העלות הגבוהה של שירותי אגרקסקו.

לדברי ראשי המטה, יש מקום להידברות עם אגרקסקו — אם יתקבלו הצעותיהם בנושא ייעול וחיסכון.

מגדלי הפרחים מייצאים דרך מועצת הפרחים, ישירות לבורסות הפרחים באירופה, ובאמצעות „אגרקסקו". בכך שונה יצוא הפרחים ממוצרי חקלאות אחרים, ששיווקם מתבצע אך ורק באמצעות אגרקסקו.

חיים מרגלית

שיפורים ללקוחות עסקיים בבינלאומי

הבנק הבינלאומי מנהיג שיפורים בחשבונות „עו"ש עסקי משופר" של לקוחותיו העסקיים.

בסוף כל רבעון יעניק הבנק ללקוחותיו העסקיים זכות לקבלת הלוואה בסכום גדול פי עשרה מסכום העמלות ששילם הלקוח באותו רבעון. הריבית על הלוואה זו תהיה בשיעור של „פריים" + 0.25% (כיום 1.5% לחודש), כלומר — הלוואה בריבית הנמוכה ביותר במערכת הבנקאית. ההלוואות יהיו בסכומים של עד 100,000 ש"ח (על עמלות בסכום של 10,000 ש"ח לרבעון), אולם לא פחות מ־2,500 ש"ח (על עמלות בסכום של 250 ש"ח לרבעון).

הזכות להלוואה הזולה ביותר ניתנת להעברה למי שיקבע לפי שיקול דעתו של הלקוח.

עורך: לוי מורב

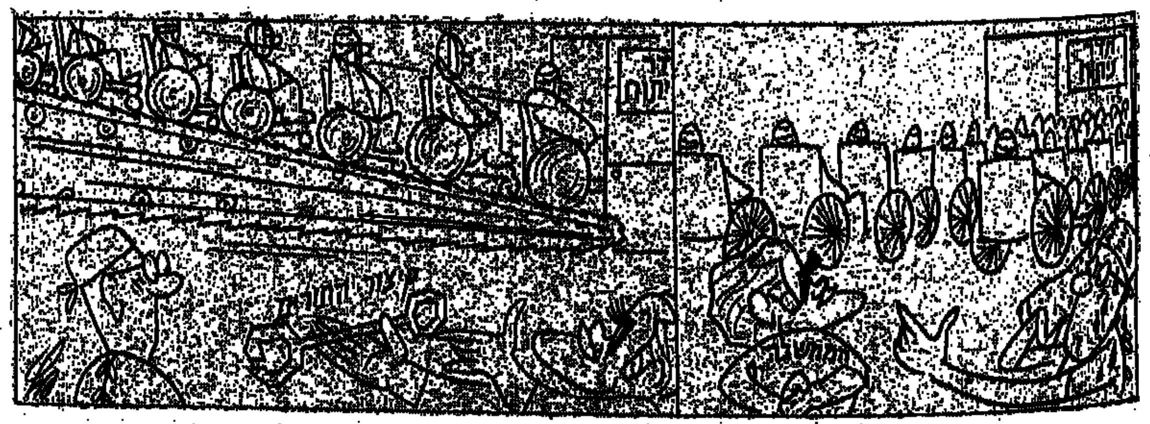

התעשייה הקיבוצית

גידול במכירות, ירידה בתמורה

בשנת 1987 הגיעו מכירות 408 מפעלי תעשייה ותיירות החברים באיגוד התעשייה הקיבוצית לכ־2.5 מיליארד ש"ח, עלייה ריאלית של כ־8 אחוזים, לעומת כ־2.3 מיליארד ש"ח ב־86 — מסר אתמול עמוס אפשטיין, רכז האיגוד, בתל־אביב לקראת הכינוס השנתי של האיגוד, שיתקיים ביום שלישי השבוע בקיבוץ מעלה החמישה. לדבריו, קצב הגידול של התעשייה בקיבוצים עולה ב־30 אחוז על הגידול בתעשייה בארץ.

יצוא התעשייה הקיבוצית הסתכם אשתקד ב־465 מיליון דולר, לעומת 421 מיליון דולר ב־86. שלושת הענפים המובילים: הם פלסטיקה: 162 מיליון דולר, (85 מפעלים), מזון 110.5 מיליון דולר (20 מפעלים), 106.6 מיליון דולר (80 מפעלים) ומתכת. מהיצוא מיועדים למדינות גוש הדולר, שירדו ב־87 בגלל נפילת שערי הדולר לעומת המטבעות האירופיים. מתוך 408 המפעלים, 276 עוסקים ביצוא, ב־112 מפעלים היצוא הוא מעל מיליון דולר. 14 מפעלים מייצאים מעל 6 מיליון דולר בשנה. אפשטיין צופה יצוא של יותר מ־600 מיליון דולר ב־88.

אשתקד היה היקף ההשקעות כ־228 מיליון ש"ח, יותר מ־9 אחוזים מכלל המכירות. ב־86 היו ההשקעות יותר מ־222 מיליון ש"ח, עלייה ריאלית של 2.5 אחוזים. שיעור ההשקעה בתעשייה הקיבוצית הוא כ־10 אחוזים מכלל ההשקעות בתעשייה, כאשר חלקה של התעשייה הקיבוצית בכלל התעשייה יותר מ־7 אחוזים. ההשקעות בתעשייה נובעות מהצורך למצוא מקומות תעסוקה לאוכלוסיה המגוונת בקיבוצים.

מספר העובדים כיום — 17,662 איש, מהם 8500 עובדים שכירים ומספרם של אלה בירידה. התמורה ליום עבודה — 50 דולר. לדברי אפשטיין, נושא זה נמצא בבדיקה, מאחר שיש מפעלים שאינם עומדים במחיר כזה ליום עבודה: 50 דולר אינם שרירותיים, הם מחושבים לפי הוצאות ליום קיום של חבר קיבוץ. התעשייה הקיבוצית סובלת מתחלואי הייצור, ונוסף על כך אין אפשרות לפטר עובדים, לשחוק את שכרם או להגיע לכונס נכסים.

בשנת 1987 נסגרו שני מפעלים. מפעל „פרלס" בקיבוץ אילון, שהתמחה בייצור כלי עבודה, בעיקר מקדחות חשמליות, ומפעל „מילרס" לייצור מסגרות משקפיים בקיבוץ יחיעם. אפשטיין מציין, כי בכלל הידוע לו עומדים להיסגר 8 מפעלים נוספים. שמשום מפסידים.

חיים מרגלית

בעריכת עלינא תורי

מבט ראשון

חומר החיים כמצע ונקודת זינוק

רודי להמן

דורית קדר

בשבוע שעבר סקרנו באריכות איפיונים של פסלים המוצגים במסגרת של „צבע טרי" במוזיאון ישראל. מהסקירה עצמה תו הפלורליזם הוא בולט עד מאוד ואולם יש מכנה משותף למוצג הדרמה לציורים של „צבע טרי" הממוקמים במוזיאון תל־אביב. המשותף הוא — ההתבססות על השפה הצורנית עצמה כמעבירה מסרים.

בברור שאמירה זו עשויה להתאים לכל יצירת אמנות שהיא אך הכוונה, היא הרגש דווקא על הצורניות, כאשר היסודות התוהים על פשר הקיום (אקספרסיה) או היסודות המיתיים — נעדרים. בתל־אביב, היחיד העונה לקריטריונים אלו הוא ריורם מרוז ובעצם אף ממלה לוי במידת מה, כי היא מצליחה לעשות סינתיזה בין המערך הצורני החיצוני להתבטאות אקספרסיבית וקיומית חזקה. נכון שבתרכה עבודתי המימד הוא בהחלט קיים, אך הוא בא באמצעות האמירה האמנותית, כאשר בשתי הדוגמאות הללו האמירה האמנותית היא מראות מצב קיומי. יש את שני ההיבטים אך הדגשים שונים, וכאשר הדגשים שונים משתנים בהכרח האיפיונים.

הדברים נראים מובנים יותר, אם עורכים השוואה בין הפסלים של צבע טרי במוזיאון ישראל לבין אלו המוצגים כעת במוזיאון הפתוח בתפן. רוב משתתפי הקטלוג המלווה „אמנות הפיסול בישראל: חיפוש הזהות" בעריכת עמוס קינן, מדברים בזכות הוויית העבר, ההוויה הקיומית, חומר החיים כמצע ונקודת זינוק לחיי ההווה. נכון שרוב המשתתפים בכתיבת הקטלוג מתייחסים לחיי התרבות בכלל, ואין הם מתייחסים כלל וכלל למוצגים עצמם או לאמנות בצורה ספציפית יותר, אך הרעיון המוביל הוא הפוך — ומשר חיים הניבט מהצורה וחומר החיים אומר כאמור, התקיימות, אמונות, נוסטלגיות, כמיהות, ריגושים חוקים, ייחולים...

שטח הגן הגדול ואף המקום שהוקצה בפנים הגלריה לאחיעם מדברים בעד עצמם. אצל אחיעם מתורגמים החיים לצורות פלסטיות המגולמות בפסלי אבן ופסלי העץ. האמירה הפלסטית על אף שתמיד פיגורטיבית היא רוצה לדלות את עיקרי הרגשות ועל כן יש הפשטה וסישוט רב במוטיבים הפיגורטיביים הללו. מהאמנות הפרימיטיבית למד אחיעם — כפיקסו, האקספרסיוניסטים הגרמנים, מטיס ועוד — את הצורך שבהדגשת אברי גוף מסויימים על מנת לשוות לפסל כוח ולהפכו לכלי המעביר התחושות. לפעמים ההפשטה ממשמשת כבעין „רישום" על הפסל. חריטות סממני אצבעות או עיניים הנראות כציורים, מעניקות את תחושת הדו־ממד וכאסור את ההפשטה. בפסליו של אחיעם נמחקת ההפרדה המאולצת בין תפיסה „פיגורטיבית" לבין תפיסה „מופשטת". הבשר, החומר עצמו שהוא במקרה זה עץ או אבן, הוא אמצעי „להעברת הרוח", שהיא רגשות של אופטימיזם או פסימיזם, שמחה ועצב, הרהורים ונבואה, ובעצם כל המרכיבים הערניים של הנפש היוצרת.

לבחירה של קינן תו משותף השונה, אם כן, מזו של ירושלים בנטיה למיתי, לארכטיפ, לנצחי שבאנושות. דני קרוון בפסל המבוסס על נקיון, אסתטיקה טהורה ותחושה של חיפוש אחר המהות. פסל מספיזי שעוקב אחר מקדשים, מקומות סגירה בתרגומם הצורני תוך מתן האווירה המסויימת.

כבשים של דנציגר הם כבשים של נוף מולדתם ונושאים את האדמה על גבם, הם אף עשויים להיראות כמקום מקלט, אוהלי מדבר ומקשרים אדמה וחיה ומקלט אדם כמוטיב פיסולי מורכב ונהדר אחר.

כרזמה „עקד" לקוסו אלול מתמוגגת דמות האדם עם המעמס שהיא סוחבת על גבה. אדם ואבן הופכים ליחידה אחת בלתי נפרדת וקשיות האבן עוברת לאדם מוחשית וסמלית. פסליו של פסל מוכשר כישראל משנזון מעוררים אסוציאציות אף הם למזבחות, לבמות הפגניות, המוכרות כתנ"ך. סגירות מאבן, עץ ומתכת, חירסטיות, מרוחקות ואיקוניות.

רודי להמן נותר תמיד מפעים עם החיות שלו, אשר את תמצית ישותן הוא מצליח לקלוט והופכן על־ידי כך לחיות מוחשיות ולחיות בארכטיפ, כאיראה של חיה.

אברהם אופק שייך בברור לתשיבה זו, ופסליו כאילו צומחים מהאדמה, נושאים את פריה אמבלמטיים, נושאים חריטות של צמיחה ואולי של תפילות שאינן מובנות, אובלימקים ועירים — פיסול שיונק צורתו מהאורגני והא־אורגני שבמציאות, המוחתם על־ידי האדם והטבע.

על הכמה שבגלריה פסליו של זאב בן צבי המשווה הרואיזם לדמות החלוץ בהשפעת הקוביזם. ואולם אם הקוביזם התעסק בבעיות צורניות טהורות, כאן הוא שאול על מנת להעניק רגש של אידאליזציה והרואיקה. דברים דומים קורים לפסלו של מלניקוב „האפנדי הירושלמי", אלא שבמקרה זה לא בעזר הפסל בהשאלות מהתרבות המערבית בלבד, אלא מהשראה של פיסול מצרי, אשורי, שומרי. זאת ניתן לראות בתפיסה המונוליטית של הפסל, בגושיות, בתחושת הריחוק. אף הראש של קובה לייבל ניחן באיפיונים סגאניים, מעין איקונין נוסח כנענים.

המלך שאול לצבי אלדובי נושא בדמותו את כל הגדולה והטראגיות של גורלו. כנראה שהאמן חדר לתוך נבכיו של אדם מעורר תמיהה והערצה זה. שאול המלך משכמו ומעלה מכל העם, נחבא אל כליו, הוכתר במקרה, בבואו לחפש אחר אתונות אביו... משם בנימין הידוע לשמצה בגלל פלגש בגבעה, שאול המלך שלא נרתע ממלחמות נגד פלישתים, שאול שקנאתו אפפה אותו למראה הצלחותיו של דוד, אהבה ושנאה קלחו יחד — מכנהו „בני" ומתכנן להרגו... מוכר ולא מוכר, נגלה ונסתר. המלך שאול לאלדובי הוא נהדר למראה.

פסלים של גדולה עוגן מקרמיקה מתמיהים בצבעוניות החזקה שלהם, בשפה הישירה והבוטה, אך יש בם מן הקסם של הצמיחה והנביטה, פטישים וקמעות.

אף דב הלר עם הגת האבן והמורג על יוטה טבעית מציג סביבה טבעית ומינימליסטית לפרות האדמה והעבודה הבסיסית בה, תוך שימוש כאמור, באמצעים הראשוניים ביותר. הדויג גרוסמן להמן (אשת הפסל רודי להמן) עובדת אף היא כגדולה עוגן בקרמיקה. הכלים מאכלסים את הצורה הבסיסית והטבעית של כדים, וכד בכד צורות אנוש וכן צורות של בעלי חיים המתערבבים לחזות אחת, אינטגרלית וזורמת.

בגלריה מן הראוי אף לציין את יעקב דוריצ'ין עם חלון ואמת מים נמוכה, שכמו הלר רוצה להגיע לרעיון אופטימלי עם מינימום אמצעים, תוך הקפדה על שפה בסיסית ובלתי מתקשטת.

מהיבט האוצרת עצמה הרי שהפסלים שנבחרו עוקבים אחר קו מחשבה כלשהו וזה טוב, ואולם מיקומם בשטח הגלריה לא טוב ולא רגיש דיו. פסליו של מושנזון הגדולים כמו הקטנים עומדים בצפיפות נוראה ואף בניגוד לאופיים. פסלים כאלו זקוקים למרחבים ולהעמדה לרווחה. הדברים לא נעשים, והצפיפות כמו גם הסדר של החיילים במסדר, פוגם ברעיון עצמו. הדברים אמורים אף לגבי הפסלים של דנציגר או קוסו אלול. העבר לאלול הוא פסל קטן־גדול (ראה בקטלוג) והעמדתו או הסתרתם של כל אלו תחת גרם מדרגות ולא על כן מגביה פוגם במראה הכולל. גדולה עוגן היתה חייבת לקבל טיפול המוך ואכן להצמיחה מהאדמה או לתלות את תכליטיה גבוה על הקירות. כך גם על מנת לאתר את ריכוי הצורות של הדויג גרוסמן להמן — יש להשתטח על האדמה. דב הלר חייב היה להיות ממוקם על יוטה טבעית ותעלות החצץ באמצע, שבה מנוכרות בטבען לפסלים עצמם — בכלל להיעלם. אף הפסלים הממוקמים שוב כבמסדר על הבמה נותנים איזה קיפאון והיעדר טבעיות לתצוגה. האוצרת, מבחינת מיקום, עשתה כל שגיאה אפשרית וזה חבל.

אם בכל זאת נחבר את המוצג בתוך הגלריה עצמה ואת המוצג במוזיאון ישראל, נקבל תמונה כוללת יותר על רחשי הפיסול היום. כל מימסד בחר לבחור בסוג התבטאות ולהתעלם מהאחר. התמול מולנו, ששני המוסדות עורכים תערוכות פיסול במקביל, כדי ליחנות מכוליות המשקפת בצורה נכונה יותר את היש. על המבקר להסתכל, כמובן, אף כחוץ ולאתר את הפסלים שנעשו ברוח המתוארת כמו אלו של בלו סאול, דליה מאירי, נועם רבינוביץ או יוסף יבלונק ושלמה זליגר.

קולנוע

סוף הימים העליזים

„הקלות הבלתי נסבלת של הקיום" בקולנוע „שחף" בתל־אביב

יעל ישראל

המשל הפילוסופי של הסופר הצ'כי הגולה מילן קונדירה, היה, בגירסה הקולנועית של פיליפ קאופמן, למחרוזת של זיוני מסך ולסיטורה של תקופה. העיתוי — כך נראה — די מתאים, 20 שנה לאחר האביב של פראג.

קונדרה סיפר על רופא המשלב הגיגים עם זיונים. אצל קאופמן לא נותר הרבה מהגותו של איש הרוח, ונשאר רק הפן החרמני. תומאס, הגיבור המצודד, העוגב על כל ערווה לחה ושולח ידו לתחתוני כל אשה. מעדיף להתרחק מכל עיסוק פוליטי ולשקוע בחרגון נמנום ותשוקה עד שהמאורעות הפוליטיים סוחפים אותו כעל כורחו. הוא גם מנסה להימנע מכל מערכות רגשית, וכבליין מנוסה במיטות הנשים הוא פורח מהן כפרפר עם בוא אור בוקר ראשון. כאשר שואלת אותו אחת מכיבושיו האינטימיים האם קרה פעם שנשאר לישון אצל מישהי, הוא עונה לה בגאווה שלא, אף פעם, תמיד הוא הולך אחרי הזיון. כל זה קורה עד הרגע בו הוא נופל בפח המרשים של אשת־ילדה, מלצרית קרתנית שהוא פוגש באחד ממסעותיו. הוא מתאהב ואף מסכים לבסוף לחתום את חירותו הנורעת בטבעת הקידושין של הנישואין, אותם הוא מטבל — איך לא — בגיחות צרדיות למיטות אהובתו, ציירת סקסית ומשולחת רסן שנושאת עיניה גם לחמודות גופה העסיסי של אשתו הקטנה.

תומאש ואשתו האפרסקית תרזה מצטרפים לנוער המהפיכה עד היום בו נכנסים הטנקים הרוסיים. הפלישה הרוסית מחסלת את הימים עליזים. בני הזוג נאלצים לצאת לגלות בשווייץ, תרזה המתקשה למצוא עבודה, כלתמת, משתגעת מקנאה לבעלה, וכורתת כוחה לפראג. תומאש, המבין את גורל האוביה, מחליט לנטוש את חירותו ולנסוע אחריה. בתחנת הגבול שוללים את דרכונו, ובכיות החולים מסרבים להחזיר את עבודתו הקודמת כמנתח ראשי, בשל פעילותו המחתרתית נגד הקומוניזם לפני הפלישה הרוסית. תומאש הופך למנקה חלונות בזוי, תרזה עובדת כמלצרית, והרייש הפוליטיים סוגרים עליהם עד למצב הטראגי האפשרי, הקלות הבלתי נסבלת של המוות.

הבמאי האמריקני פיליפ קאופמן והמפיק סול זאנץ (מי שהפיק את „אמדיאוס") קיבצו צוות שחקנים בינלאומי: את תומאש מגלם השחקן הבריטי המבטיח דניאל דה־לואיס („מכבסה יפיפיה שלי", „חדר עם נוף"), לנה אולין השוודית, שחקניתו של ברגמן ב„אחרי החזרה", מגלמת את דמותה של הציירת המשוחררת, פלגשו של תומאש. את אשתו מגלמת התגלית הצרפתית ג'ולייט בינוש. כן השחקנים המופיעים בתפקידי משנה נמצא את שחקן האופי הפולני דניאל אולברכיצקי, מי שהופיע בדרך סרטיו של ויידה. וכן את השחקן ההולנדי דרק דה־לינט, שהופיע בסרט „ההתנקשות" שהיה מועמד לאוסקר. ההפקה הבינלאומית הזו הכבנה גם את התסריטאי הצרפתי ז'אן קלוד קרייר, מי שעבד עם בונואל וגודאר, וכן את הצלם השוודי הנודע סוון ניקוויסט, מי שנודע בעבודתו עם ברגמן.

לנה אולין (מימין) וג'ולייט בינוש ב„קלות הבלתי נסבלת של הקיום"

עוקפים את הכללים

„הנסיכה הקסומה" בקולנוע „לב" בתל־אביב

יעל ישראל

באגדה הקלאסית הנערה בדרך כלל רוצה להתחתן עם הנסיך. באגדה של רוב ריינר, „הנסיכה הקסומה", היא מעדיפה להינשא לאהובה הרלסון. באגדה הקלאסית כולם לוקחים במידה רבה של רצינות את קרושות הרומנטיקה והטרגב. אצל רוב ריינר במאורוויה שלו על סיפורי האגדות, הגיבורים מדקדקים בכללים חדון־קישוטיים רק מפני שכך כתוב באגדות.

כך, למשל, נמצא את אינריגו, אביר חרב ספרדי (מנדי פטנקין), מעורר גיחוך בנינניו האבירים, או את וינציני האיום (וולאס שון), שמקצעו תכנון מהפיכות, או את זוג הקוסמים הזקנים והרגנים (קרול קיין ובילי קריסטל), שיעשו הכל כדי להכשיל איש את קסמי אשתו. כמעט כל מה שקורה כסרטו של ריינר מציית לכללי האגדה וגם עוקף אותם, משתעשע בהם, נוגע כוזם ומטבל אותם בסממנים עכשוויים.

ריינר, מי שפעם היה ראש כרוב ב„הכל נשאר במשפחה", הוכיח את כשרונו בבימוי כבר במאורוויה על סרטי רוק, „ספיינל טאפ". סרטו הבא היה קומדיה רומנטית חביבה כשם „רומן על בטוח", אך היה זה „אני והחבר'ה" שהגיש מבט אנושי ורגיש על נעורים בשנות ה־50, אשר הכניס את ריינר לרשימת הבמאים המבטיחים של הוליווד. במאי, שגם מצליח לפעול בתחומי התעשייה הנוקשה והתובענית, וגם מצליח לכופף את החוקים לפי צרכיו ונמלט ממכבש סרטי הנוסחה ההוליוודית.

דווקא ב„הנסיכה הקסומה", על אף הבינונו ועדינותו של הסרט, מראה ריינר סימני כניעה מחשידים. הוא אינו מתפרע עד הסוף עם הצמר שבידיו. הוא לש את העלילה לפי קנה המידה האמריקני שנוסח כבר אצל מל ברוקס בשילוב אפקטים שנראו כבר בסרטים של שפילברג. ריינר הולך על כל הקשלוקים המוכרים. המצאת מכונות עינויים, מפלצות איומות, שום בעצם „מכרסמים בגודל חריג" או בשמם בפי עמך: עכברים, שבסרט התגשמו למפורים מבהילים, וכן דמויות גרוטסקיות של ענקים ושודדי ים צייורים.

עם זאת, לעומת סרטי אגדות נפל כמו „הסיפור שאינו נגמר" או „בחזרה לארץ עוץ", סרטו של ריינר מלבב מספיק כדי לשבות את הלב ואף אינו מבהיל, ולפיכך מתאים גם לקהל הרך בשנים.

קונצרט ראשון

בכפיפה אחת

יצחק שור

מוסיקה קאמרית מיצירות רפאל [illegible]. המנגנים: יהודה בן־ארי, [illegible] סלומון (כינורות), [illegible] (ויולה), מרים [illegible] (צ'לו). בית האוניברסיטה העברית, ירושלים.

[illegible] אפילו הנכרים שרקו מן הסן לא נותר [illegible] אלא להכנס בעיתה קטנה להתמסר להקשיב או ללוות את [illegible] [illegible] של ביכוריו.

מבחינה מוסיקלית חלקה המשא [illegible] על פניו של המלחין מבלי להותיר עקבות. המוסיקה שלו יונקת את שורשיה מתקופת הרנסנס והבארוק והאיטלקים מצד אחד ומן המלודיות העדתיות של מזרח־אירופה מצד שני. זוהי מוסיקה שכולה נאיביות, מלודיות רכה, אור ושמש, [illegible] [illegible] הרביעיה אופוס 16 מספר 4 [illegible] מינור מאוד [illegible] לקונצרט. [illegible]

חברה חדשה

מאת גדי יציב

4 אפשרויות ל„כור"

מה קרה ב„כור" לאחר המפולת הגדולה? האם יצליחו מאמצי השיקום וההבראה? מתי תוכל שוב „חברת העובדים", ואיתה תנועת העבודה כולה, להתגאות במפעל הכלכלי והחברתי הזה שלה? על־פי מצב העניינים היום ניתן לאשר שלוש אפשרויות. נקרא לראשונה „האפשרות הטובה", לשניה „הבינונית", לאפשרות השלישית נקרא „האפשרות הרעה".

האפשרות הטובה

הנהלת „כור" נוקטת שיטות ייעול קפיטליסטיות מובהקות, ומשיגה תוצאות כלכליות טובות. מפעלים נסגרים, פועלים נזרקים לרחוב, מתבטלים כל ההסדרים המבוססים על סולידריות בין־מפעלית, שכר העובדים מקוצץ, תנאי העבודה נחתים, אבל מתחילים להרוויח סוף־סוף והקונצרן עומד על רגליו.

האפשרות הבינונית

משיגים פשרה כלשהי בין העובדים לבין ההנהלה: אמנם מפטרים, אבל פחות מן המתוכנן. אמנם סוגרים מפעלים, אבל ממשיכים להחזיק גם בכמה מפעלים המוגדרים כ„כושלים". משאירים גם זכר כלשהו להסדרים המבוססים על סולידריות בין־מפעלית. השכר והתנאים גרועים יותר, אבל לא גרועים מאוד, והמפעל מפסיד פחות או אולי מפסיק להפסיד, אך גם איננו מרוויח.

האפשרות הרעה

הנהלת „כור" מנסה לשמור על המבנה הקיים פחות או יותר. היא איננה מפטרת עובדים, איננה מקצצת בשכר, איננה סוגרת מפעלים, איננה מבטלת את הסדרי הסולידריות, וגם איננה מרוויחה, אלא הקונצרן ממשיך להפסיד.

כל האפשרויות הללו, נקל לראות, הן גרועות מאוד. אבל בתנאים הקיימים אין אפשרות אחרת. אם תתממש האפשרות „הטובה" יגידו אנשים ובצדק: אם אך ורק בעזרת שיטות קפיטליסטיות מובהקות ניתן להציל ולתפעל את הקונצרן — מדוע בכלל צריכה ההסתדרות להחזיק בו? יתר על כן: מה בכלל מותרת „חברת העובדים" על־פני מפעלים בסקטור הפרטי? למה לא נעשה הפרטה (פריווטיזציה) של מפעלי ההסתדרות?

אם תתממש האפשרות השניה, הבינונית, יגידו אנשים ובצדק: למה לכם הפשרה הרקובה הזאת? למה אין תותכים לכאן או לכאן? איפה כושר המנהיגות של ההסתדרות? אם אלה הם מנהיגי ההסתדרות, כנראה אין הם ראויים לעמוד בראש תאגידים כלכליים שצריכים לייצר ולהרוויח?

אם תתממש האפשרות השלישית, הרעה, יגידו אנשים ובצדק: רק בגלל השמרנות האידיאולוגית והקיפאון הדוקטרינרי במחשבתם של ראשי ההסתדרות לא הצליחו אלה להבריא ולשקם את „כור".

בכל מקרה, לפיכך, ולגבי כל אפשרות, טובה גדולה לא תצמח להסתדרות, ונחת רבה לא ירוו ראשיה. מדוע? היכן המילכוד? שום מילכוד, רק באמת תערובת עצובה של קיפאון מחשבתי, פשרה רקובה והיתפסות אומללה לקסמי היעילות הקפיטליסטית — הכל ביחד. כתוצאה מכך אין ההסתדרות ו„חברת העובדים" מעלה בכלל על הדעת, שקיימת גם אפשרות רביעית. לשנות כליל את כל מבנה הסקטור היצרני והעסקי של ההסתדרות, כדי שיהיה יעיל יותר וצודק יותר גם יחד, ידרבן את העובדים ליתר מאמץ וליתר פריון, וייתן להם, בה בעת, יותר ביטחון סוציאלי ויותר שליטה על גורלם. אני מדבר כמובן על תהליכים של דמוקרטיזציה מרחיקת־לכת. וגם אם ימאס לכם לשמוע, לעולם לא ימאס לי לחזור ולקבוע זאת — עד שמישהו שם למעלה יקלוט סוף־סוף את המסר, והלוואי עוד לפני שהיה מאוחר מדי!

מפעל „מזון כור". לדרבן את העובדים

צלם למרחקים קהים

הנה שיעור קטן בעיתונאות מודרנית: אתמול התפרסמה באחד העיתונים תמונה שכותרתה „העיקר הבריאות". בתמונה נראה אדם שוכב על החוף, ומסתבר שהאיש מוטל מת, לאחר שטבע ונפלט לחוף. ליד גופת האיש רואים צעיר רץ, (עושה ג'וגינג). הכיתוב לתמונה מנוסח כך: „גופתו של זה וזה נפלטה בבוקר יום שישי בחוף הקאנטרי־קלאב, סמוך למלון „מנדרין". באותה שעה חלף במקום צעיר, שעשה ג'וגינג בחוף, אלא שגופת הגבר, שנפלטה לחוף, לא גרמה למתעמל להפסיק את ריצתו. בתמונה — הטבוע מוטל על החוף, והצעיר ממשיך לדאוג רק לבריאותו".

נורא ואיום, אני חושב כשאני מביט בתמונה, איזו קהות־חושים ואטימות לב: אחריכך, במחשבה שניה: אם אכן זקוק היה האיש לעזרה או לתשומת־לב — מה בעצם עשה הצלם באותה שעה? מבט נוסף, ואני מבחין שבעצם אין כל סימן חיצוני שהאיש הטבוע הוא אכן מת. על־פי סימנים חיצוניים ניתן היה בהחלט לטעות ולחשוב שמדובר באדם השוכב להנאתו על גבול־הגלים.

תוך כדי מחשבה, אני שומע בגלי־צה"ל ראיון עם צלם התמונה, וזה סיפור המעשה: הצלם הוזעק טלפונית לצלם את הטבוע והגיע למקום לפני בוא חוקרי המשטרה. הוא תפס איפוא עמדה ליד הגופה, וחיכה לאחד הרצים, כדי שתהיה לו „תמונה טובה". רץ ראשון עבר, אבל לא נתפס בתמונה. הרץ השני עבר במקום, אך באמת ובתמים לא הבחין כי מדובר כאן במקרה טרגי של טביעה. כאשר חזר אותו רץ עצמו למקום, והתברר לו במה דברים אמורים, עצר גם הוא, כמו כולם, וגילה צער והתעניינות. מדובר על כל פנים, שאין שחר ואין שמץ של יסוד לנכתב ולמשתמע מן הכיתוב. עדיין אין הלפים ישראלים על־יד גופתו של טבוע ומגלים אדישות וקהות־חושים.

למה התכוון איפוא עורך הלילה, כאשר החליט על הכיתוב? מה נחשוב, מכאן ואילך, על הפרקליטה העיתונאית הנהוגה בעיתונים שלנו?

פה שרירותי

כל חברי וועדת השרים לענייני המשבר במערכת הבריאות החליטו פה אחד על הסדר לקיצור התורים לניתוחים. הם הסכימו פה־אחד, ואפילו לא עלה בדעתם לשאול את הפה האחר, שבעליו יהיה חייב לבצע את ההסכם הזה הלכה למעשה, את פיו של האיש העובד. הם לא נועצו באחיות, הם לא שאלו את הרופאים, הם לא ביקשו לדעת מה חושבים על־כך עובדי המנהל והשירותים בבתי־החולים.

אפילו נתעלם רק לרגע מן האיוולת שיש כאן, ומחוסר היעילות שכרבר, מה בקשר לקצת יחס לעובדים בישראל? היו שנים שלא היו מעיזים, כפי שאכן אסור להעיז, להנחית באורח שרירותי תוכניות כאלה על האנשים שצריכים לבצע אותן בלי לשמוע את דעתם. מרחק גדול מאוד עברו שרי מפלגת העבודה מאותם ימים עד הנה.

מרשם קלאסי לאסון

אתמול, יום ראשון, קראנו בעיתונים את סיכום יום השבת בשטחים: צעיר נהרג על־ידי צה"ל בג'נין, חייל נפצע בראשו מדקירה [illegible], התנגשות אלימה היתה כמעט [illegible] בשכם נורו שני תושבים ואחר מהם נפצע קשה. [illegible] סוף שבוע סוער במיוחד בשטחים, שבמהלכו נרשמו עשרות הפרות סדר. [illegible] המורות מאוד. 140 אלף איש נתונים עתה בעוצר ברחבי הארץ. גם בירושלים היו אתמול הפרות סדר חמורות, עד הנה — דיווחי עיתוני יום א' על אירועי השבת.

לעומת זה, בעיתוני יום שישי, לקראת אותה שבת עצמה, מצאנו כתוב בעיתון באותיות גדולות מאוד: „ראש הממשלה: אין ספק שאנו מתקרבים לסיום האינתיפאדה". לא פחות. פשוט אין לו ספק, לראש הממשלה.

וודאי תאמרו עכשיו עובר עלינו בעיניים, רוצה לפזר עשן להסוואה, מרבר העמולה, זורה אשליות. אולי כן ואולי לא. אבל מה דעתכם על פירוש פשוט יותר: אולי האיש העומד בראש ממשלת האחדות פשוט איננו יודע מה קורה בשטח? אולי הוא דובר אמת, ופשוט אין לו מושג קלוש מה הולך כאן? מפחיד, מצמרר. אבל צריך לקחת בחשבון את העובדה הזאת. למה לא בעצם? מהתחלה מתנתקים מהמציאות הבינלאומית, אחר־כך מתכחשים למציאות באזור, ובשלב הבא מנתקים קשר עם המציאות בארץ. זה הרי המרשם הקלאסי לאסונות לאומיים.

הוועדה המקומית לתכנון ולבניה
רמת־גן
הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965
נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף לחוק הנ"ל כי הוגשה לוועדה המקומית לתכנון ולבניה רמת־גן (להלן — הוועדה המקומית) בקשה להתרת הקלה בגוש 6181 חלקה 300, רחוב התפוצות מספר 20 ובגוש 6183, חלקה 202, רחוב לח"י מספר 22, דהיינו: הקלה במסגרת 6% משטח החלקה ו־10% בקומה ב' כמרווחים צדדיים.
על המעוניין הרואה את עצמו נפגע על־ידי אישור ההקלה הנ"ל יוכל לעיין בתכנית ולהגיש התנגדות מנומקת לפרטיה.
ההתנגדות צריכה להימסר לידי הוועדה המקומית במשרדי אגף ההנדסה, רחוב המעגל 26 רמת־גן, תוך שבועיים מיום פרסום הודעה זו בעיתונות.
אורי עמית — ראש העיר
יו"ר הוועדה המקומית
לתכנון ולבניה, רמת־גן

הוועדה המקומית לתכנון ולבניה
נהריה
הודעה על פי סעיף 149, 920, 910 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965
ניתנת בזה הודעה בהתאם לסעיף 149 (1), (2) לחוק התכנון והבניה הנ"ל, כי הוגשה בקשה לוועדה המקומית לתכנון ולבניה של נהריה למתן הקלה בתוספת קומת עמודים. דהיינו: בניית תוספת מגורים קומה אחת מעל קומת עמודים ועליית גג ושימוש במרפסת גג כניצול של סה"כ 20.40%, שעל החלקה 307 בגוש 18208, רחוב טרומפלדור 39, נהריה.
את התכנית אפשר לראות במשרדי הוועדה המקומית בעיריית נהריה.
לכל מי שיש התנגדות, יוכל להגישה תוך 15 יום מיום פרסום הודעה זו.
ז. לבב — יו"ר הוועדה (משנה) המקומית לתכנון לבניה, נהריה

מישנאל
חברה להשקעות ובנין בע"מ
הודעה על אסיפה כללית רגילה
ביום 21.7.88 בשעה 10:30 תתקיים האסיפה האמורה במשרד החברה שד' שאול המלך 35 ת"א (בית אמריקה)
לצורך קבלת החלטות בנושאים הבאים:
1. אשור דוח"ות כספיים ליום 31.12.87.
2. מנוי רו"ח החברה ושכרם.
3. מינוי דירקטורים.
4. אשור חלוקת מניות הטבה.
בפקודת מועצת המנהלים
מזכיר החברה
עו"ד שולמית שרון

בבית משפט השלום בתל־אביב—יפו
ת.א. 4870/88
הזמנה לדין
אל הנתבע: יובל ליגרה, נושא ת.ז. 5560647
דע כי התובעות תואם מפעלים אגורה שותפות חקלאית בע"מ, א.ש.ת. כספים בע"מ, רקם כספים בע"מ ותק"ם קרן מימון ואשראי בע"מ, הגישו תובענה לבית משפט השלום בתל־אביב יפו, נגדך ונגד אחרים בתיק אזרחי 4870/88.
אם ברצונך ליתן תגובתך להליכים הנ"ל, עליך לעשות כן בכתב הגנה אשר יוגש לבית המשפט ולידי ב"כ התובעות עו"ד יעקב מ. ביאר, מרח' אלנבי 53 א', תל־אביב 68823, וזאת תוך 30 ימים מיום פרסום הזמנה זו, וכמו כן להופיע לדיון אשר נקבע ליום 5.10.88, שעה 08.30 בבית משפט השלום בתל־אביב־יפו.
מזכיר בית משפט השלום בתל־אביב יפו

הוצאה לפועל חיפה
מכירה פומבית של מכונית אודי 1300, שנת 1982
תתקיים במגרש גורר המפרץ בצומת וולקן ביום 12.7.88, בשעה 14.00.
הערכת שמאי: –12,000 ש"ח
אין לשכת ההוצאה לפועל אחריות לטיב המוצר

חוק התיכנון והבנייה תשכ"ה—1965
מרחב תכנון מקומי כפר־סבא
הודעה בדבר הפקדת שינוי תכנית מפורטת
נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבנייה, תשכ"ה—1965 כי במשרדי הוועדה המחוזית לתכנון ובנייה, מחוז המרכז ובמשרדי הוועדה המקומית לתכנון ובנייה כפר־סבא הופקד שינוי תכנית מפורטת הנקראת „תכנית מספר כ/ס/3/337".
השטחים הכלולים בתכנית ומיקומם: ישוב: כפר־סבא גוש 6441 חלקות 61, 83, 84.
עיקרי הוראות התכנית: אישור טבלת הקצאות לתכנית חלוקה על־פי סימן ז' לחוק.
כל המעוניין רשאי לעיין בתכנית בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.
כל המעוניין בקרקע, בבניין או בכל פרט תכנוני אחר הרואה את עצמו נפגע על־ידי התכנית, וכן כל הזכאי לכך על־פי סעיף 100 לחוק, רשאי להגיש התנגדות במשרדי הוועדה המקומית והמחוזית, תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות.
התנגדות לתכנית לא תתקבל ולא תידון אלא אם כן הוגשה בכתב בפירוט הנימוקים ובליווי תצהיר המאמת את העובדות שעליהן היא מסתמכת.
רם שליש, יו"ר הוועדה המחוזית לתכנון ובנייה מחוז המרכז

קרן א.מ.י. לאמני הבימה
הודעה על אסיפה כללית של חברי ועמיתי הקרן
ניתנת בזה הודעה כי ביום שני, 11 ליולי 1988 בשעה 10.00, תתקיים במשרדה הרשום של האגודה, בשדרות רוטשילד 50, תל־אביב, אסיפה כללית שנתית של חברי ועמיתי האגודה.
על סדר יומה יעמדו הנושאים הבאים:
1. דו"חות כספיים לשנת 1987
2. שונות
הוועד המנהל

ועדת המשנה לתכנון ולבניה
מרחב תכנון מקומי
ראשון־לציון
הודעה לפי סעיף 149 (1)
לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965
נמסרת בזה הודעה כי הוגשה לוועדת המשנה לתכנון ובניה ראשל"צ, בקשה למתן הקלות — חלקה 11, גוש 7282, רחוב קליפורניה / רמת אלון.
לפי תכנית מתאר / תכנית מפורטת, נמצאת החלקה הנ"ל באזור ומותר לבנות בית פרטי דו־קומתי.
מהות הבקשה: חלקה 359 בגוש 3939, רחוב [illegible] 10 — שימוש חריג למשך שנים למרכז [illegible].
כל מי שיש התנגדות מאיזו סיבה שהיא לבקשה הנ"ל יוכל להגישה לוועדה תוך מועד של 15 יום מיום פרסום הודעה זו.
אם לא תתקבל כל התנגדות לבקשה הנ"ל, תובא הבקשה לאישור.
מ. ניסן — יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ולבניה, ראשל"צ
26.6.88

ועדת המשנה לתכנון ולבניה
עירית באר־שבע
בהתאם לסעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965
ניתנת בזה הודעה כי הוגשה בקשה ע"י גב' מן יהודית בקשה לשימוש חורג מתכנית מפורטת.
מהות הבקשה: גן ילדים במבנה מגורים, גוש 38022, רחוב תל חי מס' 14/1.
כל המעוניין יכול לעיין בבקשה ובתכנית המצורפת אליה ללא תשלום, במשרד הוועדה המקומית, בימים ובשעות שהמשרד פתוח לקהל, ורשאי להגיש התנגדות מנומקת בכתב בשני העתקים לוועדה המקומית האמורה תוך 14 יום, מיום פרסום זה.
ס. פיינבלום — יו"ר הוועדה לתכנון ובניה, באר־שבע

2:3 לאדברג במערכה הראשונה וההמשך היום

המשחק מתוכנן ל־1 בצהריים. שידור ישיר בטלוויזיה.

● טניס

משחק גמר היחידים בוימבלדון, בין בוריס בקר ושטפן אדברג, יחודש היום בשעה אחת בצהריים לפי שעון ישראל לאחר שהופסק אתמול עקב הגשם שירד שוב באמצע המערכה הראשונה. באיחור של ארבע שעות וחצי בשל הגשמים החל המשחק אך הופסק במצב של 2:3 לזכות אדברג שכבר צער ב־יתרון 0:3.

משחק גמר זוגות הגברים הופסק במערכה הרביעית כאשר האמריקנים קן פלאך ורוברט סגוסו מארה"ב מוליכים מול ג'ון פיצג'ראלד מאוסטרליה ואנדרס יאריד משבדיה 4:6, 6:2, 4:6, 0:1. משחק זה הופסק קודם לכן במערכה השלישית במצב של 4:5, עקב גשם וחודש לאחר מכן ושוב הופסק מאותה סיבה.

גם משחק גמר זוגות לנשים החל בין הסוביטיות לאריסה סאווצנקו ונטליה זוורווה לשטפי גראף ממערב גרמניה וגבריאלה סאבטיני מארגנטינה.

הן לא הספיקו אלא לקיים שני משחקונים בלבד והמשחק הופסק במצב של 1:1.

הטלוויזיה הישראלית תעביר בשידור ישיר את משחק הגמר (אם יתקיים...) החל מהשעה 1.

הפתעה ב־10 ק"מ לנשים

הפתעה היתה בריצת עשרת אלפים מטרים בתחרות לנשים שנערכה באוסלו, בשאלופת העו־לם אינגריד קריסטיאנסן מנורבגיה, סיימה אחרי הבריטית ליז מקולחאן, שעברה מרחק זה ב־31:06.99 דקות. הנורבגית קבעה 31:31.37 דקות.

אין 14 בטוטו

איש לא ניחש 14 תוצאות נכונות, והפרס עובר למחזור הבא, ויעמוד על 550 אלף שקלים.

שלושה משתתפים ניחשו 13 תוצאות נכונות, וכל אחד מהם יקבל כ־34,000 שקלים.

98 משתתפים ניחשו 12 תוצאות נכונות, וכל אחד מהם יקבל — 1,040 שקלים.

1,263 משתתפים ניחשו 11 תוצאות נכונות, וכל אחד מהם יקבל כ־80 שקלים.

8,807 משתתפים ניחשו 10 תוצאות נכונות, וכל אחד מהם יקבל — 11 שקלים.

ההכנסה במחזור 44/88 היתה: —1,153,402 שקלים, ולפרסים הופרשו 708,186.27 שקלים, כולל העברה.

המינימום המובטח לפרס ראשון במחזור הבא: 550 אלף שקלים, הסכום כולל העברה.

בהגרלת "טוטראוטו" שנערכה אתמול זכתה במכונית פורד אוריון 1600 צופיה שפר, אחות במרפאת מושב מנחמיה שבעמק הירדן, מס' הטופס הזוכה 15־219־03543.

שחקן הנשמה ארי רוזנברג קולע שתיים מתשע נקודותיו במשחק שלשום עם נורבגיה. הנבחרת ניצחה 58:86 אבל הנצחון לא שינה מאומה. המשחקים האולימפיים נותרו בבחינת חלום עבור הכדורסלנים שלנו (תצלום: איי.פי.)

לאסוף, בינו ודניאל חוזרים לנבחרת

● כדורסל

ישראל פז

מוטי דניאל, הוואדר לאסוף ואמיר בינו יוזמנו לאימוני נבחרת הכדורסל, שתתחיל להתאמן לאליפות אירופה, דרגה ב', במאי 1989. המאמן רלף קליין אמר לי אתמול במטוס שהחזיר את הכדורסלנים הביתה כי יכין תכנית הכנות מסודרת, שתכלול לא רק אימונים אלא גם משחקי הכנה בינ־ארציים רבים ככל האפשר.

בתכניתו של רלף קליין יהיו כמה סעיפים שאיגוד הכדורסל יצטרך להתמודד עמם אם ברצון ישראל לחזור לדרג א'. ראשית — לדברי קליין — יש לקיים משחק בינ־ארצי אחד בכל חודש כדי להריץ את הכדורסלנים. אם לא נאפשר הכנה יסודית נישאר בתחתית הדירוג. האגודות חייבות לתת כתף לנבחרת ולסייע לה בהכנותיה".

רלף קליין, שהתאושש מעט מהאכזבה וכבר חושב על העתיד, ציין עוד כי לדעתו אילו נכללה ישראל בכל בית אחר היתה עולה לשלב הבא: "נפלנו לבית הקשה ביותר; אמנם לא כל השחקנים הצדיקו את עצמם, אבל לדאבוננו היו יוון ויוגוסלביה חזקות מאתנו. כל מי שראה את המשחק המבריק והיעיל של יוגוסלביה מול יוון (87:103), יכול להבין איזה פוטנציאל עצום יש ליוגוסלבים".

אם־כי רלף קליין אינו מעוניין לדבר כיום על ניפויים של כמה כדורסלנים שאיכזבו הרי אין ספק שלפחות שלושה עלולים למצוא את עצמם בחוץ.

מה שעודד את קליין זו העובדה ששני הרכזים, עמוס פרישמן ועדי גורדון, גילו יכולת טובה. "אפשר לומר כי יש לנו רכזים שאינם חוששים לקלוע והעובדה ששניהם צעירים יכולה לסייע לנו לשנים הבאות".

הכדורסלנים חזרו אתמול ארצה בהרגשת תסכול שלא השיגו את היעד ולא עלו לשלב השני ברוטרדאם. לעומת זאת הם מלאי תקווה שיוכלו לקדם את הנבחרת בעתיד. ארי רוזנברג שהוא ללא ספק שחקן־הנשמה של הנבחרת הרגיש כי עבודה שיטתית תאפשר לישראל להתמודד בעתיד גם נגד נבחרות חזקות מאתנו.

כמה כדורסלנים יחזרו בחודש הקרוב לחו"ל: לאוואן מוסר ייצא מחר לחופשה בארה"ב: עמוס פרישמן, שנשא אשה לפני שמונה חודשים, ייצא לירח־דבש מאוחר באירופה: אחרים יקיימו קייטנות ובעיקר ינוחו לקראת חידוש האימונים לליגה.

נדב הנפלד מתוח מאוד לקראת הכרעת בית־המשפט שיקבע אם יוכל להמשיך בהפועל הגליל־העליון.

רופא הנבחרת, ד"ר חיים רסנר, גילה כי חולשתו של הנפלד נבעה ממכה חזקה שספג בגבו באימון האחרון בארץ. "נדב אינו מרבה לדבר; לכן סבל מהכאבים בשקט וניסה לתרום לנבחרת" — דברי ד"ר רסנר.

יומן הקדם אירופי

ישראל פז

ההלם של הולנד

כאשר יחלו הערב משחקי בית־הגמר בטורניר הקדם־אולימפי בכדורסל ברוטרדאם תחסר מבין שמונה הנבחרות שיתמודדו על שלושת הכרטיסים לסיאול נבחרתה של הולנד. "אתם יכולים לנסוע הביתה בהרגשה שלא רק אתם בחוץ. גם הולנד, הנבחרת המארחת את הטורניר, הוצאה ממנו" - דברי יאן דקר, מאמנה של נשואה דן־בוש ואחד מכדורסלני העבר הזוהרים של נבחרת הולנד.

ואכן, הולנד הוכתה בהלם כאשר הובסה במוצאי־שבת ע"י בריטניה — 89:65, ובגלל סל־סלים נחות עם בריטניה ושבדיה, הודחה מהמשך המשחקים. בריטניה, שהיתה עד למחזור האחרון מחוץ לתמונה, קפצה אחרונה על עגלת שמונה הנבחרות בשלב המכריע.

כשלונה של הולנד גרם זעזוע מכמה בחינות, אבל בעיקר חוששים המארגנים ההולנדים מאובדן הכנסה רצינית. ברוטרדאם יתנהלו אמנם משחקים מעניינים מאוד, בעיקר אלו בין בריה"מ, יוגוסלביה, איטליה, ספרד ואולי יוון, אבל ספק אם אוהדי הכדורסל ההולנדים, המדוכאים מאי הצלחת נבחרתם, ימהרו למלא את האולם בעיר הנמל הגדולה רוטרדאם. "בהולנד אוהבים כדורסל אבל בעיקר כשהנבחרות המקומיות משחקות" — אמר דקר.

מי שנסעה אתמול בהרגשה כבדה לרוטרדאם היא נבחרת יוון, אלופת אירופה. היוונים באו להולנד בהרגשה שהם מסוגלים לנצח כל נבחרת יריבה, אבל מי שראה שלשום מה עשו היוגוסלבים ליוונים נדהם מהפער הגדול בין שתי הנבחרות. יוגוסלביה ניצחה ב־16 הפרש (87:103), אך בתחילת המחצית השנייה עשו דראזן פטרוביץ וחבריו בית־ספר ליוונים שלא מצאו את ידיהם ורגליהם. כאשר היתרון היוגוסלבי הגיע ל־30 נקודות נקט המאמן היווני פוליטיס בצעד יוצא־דופן. הוא הושיב על הספסל את שני אליליה של יוון: גאליס ויאנאקיס. וכשמדובר בכוכבים היוונים אין הדבר פשוט כלל.

היתה זו נקמה יוגוסלבית מתוקה ליוונים, שאוהדיהם ניהלו טרור במשחק בין שתי הנבחרות באליפות אירופה בפיראוס. דראזן פטרוביץ, שהיווה אז מקור לשנאה של הקהל היווני, לא רק שהלהיב שלשום במבצעים מרתקים, אלא גם הראה אצבע משולשת, ויותר מזה, לכדורסלני יוון המתמוטטים.

הערב תנסה יוון להתאושש נגד ברית־המועצות. יהיה זה משחק־המוקד של הערב הראשון ברוטרדאם. שאר המשחקים: ספרד – צרפת; גרמניה – יוגוסלביה; בריטניה – איטליה.

צלם הטלוויזיה אתמול בוימבלדון נותר שעות ארוכות משועמם בעקבות הדחיות הרבות בפתיחות גמר הגברים בוימבלדון. היום, בשעה 1 בצהריים, יחודש המשחק ויועבר בשידור ישיר בטלוויזיה הישראלית (תצלום: איינ...)

הישג השנה לסטיב קראם במייל

שיאן העולם במייל, הבריטי סטיב קראם בן ה־27, קבע באוסלו את הישג השנה בריצה זו — 3:48.85 דקות והקדים את בן־ארצו פיטר אליוט 3:49.20, המזרח־גרמני יונס־פטר הרולד 3:49.22 ואלוף העולם ב־1,500 מטר, הסומאלי אבדי בילה 3:49.40 דקות.

זה היה ניצחונו הרביעי הרצוף של קראם על המסלול המצוין של איצטדיון "בישלט" באוסלו. שיאו העולמי מ־1985 של קראם עומד על 3:46.32 דקות.

קראם הפגין ריצה מופלאה נפלאה והוכיח את הופעתו המרשימה כשנטל את הכבוד האירופית, חבר העמים הבריטי והתואר העולמי ב־1983 בהלסינקי ומדליית הכסף בלוס־אנג'לס (אחרי סבסטיאן קו), בריצה המקבילה — 1,500 מטר.

הנצחון על הסומאלי בילה, היווה נקמה מתוקה עבור קראם, שסיים שמיני באליפות העולם אשתקד ברומא.

בריצה זו היה האמריקאי ג'ייסון מייס ה"פייס מייקר" והמריץ את המתמודדים ב־800 המטרים הראשונים כשקבע 1:45.47 דקה.

זו היתה אחת הריצות המהירות בהיסטוריית המייל, כשהאמריקאי סטיב סקוט סיים חמישי בזמן 3:50.09 דקות, לפני בן־ארצו ג'ים ספייבי 3:50.57, הבריטי סטיב קראם 3:52.26, הקנייאתי קיפקמבוי צ'רויוט 3:52.39, והניו־זילנדי ג'ון ווקר, שיאן העולם לשעבר ואלוף אולימפיאדת מונטריאול ב־1,500 מטר, 3:52.48 והקנייאתי ג'וקו צ'סייר 3:53.09 דקות.

גם ביתר הריצות נקבעו זמנים מצויינים. המזרח־גרמניה הייקה דרקסלר גמאה 100 מטר ב־10.91 שניות והקדימה את האמריקאית דאנטה יאנג 11.26 שניות.

הבריטי איימון מרטין עבר עשרת אלפים מטרים בזמן של 27:23.06 דקות, לפני האיטלקי סאלבטורה אנטיבו 27:24.09, המכסיקאי ארטורו באריוס 27:25.07 והמזרח־גרמני הנס יורג קונצה 27:26.00 דקות.

הצרפתי פאסקאל טיבו עבר 5000 מטרים ב־13:17.48 דקות, לפני הקנייאתים ג'ון נגוגי 13:17.95 ויובס אונדייקי 13:19.95 דקות.

הסובייטי ולאדימיר גראודין ניהל מאבק מצוין ב־800 מטר, כשסיים ראשון בזמן מעולה 1:44.10 דקות, לפני המערב־גרמני פטר בראון 1:44.21 והבריטי טוני מורל 1:44.59 דקה.

רוח עזרה ל...הישג השנה

האצנית האמריקאית גוון טורנס, קבעה ביוג'ין, אורגון, את הישג השנה ב־100 מטר כשעברה את המרחק ב־10.87 שניות, אך בסיוע רוח גבית מעל המותר (3.43 מטר לשנייה).

לאוואן מוסר מטביע את הכדור בסל הנורבגי שלשום בלילה בסרטוגנבוש, הולנד, שם ניצחה נבחרת הכדורסל שלנו 58:86 בטורניר הקדם אולימפי. מימין (מספר 10) נראה אבי מאור ששיחק במשחק זה 20 דקות (תצלום: איי.פי.)

ארבעה שיאים ישראלים ושיא גילאים באדינבורו

● שחייה

שרות "על המשמר"

ארבעה שיאים ישראלים חדשים ושיא גילאי 17 חודשו אתמול ביומה השני והאחרון של תחרות 8 האומות בשחייה שנערכה באדינבורג, סקוטלנד.

אירית אפרתי קבעה במשחה ל־200 מטר חזה זמן של 2:45.89 דקות ושיפרה את שיאה של נגה ויזל משנת 1983 — 2:46.76 דקות. אפרתי סיימה במקום השישי.

רויאל רימר קבע תוצאה של 23.89 שניות במשחה ל־50 מטר חופשי, זמן המהווה שיא ישראלי חדש, שהוא שיפור של 16 מאיות ושיפור לשיאו של גיר שמיר (25.05 שניות) שהושג לפני שש שנים. רימר השיג את השיא מחוץ לתחרות כאשר אתמול בשעות הבוקר בתחרות קבע תוצאה של 24.24 וסיים שלישי.

יתכן ותוצאה זו תכניס את רימר לסגל סיאול.

ענת לויט קבעה אף היא שיא ישראלי ב־50 מטר חופשי. לויט קבעה 27.57 שניות, שיפור לשיא שהושג על ידה מספר שעות קודם לכן בתחרות — 27.92 שניות. לויט שיפרה את השיא של עצמה ושל ענת ישראל שעמד על 28 שניות.

שיא נוסף הושג במשושה ל־200×4 מטר חופשי. שגב טולת, ערן הירש, ערן גרומי וזוהר וייס קבעו 7:44.32 דקות, וסיימו במקום השני בתחרות.

גלעד חן קבע שיא לגילאי 17 ב־400 מטר מעורב אישי. חן עבר את המרחק ב־2:38.06 דקות.

ביום האחרון של התחרות הצליח ערן גרומי לסיים במקום השני ב־100 מטר גב עם תוצאה — 59.54 שניות.

במקצוע המקביל בין הנשים סיימה שרון אקסלרוד שמינית — 1:11.49 דקה.

ערן הירש היה חמישי ב־200 מטר חופשי — 1:56.10 דקה כעוד שמיכל אמין היתה שמינית בין הנשים — 2:17.02 דקות.

ב־200 מטר חזה סיים גלעד חן שישי — 2:28.85 דקות. אירית אפרתי סיימה באותו מקום בין הנשים במשחה בו קבעה שיא ישראלי.

ב־100 מטר פרפר היה גרב שגל שלישי — 57.26 שניות ואילו אירים קומן שביעית — 1:07.96 דקות.

אמיר שטרנפלד היה שביעי ב־200 מטר מעורב אישי — 2:14.50 דקות כאשר אירית אפרתי סיימה שמינית במקצה המקביל בין הנשים — 2:34.52 דקות.

בנות ישראל סיימו אחרונות (8) ב־200×4 מטר חופשי — 9:18.10 דקות.

מחוץ לתחרות עבר שגיא שטנגר 50 מטר חופשי ב־24.69 שניות ואמיר שטרנפלד קבע ב־100 פרפר — 9:23.34 שניות.

תוצאות נוספות: 400 מעורב אישי — נעמה מישר 5:32.40 דקות (מקום שמיני). 1500 גברים — שגב טולת 16:29.25 דקות (מקום שלישי) ומיכל אמין סיימה שביעית ב־800 מטר חופשי 9:23.34 דקות.

בניקוד הכללי סיימה שוויץ ראשונה עם 171 נקודות כאשר ישראל סיימה חמישית עם 71 נקודות.

בין הבנות דורגה ראשונה סקוטלנד עם 135 נקודות. ישראל שמינית עם 86 נקודות.

בניקוד הכללי היתה שוויץ ראשונה עם 258 נקודות. ישראל שביעית עם 107 נקודות.

הוועדה המקומית לתכנון ולבניה

נתניה

הודעה בזה הודעה כי לוועדה הוגשה בקשה לאישור תוספת/בניית מגורים בניה על חלקה 2 בגוש 8268 רח' ... כס' 8 בחריגות, בהקלה: 6.3%. ... תכנית מס' 15/88 ניתן לראות במשרדי הוועדה. התנגדויות אפשר להגיש משך שבועיים מיום פרסום מודעה זו.

י. אלרואי, יו"ר הוועדה המקומית

תן טרמפ לחייל

חוק התכנון והבניה, תשכ"ה־1965
מרחב תכנון מקומי מרכז
הודעה בדבר אישור שינוי תכנית xxxxx / מתאר מקומית

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה־1965, כי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז המרכז, אישרה, באישור שר הפנים, שינוי תכנית מקומית הנקראת: "שינוי תכנית xxxxx/מתאר מקומית מס' ממ/3049".

אלה הם השטחים הכלולים בשינוי התכנית: גוש 6189 חלקות 633-638 ושוב יצחק שדה, גבעת שמואל

עיקרי הוראות שינוי התכנית: קביעת הוראות בניה

הודעה על הפקדת שינוי התכנית יחד עם התשריט המצורף אליו, פורסמה בילקוט הפרסומים: מס' 3439 ה' תשמ"ז עמ' 1354 ובעתון ... מתאריך 23.2.87 ובעיתון על המשמר מתאריך 23.2.87 בשפה הערבית ובעתון בוקר נוסף על־ ... מתאריך 23.2.87

שינוי התכנית האמור בצורה שבה אישרה הועדה המחוזית, ביחד עם התשריט המצורף אליו, הופקד במשרדי הועדה המחוזית האמורה ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה ..., ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

דב שיש
יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז המרכז

חוק התכנון ובנית תשכ"ה – 1965
מרחב תכנון מקומי המרכז
הודעה בדבר הפקדת שינוי תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965, כי במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ובניה, מחוז מרכז ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ובניה המרכז מופקד שינוי תכנית מפורטת הנקרא: "תוכנית מספר ממ/3019".

השטחים הכלולים בתכנית ומקומם: ישוב: גבעת שמואל גוש 6185 חלקות 308, גוש 6185 ח"ח 318, גוש 6189 ח"ח 422, 727, 823.

עיקרי הוראות התכנית: שינוי מיקום והסדרת צומת הרחובות: השחר, בן־גוריון, ז'בוטינסקי, הרצוג והשחר עם מסלול העליה למחלף גבעת שמואל, תוך העברת שטחים הדדית בין שטח ציבורי פתוח ודרכים. שינוי יעוד ח"ח 803 בגוש 5816 מאזור מגורים ב' לדרך לצורך שיפור החיבור בין הרחובות הרצוג וז'בוטינסקי. שינוי יעוד אזור מגורים ושטח פרטי פתוח בתוך חלקה 823 בגוש 6189 לדרך (כניסה לחניון).

כל המעונין רשאי לעיין בתכנית, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל. כל מעונין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר הרואה את עצמו נפגע על ידי התוכנית, וכן כל הזכאי לכך על פי סעיף 100 לחוק, רשאי להגיש התנגדות במשרדי הועדה המקומית האמורה, תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות. התנגדות לתכנית לא תתקבל ולא תידון אלא אם כן הוגשה בכתב בפירוט הנמקות ובלווי תצהיר המאמת את העובדות שעליהן היא מסתמכת.

דב שיש
יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ובניה מחוז מרכז

חוק התכנון ובניה תשכ"ה – 1965
מרחב תכנון מקומי המרכז
הודעה בדבר הפקדת תכנית מיתאר מקומית

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965 כי במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ובניה, מחוז מרכז ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ובניה המרכז הופקדה תכנית מיתאר מקומית הנקראת: "תכנית מספר ממ/1/2001".

השטחים הכלולים בתכנית ומקומם: ישוב: בית דגן
גוש 6075 ח"ח 45,
גוש 6076 חלקות 51 – 59, 62 – 64,
גוש 6076 ח"ח 43 – 46, 48 – 50, 60, 61, 65 – 67, 69,
גוש 6076 ח"ח 70 – 72,
גוש 6103 ח"ח 59 – 61, 64 – 66, 76, 81 – 78.

עיקרי הוראות התכנית:
שינוי יעוד השטח ממגורים "א" מיוחד ו"ב" למגורים "ב" (בתים דו קומתיים).
קביעת תנאים לבניית מבני מגורים.
קביעת תנאים להבטחת חזית שכונתית מתואמת.
יעוד שטחים למטרות ציבור - שטחים ציבוריים פתוחים, דרכים, שבילים וכו'.
ביטול דרכים מאושרות וקביעת דרכים ודרכים משולבות.

כל המעונין רשאי לעיין בתכנית, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל. כל מעונין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר הרואה את עצמו נפגע על ידי התוכנית, וכן כל הזכאי לכך על פי סעיף 100 לחוק, רשאי להגיש התנגדות במשרדי הועדה המקומית האמורה, תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות.

התנגדות לתכנית לא תתקבל ולא תידון אלא אם כן הוגשה בכתב בפירוט הנמקות ובלווי תצהיר המאמת את העובדות שעליהן היא מסתמכת.

דב שיש
יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ובניה מחוז מרכז

חוק התכנון ובניה תשכ"ה־1965
מרחב תכנון מקומי פתח תקוה
הודעה בדבר הפקדת תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה־1965 כי במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ובניה, מחוז מרכז ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ובניה פתח תקוה הופקדה תכנית מפורטת הנקראת: "תכנית מספר פת/5/648".

השטחים הכלולים בתכנית ומקומם: ישוב: פתח תקוה רח' חלוצת הפרדסנות 14. גוש 6361 חלקות 338

עיקרי הוראות התכנית:
א. שינוי אחוז בנין בהתאם לקיים.
ב. שינוי קוי בנין צד ואחורי בהתאם לקיים.

כל מעונין רשאי לעיין בתכנית, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל. כל מעונין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר הרואה את עצמו נפגע על ידי התכנית, וכן כל הזכאי לכך על פי סעיף 100 לחוק, רשאי להגיש התנגדות במשרדי הועדה המקומית האמורה, תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות. התנגדות לתכנית לא תתקבל ולא תידון אלא אם כן הוגשה בכתב בפירוט הנמקות ובלווי תצהיר המאמת את העובדות שעליהן היא מסתמכת.

דב שיש
יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ובניה מחוז מרכז

3.7.1988

מועצה מקומית גוש־חלב
מכרז מס' 1/88

מתבקשות הצעות של קבלני עבודות חשמל להקמת רשת תאורה צומת בכניסה לכפר גוש חלב.

1. מסמכי המכרז ניתן לרכוש במשרדי המועצה המקומית גוש־חלב בשעות העבודה הרגילות בכל ימי השבוע — פרט לימי ראשון וחגי העדות הנוצריות תמורת — 200 ש"ח, אשר לא יוחזרו.
2. הצעות בצירוף ערבות בנקאית בשעור 5% מערך ההצעה — לתקופה של 30 יום מתאריך המכרז יש למסור במשרדי המועצה המקומית גוש־חלב לא יאוחר מיום 30.7.88, שעה 14.00.
3. הצעות שיתקבלו לאחר מועד זה לא יובאו לדיון.
4. הצעות אליהן לא תצורף ערבות בנקאית מתאימה — לא יובאו לדיון.
5. במכרז רשאים להשתתף קבלנים רשומים בפנקס הקבלנים בענף (בסיווג המתאימים לנשוא המכרז).
6. אין המועצה מתחייבת לקבל את ההצעה הזולה ביותר או כל הצעה אחרת לגבי המכרז כולו או חלק ממנו.

זכי ג'יבראן, ראש המועצה המקומית, גוש־חלב

טלוויזיה

09.00 עד כאן חדשות קול ישראל. 09.05 שעת כוכה. 09.15 סרט מצויר: דר' ג'קיל ומר הייד — כי דר' ג'קיל שוקד על המצאת תרופה, שתאפשר לו להיהפך לפי רצונו להתגלמות הרשע. לבסוף, אין הוא יכול לשלוט עוד על מר הייד הרשע, היוצא מתוכו בכל שירצה, ומבצע מעשים איומים. 10.05 פרפר נחמד: ברוך הבא פינגי. 10.35 סדרה דרמטית חדשה: חץ וקשת פרק 1 המשחה. בנו של ויליאם טל הנסיך, מתיו אינו יכול להשפיל את עצמו, ומתנגד למקורה להשתחוות לכובע. המלך ויליאם ובנו נאסרים, ויליאם נאלץ לירות חץ בתפוח שמונח על ראש בנו. 11.00 סדרה עלילתית: זה רק ויליאם ותעלוליו של ויליאם השובב. 11.25 בעלי החיים המופלאים מופע ראווה המציג בעלי חיים בעלי תכונות אנושיות או כאלה שיש להם קשרים מיוחדים עם בנ־אדם. 12.10 מוסיקת פופ: תאומי תמפסון. 14.00 ערב־כאן חדשות קול ישראל. 14.05 מחול בולשוי (חלק א') בסקירה היסטורית על תולדות התיאטרון, משולבים קטעים רבים מתוך אופרות ובלטים של חשובי היוצרים הרוסיים. 15.00 רחוב סומסום איך מריחים. 15.30 שביל באמצע שביל כצד: שבילויזיון מס' 1 לקט שירים מתוך תוכניות שביל באמצע שביל בצד ששודרו בשנה האחרונה. 15.40 שעת כוכה. 16.00 שידור ישיר של משחק הגמר לגברים בטורניר הטניס של וימבלדון 88'. 17.00 ערב חדש, מנחה: דן מרגלית. 17.30 וימבלדון, המשך השידור הישיר. 18.30 קיצור החדשות (ערבית). 18.32 רואה פתרון (ערבית). 18.45 חידושים והמצאות עשבי מרפא. 19.00 יומן השבוע (ערבית). 20.00 כותרות מבט. 20.02 אלף וראה הפניה. 20.30 בין הכיסאות. מגוון דו־שבועי בענייני משפחה וחברה, בשידור ישיר מנחה: עמוס ארבל. 21.00 מבט לחדשות. 21.35 לקראת שידור. 21.50 שושלת, הפרק התשעים ואחד: סאלון מוכאת למנוחת עולמים: סמי ג'ו תובעת כופר תמורת החזרת דני לסטיבן. ואדם נחלץ לעזרה דומיניק מגלה סוף סוף את הקשר שלה לקריגנגטון. 22.40 סוף ציטוט תכנית בענייני ספרות. 23.20 חופשי על הבר. שם הפרק: קרלה משנה דרכיה — לקוח בלתי אהוד, מצליח להוציא את קרלה מהומת המזג מכליה. 23.45 ספוקר של יום. חדשות הלילה.

ערוץ 2

18.33 הרפתקאות הדבורה מאיה. 18.57 רגע לפני... להטוטי של שף מצחיק. 19.00 ראול ברוסיה, פרק ראשון: הרוסים האחרים. 19.28 רגע לפני... על אשף בועת סבון. 19.30 חופשי חופשי פרק שמיני: מניאנת. 19.55 מינת המתכונים: מתכוני ברבים. 20.08 נקודת זינוק, מגזין ספורט. 21.06 שירים של ארול בראון, מייקל דיוידסון וה"בי ג'יס".

רדיו

קול המוסיקה

(ת) תקליטור (קומפקט־דיסק) 06.02 צלילי בוקר. 07.09 "בהאזנה נינוחה"; 08.00 קונצרט בוקר. הרבאנס: רפסודיה ארמנית מס' 3 לתזמורת כלי קשת (קשתני התזמורת הפילהרמונית); הנ'טוריאן; קונצ'רטו ברה מינור לכינור ותזמורת (ג'. אויסטרך/ התזמורת הלאומית של ברה"מ בניצוח המלחין) (ת); דבוז'ק: רביעייה מספר ברה מג'ור אופוס 23 (ר. סירקין/ חברי רביעיית ג'וליארד) 4. מוצרט: דיברטימנטו מס' 2 ברה מג'ור ק. 131 (אנסמבל מוצרט מינכה/ ו. בוסקובסקי); גריג: סונטה כלה מינור לצ'לו ולפסנתר אופוס 36 (ק. שטאוק וה. רקשה) (ת); סיבליוס: סימפוניה מס' 7 בדו מג'ור אופוס 105 (התזמורת הסימפונית של בורנמות/ פ. ברגלונד). 11.57 "פינת השיר" משירי צבי עצמון; 12.00 מן המוסיקה. 13.05 "בהאזנה נינוחה" רוסיני: הפתיחה "וילהלם טל"; ליסט: סונטה לפסנתר ולתזמורת; פולנק: סונטה לחליל ולפסנתר; מרטינו: קנטטה העשן העולה משדות העדות האדמה; עמים מוסיקה ספרדית עממית; מסאורה: קטעים מן הבלט "שני היונים". 15.00 הסברה מוסיקלית צלילי מקום אחר לשעה תוכנית שלישית סובורט. באטיליה (ש.ח). 18.00 מאולמי הקונצרטים בעולם להקה לינגום: לוטוסלבסקי פרלוד מתוך להליל, אבנר, קלדניה, בסון, קרן, כינור, ויולה, צ'לו וקונטרבס: פרגסוגו. 3 שירי־לכת לפסנתר ב־4 ידיים: פרגסוגו תמישיה בסולו לכלייקשת וכלי־נשיפת שוברט: סטרייניה כמה מג'ור אופ' 166. 18.00 "שיר על הניצוץ". 19.00 "בין תגרים" מיצירות צייקובסקי, ארלן, חצ'טוריאן, שאבדיה ורה פאריה. 20.05 "אינטרלוד". 20.27 "פינת השיר". 20.30 "מאולמי הקונצרטים בעולם" תוך הסימפוניה של רדיו דנמרק/ למנרכרו גרדילון ו.א. שייבהו סימפוניה מס' 2 כמי במול מג'ור, נילס ויגג, בנזון; קונצ'רטו משולש לאבוב קלרינית ובסון וכלייקשת. אופ' 94: ברליוה: סימפונית פנטסטית. 23.06 מחזורי יצירות מגניה: קריצקן שופן נוקטורנים.

רשת א'

07.30 "ישן בעיניך" שירים יקרים. 08.05 "תנועה מתגלה". 09.05 "קלוריף" שירות מידע למאזינים. 10.05 "מניני בוקר" מגיש: גדעון חזי. 11.05 "ירוק ירוק" שירים עבריים. 12.05 "מעורב ירושלמי". 13.00 חדשות ותוכניות באנגלית. 13.30 חדשות ותוכניות בצרפתית. 14.06 "בראש צעיר" מגזין יומי לילדים ולבני נוער. 15.00 שירים עבריים. 15.30 "האוניברסיטה המשודרת" בן גוריון: אנגלית/ סדרה למתחילים. שיעור מס' 7. 16.05 "גיל הביניים". 17.05 "צבעי הקשת" שירי עמים. 18.06 "מנחת ערב". 19.00 שידורים לעולים. 22.05 "לכל אדם".

"כוכב" עם האסטרולוג אילן פקר.

רשת ב'

07.00 "הבוקר הזה". 08.05 "כוכבי הבוקר" עם האחים והאחיות. 09.05 "בראש צעיר" מגוון לילדים. 10.05 "כל צבעי הרכות" עם עמיקם רוטמן. 12.05 "אלף אלף בבית" עם חיים קינן. 13.05 "בחצי היום" הרכות ופזמונים. 14.06 "לראות או לא לראות" יומן לתרבות ולאמנות. 14.30 "בת צחוק" הור והזמיר. 15.05 תוצרת הארץ תכנית בבקתך לשירים עבריים. 16.05 "יומן כלכלה". 17.05 "רגעי קסם". 17.55 "קראתי ספר" קוראים ממליצים. 18.06 "שירים יסתיכוניים". 18.45 היום בספורט. 19.00 "היום הזה". 19.35 "דין ודברים" מגוון לענייני חוק ומשפט. 20.05 "סולם הזמירות" מצעד הפזמונים הבסורתיים. 22.05 "קפה ראשי" חידונים מגוונים בהשתתפות המאזינים עם שמוליק רוזן. 00.15 "ג'אז ועוד" עם לאה ליאור.

גלי צה"ל

06.05 אוניברסיטה משודרת — האמנות הנוצרית בימי הביניים, זכרון ותחייה. מרצה: פרופ' נורית כנערקידר. 06.30 "פוקחים עין", החדשות הראשונות. 07.07 שבע אפס שבע ועם אלכס אנסקי. 08.00 בוקר טוב ישראל. 09.05 "אילה בוקר" עם אלי ישראלי. 10.05 "מכת שמש" מערכונים ופזמונים מסרטים ישראליים. 11.05 "כאן לעכשיו" עם רפי רשף. 13.05 "שליפה מהמותן" עם לאה עוז. 14.05 "אני מונג" עם ארז טל. 15.05 "סייסטה" עם דורי בן־זאב. 16.05 ארבע אחרי הצהריים. 16.54 "באוזן מילולי" פינתו של אבשלום קור. 17.00 "ערב טוב ישראל". 18.05 "מניעת, היסום ומחקר" חיילים במעבד המודיעין של צה"ל משוחחים ומתלבטים. 18.45 "משהו עולמי" מגוון לענייני חוץ. 00.05 ציפורי לילה עם יאיר לפיד. 02.00 לא רוצים לישון. 05.00 צלילי בוקר.

שידורי צה"ל 1

19.05 "שירים מכאן" שירים עבריים. 19.57 ודיעות לחיילים. 20.05 "כוכב הערב" יעל לוי. 21.00 מבט לחדשות. 21.30 אוניברסיטה משודרת —האמנות הנוצרית בימי הביניים, זכרון ותחייה. מרצה: פרופ' נורית כנערקידר. 22.05 "על הרכש ועל הכיפק". 23.05 "עשרים וארבע היום שהיה".

שידורי צה"ל 2

19.05 "הדייג הישן" עם דני קרמל. 20.05 להיטים. 21.57 הודעות לחיילים. 22.05 "הפסקת עשר" עם מיכל ניב. 23.05 "של הג'אז הזה" עם דני קרמל.

רשת ג'

06.01 חדשות. 06.04 שיר בבוקר בבוקר. 08.05 "תמרונים תזמורתיים". 09.05 "שנים טובות" עם יוסי סיאס. 30. 11.05 בצל" עם יקיר אביב. 13.05 "עם כל הלב" באיטלקית, ספרדית וצרפתית. 14.05 "כאן בב" עם קוש עברי. 16.05 "כאן ועכשיו" עם מיכל כהואלי. 17.05 "קיץ חם" עם מנחם פרי. 19.05 "היה היה" כצעד מזמוני העבר. 21.05 "כת אחרת" עם אורלי כורג. 23.05 "מסביב לחצות" שירים ללילה חם.

קולנוע

תל־אביב

4.30, 7.15, 9.30

אסתר: רמבו 3 — 5, 7.15, 9.40
אורלי: המודה מינית — 7.15, 9.30
בן־יהודה: לילה מטורף — 4.30, 7.00, 9.30
בית ציוני אמריקה:
גברת מס הכנסה — 7.15, 9.30
גת: גיטל ג'ויס — 6.00, 9.00
גורדון: מקום ליד הים — 7.00, 9.30
דקל: משדרים חדשות — 5, 7.00, 9.30
דרייב אין: מציצים בחוף — 7.45
סקס — 12.00
הוד: ביג פוט — 5, 7.15, 9.30
לימור חדש: סמטאות הפשע — 4.30, 7.15, 9.30
טיילת 1: פאוקסטי — 7.25, 9.40
טיילת 2: שם המשחק — 7.20, 9.40
טיילת 3: זרוק אותה מהרכבת
פאר: חולת אהבה — 5, 7.30, 9.30
פאריס: לויירי איב — 7.15, 9.30
רב־חן:
חן 1: נעורים בהשאלה — 5, 7.30, 9.50
חן 2: פעמיים אשתי — 5, 7.25, 9.45
חן 3: ספר הג'ונגל — 7.40, 9.45
חן 4: שלושה גברים ותינוקת — 11, 2, 5, 7.40, 9.45
חן 5: הקיסר האחרון — 6.30, 9.30
שחף: הקלות הבלתי נסבלת של הקיום — 4.30, 7.00, 9.30
תל־אביב: ג'ונסון הלוחמת — 5, 7.15, 9.30
תכלת: שנת ההתבגרות שלי — 6.30, 9.35
לב:
לב 1: אהבנו כל כך — 12.40, 14.30, 17.00, 19.15, 21.45
+ אל עצמי — 11, 15, 17, 20
לב 2: החבר של החברה שלי — 11.30, 15.30, 17.50, 19.45, 21.55
לב 3: הנסיכה הקסומה — 12, 14, 16, 18, 22
לב 4: חופשה בכפר — 11.30, 13.30, 19.30, 21.50
מוזיאון ת"א: עיניים שחורות — 7.00, 9.30

רמת־גן

אורדה: שלושה גברים ותינוקת — 4, 6.40, 9.30
לילי: שם המשחק — 7.15, 9.30
רב־גן:
גן 1: גיטל ג'ויס — 5, 7.20, 9.40
גן 2: פעמיים אשתי — 6, 9
גן 3: זר שומר עלי — 5, 7.30, 9.40
גן 4: החשוד — 6.15, 9.15

ירושלים

אוריון: קיץ 1987 — 9.30
אורגיל: גיטל ג'ויס — 9.15
הין: רמבו — 9.00
בית אגרון:
ג'יימס בונד — לעיניך בלבד — 16.00
לבירינט — 18.15
מלך ליום אחד — 20.00
מונטי פייטון — משהו שונה לגמרי — 22.00
כפיר: הקלות הבלתי נסבלת — 4.30, 7.15, 9.15
אורגיל: שלושה גברים ותינוקת — 8.30
מיטעל: אהבנו כל כך — 9.15
סמדר: משדרים חדשות — 9.15
הבירה: סגור לרגל שיפוצים
עדן: ג'ונסון הלוחמת בדרכים — 9.00
תיאטרון ירושלים:
סוריס — 9.30

חיפה

אורה: שם משחק — 7.00, 9.15
חן: עיניים שחורות — 4.30, 7.00, 9.00
עצמון 1: מלך הסלים — 4.30, 7.00, 9.15
עצמון 2: הקלות הבלתי נסבלת — 4.30, 7.00, 9.15
עצמון 3: מוכת ירח — 6.00, 9.15
רון: ביג פוט במשפחת — 4, 6.30, 9.00
רב־אור:
רב־אור 1: 3 גברים ותינוקת — 6.45, 9.15
רב־אור 2: תיזור גורלי — 6.00, 9.15
רב־אור 3: משדרים חדשות — 6.50, 9.15
אורלי: חופשה בכפר — 7.00, 9.15
קרן אור המחודש:
מקום ליד הים — 4.30, 7.00, 9.15
פאר: רמבו 3 — 5.00, 7.30, 9.30

נתניה

שרון: מקום ליד הים — 5, 7, 9.15
אל עצמי — בשעה 5.00, 11.00

חולון

סביון: ללא מיסתור — 5, 7.15, 9.30
מגדל: רמבו 3 — 7.00, 9.00
ארמון: מקום ליד הים — 5, 7.30, 9.30

בת־ים

עצמאות: ללא מיסתור — 5, 7.15, 9.30

הרצליה

היכלו (סגור)

פתח־תקוה

היכל 1: מלך הסלים — 7.00, 9.15
היכל 2: שם המשחק — 6.15, 9.30
היכל 3: תקועים בדרך — 6.15, 9.30

עפולה

מגשתרון: מוכת ירח — 9.00

ראשון־לציון

רון 1: תקועים בדרך — 6.00, 9.40
רון 2: מלך הסלים — 7.15, 9.30

הבימה
התיאטרון הלאומי
הערב יום ב', 4.7
שאלה שבתי: 20.30
בית־ספר לנשים: 20.30
המלביש — בבימרתף: 20.30
הדיבוק — בת' ירושלים: 20.30

שרותים ● עזרה ● תחבורה

תורנות בתי־מרקחת

בת־ים
קופ"ח — עין יהב 2, חולון

חולון
אהרון — הסיין 52

ירושלים
ד"ר כלה — המלך דוד 6

נתניה
קופ"ח — ברודצקי 31

פתח־תקוה
גמ"א — חפץ חיים 6

תל־אביב
בן־יהודה — בן־יהודה 142
סניטס — אבן גבירול 81

חיפה
יבנה — אבן סינא 7

משטרה

ירושלים, תל־אביב, חיפה, רמת־גן, בני־ברק, חולון, פתח־תקוה – טל' 100. באר־שבע, נהריה, נתניה, נצרת – טל' 100. אילת – 244; חדרה – 22444.

תורנות בתי־חולים

תל־אביב והמרכז

● בית החולים ע"ש שיבא תל־השומר – כל המחלקות – כל השבוע.
● בית החולים בילינסון, פתח־תקוה – כל המחלקות – כל השבוע.
● בית החולים ע"ש רוקח, תל־אביב – בימים ב', ד', ו' – כירורגיה ופנימית, ילדים – כל השבוע.
● בית החולים איכילוב, תל־אביב – בימים א', ג', ה' שבת – כירורגיה ופנימית.
● בית החולים וולפסון, חולון, – כל המחלקות – כל השבוע.
● בית החולים אסף הרופא – כל המחלקות – כל השבוע.

נתניה

● בי"ח לניאדו נמצא בתורנות למקרים דחופים – כל השבוע, כולל שבת.

ירושלים

שערי צדק – עיניים; משגב לדך – נשים; בקור חולים – ילדים, א.א.ג.; הדסה ע"כ – כירורגיה, אורטופדיה; הדסה ה"צ – פנימית

מוקד קופ"ח כללית

המוקד ימסור מידע טלפוני בימים א'–ה' בין 08.00–20.00. בימי ו' 08.00–15.00. טלפונים: 03־433500.

יד ביד – אוזן קשבת בטלפון לילד ולנוער – קו לנוער במצוקה ירושלים – 02־243358; ת"א – 226027 (24 שעות); חיפה – 04־229488 (11.00–20.00); גליל מערבי – 04־922222

קו פתוח לחיילים במצוקה בימי ב'–ד' – טל. 229782.

קו פתוח – אוזן קשבת לילדים ובני־נוער 08־221680 (24 שעות)

עזרה ראשונה

עזרה ראשונה לשיניים שליד "הדסה" לרפואת שיניים בישראל

בתל־אביב — בימים א'–ה' בין השעות: 21.00—23.00. בלילות שבת וערבי חג בין השעות: 18.00—24.00. בשבתות וחגים בין השעות: 15.00—21.00.
הכתובת: רח' בר־כוכבא 49, טל' 284649.
בחיפה: רחוב הגפן 26, קומה ג', טל' 523566, פתוח: מדי יום ביומו, כולל ערבי שבתות, שבתות וחגים מ־20.00 עד 23.00 בערב.

מרפאת שיניים לעזרה ראשונה

המרפאה פתוחה כל יום כולל שבתות וחגים בין השעות 24.00–9.00. אחרי חצות בתאום טלפוני בלבד.
דיזנגוף סנטר שער 3 (ליד המשביר) קומה א', טל' 294869, 03־285822.

מרכז מידע לקורבנות אונס

לרעננה והאיזור השרון, טל' 052־32432 בימים א'–ה' בשעות 17.00—21.00.

עזרה ראשונה נפשית

ער"ן ירושלים — טל' 02־227171.
ער"ן תל־אביב — טל' 03־5461111.
ער"ן ילדים ונוער, ת"א — טל' 03־261113
ער"ן חיפה — טל' 04־672222.
ער"ן כרמיאל (גליל מערבי) — 04־988410.
ער"ן נתניה — טל' 053־335316.
ער"ן כפר־סבא — 052־913999.
ער"ן באר־שבע — טל' 057־418111.

סילוק משורדים

מוקד עת"א למקרים דחופים — טל' 106.

מד"א

ירושלים, ת"א, חיפה – טל' 101. רמת־גן, בני־ברק, גבעתיים — טל' 5781111. לוד/רמלה — 101, טל' 08־221022. עפולה — טלפון 065־93334. טבריה — 101, טלפון 04־931401. נהריה — טל' 04־823333. בת־ים — טל' 5511111. באר־שבע — טל' 057־74767. שה"ל בגוש דן, טל' 03־330848.

רכבות

מירושלים לבני־ברק וחיפה:
בימים א'–ה': 16.00
בימי ו' וערבי חג: 11.30

מחיפה לבני־ברק וירושלים
א'–ה': 7.00

מתל־אביב לחיפה:
בימים א'–ה': 6.00, 7.00, 8.00, 8.16, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.30, 20.00.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00.

מתל־אביב לנהריה:
בימים א'–ה': 6.00, 8.00, 12.00, 14.00, 16.00.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 8.00, 12.00.

מחיפה, בת־גלים, לתל־אביב:
בימים א'–ה': 6.00, 6.40, 7.30, 8.30, 10.00, 11.05, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 19.30.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 6.30, 7.30, 8.30, 10.00, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30.

מנהריה לחיפה ולתל־אביב:
בימים א'–ה': 6.30, 9.05, 10.40, 14.35, 16.33, 18.38
בימי ו' וערבי חג: 9.05, 10.35

הרכבת תופעל בימי א' בשבוע ויום אחרי חג בלבד.

„מחדלי הדרגים הפיקודיים בליל הגלשונים אינם פוטרים את הש.ג."

קבע בית הדין הצבאי לערעורים בדחותו את ערעורו של טוראי רוני אלמוג על הרשעתו וחומרת העונש

אבי בניהו, עתיים

בית־הדין הצבאי לערעורים דחה אתמול את ערעורו של הש.ג. מ„ליל הגלשונים", טוראי רוני אלמוג, על הרשעתו ול־חלופין על חומרת העונש.

טוראי רוני אלמוג נידון לשנה וחצי מאסר בפועל ושנה וחצי על תנאי לאחר שהורשע בהתנהגות מחפירה ונטישת משמרת.

פרקליטו של רוני אלמוג, עו"ד אברהם אורן, טען בערעור, כי כ־נסיבות המקרה אין לראות את מעשה המערער כמחפיר, דווקא משום ש־מדובר באירוע שהתרחש בנסיבות מיוחדות על רקע של מחדלים חמורים של הדרגים הפיקודיים ושל כלל המערכת הצבאית באותו איזור.

עו"ד אורן הצביע על כך, שלא ניתנה לש.ג. התראה על חדירת המחבל, ש־היתה כבר ידועה, על כך שלא הוצבו זקיפים נוספים ליד השער ולא היתה כיתת סטורל במחנה.

„הש.ג. נתקף בתכונה אנושית של פחד לאחר שהותקף במפתיע בצרור יריות ורימונים, והוא נהג כפי שכל חייל אחר סביר היה נוהג במצב" טען עו"ד אורן והוסיף, כי מאחר וכל מפקדיו של אלמוג לא נתנו את הדין על מחדלי ליל הגלשונים, יש ל־שחרר את אלמוג לאלתר מן הכלא.

השופטים, אב בית־הדין אלוף בן־ציון פרחי, תת־אלוף יוסף בן־חנן ו־אלוף־משנה אביגדור רביב, קבעו בהחלטתם לדחות את הערעור, כי „באירוע הידוע כליל הגלשונים נתגלו ליקויים ומחדלים חמורים מצד נושאי תפקידים שונים — מפקדים וחיילים — אשר לא מילאו אחר ההוראות השונות הנוגעות לאבטחת המחנה, אך אין במחדלים חמורים אלה כדי לפטור את טוראי רוני אלמוג מאחריות למחדליו".

השופטים הוסיפו, כי לא מצאו ל־נכון להעניק יותר משקל לכל הנימוקים שנידונו ונשקלו כבר בערכאה הראשונה.

פרקליט אמריקני נוסף יסייע לדמיאניוק בערעורו

חנה אישהורביין

פרקליט אמריקני מפניקס, אריזונה, ויליאם וולף, עומד להגיע לישראל מטעם משפחתו של ג'ון דמיאניוק, במגמה לבחון נקודות שונות הכרוכות בפסק־הדין המרשיע של בית־המשפט המחוזי המיוחד בירושלים בעניין דמיאניוק.

בין היתר מעורר הפרקליט את מה שהוא מתאר כסירוב בית־המשפט להרשות למומחים של ההגנה לבדוק חוקרים חשובים במסמך טראווניקי. עוד הוא טוען, כי אחד ממומחי ההגנה, ויליאם פלין מפניקס, אריזונה, לא הורשה להעיד על כמה ממממצאיו בקשר לאפשרות שהמסמך מזוייף.

לדברי וולף, הסתיר משרד־המשפטים האמריקני מההגנה את המידע, כי 50 מניצולי טרבלינקה שהכירו את איוואן האיום, לא זיהו את דמיאניוק.

עד המדינה במשפטו של מזכיר בתיהמ"ש בת"א:

שילמתי לבן־עמי 20־40 ד' על כל פריט מעוקל שרכשתי

עתיים

יהודה פרנקל, „עד המדינה" במשפטו של יחיאל בן־עמי, אמר אתמול, כי שילם לבן־עמי סכומים שנעו בין 20 ל־40 דולר עבור כל פריט שרכש באמצעותו, במהלך המכירות הפומביות בהן שימש בן־עמי כרוז ומנהל המכירות.

בן־עמי, המזכיר הראשי של בתי־משפט השלום בת"א והמרכז, מואשם בעבירות של קבלת שוחד וטובות הנאה.

לטענת התובעת, עו"ד הלנה ביילין, קשר פרנקל קשר עם הנאשם, לפיו ירכוש פריטים במחירים נמוכים מהמעוקלים בהם הוא חפץ. הנאשם יראג לכך שפריטים אלה יגיעו לחזקתו של פרנקל במחיר נמוך ובתמורה קיבל הנאשם מפרנקל שוחד בהזדמנויות שונות.

פרנקל סיפר בעדותו בבית־המשפט המחוזי בת"א, כי היה בוחר במשרדו של בן־עמי את המוצרים בהם היה מעוניין ובאותו מעמד היה מסכם עם בן־עמי על המחיר שהוא ישלם לו עבור הבטחת קניותיו.

פרנקל סיפר, כי במהלך המכירות הוא היה מהנהן בראשו לבן־עמי, כאשר היה מעוניין במוצר מסויים והוא, בן־עמי, היה ממהר לסיים את מכירתו של פריט זה, מבלי להעלות את המחיר. „כאשר הסוחרים היו שואלים את בן־עמי מי הקונה? בן־עמי היה עונה להם: מה איכפת לכם? יש קונה וזהו" — סיפר פרנקל.

בחקירתו הנגדית על־ידי פרקליטתו של בן־עמי, עו"ד נירה לירדסקי, אישר פרנקל כי היו לו „סטוקים" של נשים אותן שלח לכל מי שהיה חפץ ביקרו.

כאשר נשאל האם זה נכון שגם אברהם פלאי (מזכיר בית־המשפט לתעבורה שנידון לשנתיים מאסר) נהנה משירותיו, לא איפשרה לו השופטת, אוסטרובסקי־כהן, להשיב ופסלה את השאלה.

„לבן־עמי לא הייתי צריך לספק נשים, גם כך היו לי מספיק", אמר פרנקל.

„תדיראן" תובעת פיצויי נזיקין ממפוטר שהתלונן על קיפוח

אשר שילוני

חברת „תדיראן" הגישה לבית־משפט השלום בת"א תביעת נזיקין בסך 60 אלף ש"ח נגד רון ברקאי, עובד חטיבת הקשר שפוטר מעבודתו, המתבצר בשטח המפעל בחולון וברמקול שבידו הסביר לעובדים כי מקפחים אותו.

ביהמ"ש גם הוציא צו מניעה זמני האוסר על הנתבע להכנס לשטח המפעל. בכך נענה ביהמ"ש חלקית לעתירת „תדיראן", שתבעה לאסור באופן קבוע מהנתבע להיכנס למפעל.

רון ברקאי, שעבר ארבע שנים בתדיראן, הוא אחד העובדים שפוטרו לפי החלטת הבורר היחיד בסכסוך „תדיראן"־ועד העובדים. הוא טוען, כי תנאי הפרישה שלו גרועים בהרבה מתנאי מפוטרים אחרים.

לפני כשבועיים, בעת שהסתובב בשטח המפעל והכריז ברמקול על קיפוחו, הוא נכנס לעימות עם אנשי ההנהלה והוכה על־ידי אחדים מהם. בעקבות תקרית אלימה זו הוא נתון עתה בצווארון אורתופדי.

ביקוש שיא למניות ההסדר — 12.1 מיליון ש"ח

אלחנן הורוביץ

מדד המניות הכללי עלה אתמול ב־0.63%. ערך השוק של מניות ההסדר עלה ב־0.88% ושל המניות התעשייתיות ירד ב־0.12%. הירידה הגדולה ביותר היתה במדד השערים של מניות השקעה בתעשייה שערך השוק שלהן ירד ב־0.88%.

למניות ההסדר שוב הופיע ביקוש־שיא של 12.1 מיליון ש"ח, שהביא לעליות ב־19 משעריהן, לעומת 6 שנשארו בלי שינוי ורק 1 שירד. (2.6 מיליון דולר). תשואותיהן השנתיות המובילות נעו בין 8.04% ל־9.97% ביוצאות לפדיון ב־1988 ובין 5.67% ל־6.40% ביוצאות לפדיון ב־1989. הביקושים למניות ההסדר מוסברים בהצעות להשוות את זכויות ההצבעה שלהן ובהתחזקות הדולר בעולם.

המסחר „הדו־צדדי" במניות התחיל אתמול לפני הצהריים במגמת ירידה. נרשמו רק 4 עליות שערים, שנעו בין 0.4% ל־1.0%.

גלגלי הבורסה

לעומתן נעו הירידות בין 0.5% ל־3%. הסנה ירדה ב־2.2%.

במסחר במניות בשערים משתנים חל שיפור ניכר. נרשמו 12 עליות שערים, לעומת 10 ירידות ו־8 שנשארו בלי שינוי. שער הסנה נשאר בלי שינוי, המדד ירד מ־72.59 ל־72.45 נקודות, ב־0.19%. המחזור ב„משתנים" היה קטן והסתכם ב־774 אלף ש"ח (כ־479 אלף דולר).

בכל המניות והתעשייתיות הסתכמו ההיצעים ב־6.5 מיליון ש"ח והביקושים — ב־1.7 מיליון ש"ח. בייחוד בלטו ההיצעים במניות הבנקים למשכנתאות, שעלו ל־5.1 מיליון ש"ח, כשהביקושים בהן ירדו ל־51 אלף ש"ח. הירידה התלולה ביותר במניות התעשייתיות האחרות היתה ב־78.4% בגולדפרוסט 1. כן בלטו הירידות במניות הנחשבות כספקולאטיביות. בכל ה„תעשייתיות" עלו 118 שערים, לעומת 134 שירדו ו־151 שנשארו בלי שינוי.

הוועדה המקומית לתכנון ולבניה רמת־גן

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965

נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 149 לחוק הנ"ל כי הוגשה לוועדה המקומית לתכנון ולבניה רמת־גן (להלן — הוועדה המקומית) בקשה להתרת הקלה בגוש 6181 חלקה 300, רחוב ההסתדרות מספר 20 ובגוש 6183, חלקה 202, רחוב לח"י מספר 22, רהדיגו: הקלה במסגרת 6% משטח החלקה ו־10% בקומה ב' במרווחים צדדיים.

כל המעוניין הרואה את עצמו נפגע על־ידי אישור ההקלה הנ"ל יוכל לעיין בתכנית ולהגיש התנגדות מנומקת לפרטיה.

ההתנגדות צריכה להמסר לידי הוועדה המקומית במשרדי אגף ההנדסה, רחוב המעגל 26 רמת־גן, תוך שבועיים מיום פרסום הודעה זו בעיתונות.

אודי עמית — ראש העיר
יו"ר הוועדה המקומית
לתכנון ולבניה, רמת־גן

טלקס

● עב"ם בצורת חרוט בקרית־ים

אלקטרונאי תושב קרית־ים, מנחם כהן (23), טוען כי צפה במוצאי־שבת בעב"ם בצורת חרוט ששייט באוויר מעל הקריה.

האלקטרונאי דיווח על הופעת העב"ם להדסה ארבל מחיפה, המתעדת עדויות על הופעת עב"מים בשמי ישראל.

מנחם כהן טוען, כי במוצאי־שבת, סמוך לשעה 20.15, ראה מביתו כלי טיס בצורת חרוט שלו בסיס עגול, המסתובב על צירו ואורות מנצנצים ממנו, שהתעופף בגובה של כ־500 מטר מעל הקריה. העב"ם לא השמיע קול ונעלם לאחר שלוש דקות.

(עתי"ם)

● גדעון שמיר — מנהל נמל אשדוד

גדעון שמיר בן 45 החל אתמול בתפקידו כמנהל החדש של נמל אשדוד.

שמיר כיהן בשנים האחרונות כסגן מנהל נמל חיפה בנושאי תפעול ומסופים. לפני כן היה סגן מנהל נמל אשדוד בתפקידי מינהל וכוח אדם.

גדעון שמיר, נשוי ואב לארבעה ילדים, הוא תושב כפר מרדכי ליד אשדוד. בשירותו הצבאי מילא תפקידים מיוחדים בחיל הצנחנים והגיע לדרגת סמח"ט.

עזרא אבירן

● תושבי שכונת עמידר בבת־ים תובעים תחבורה לחוף הרחצה

ועד שכונת עמידר בבת־ים תובע מ„אגד" להסיע את תושבי השכונה לחוף הרחצה. הוועד תובע, שאוטובוס מס' 1, העובר בבת־ים ומגיע לחוף הרחצה, ייכנס גם לשכונה ויאסוף את התושבים.

במכתב ל„אגד" שואל יו"ר ועד השכונה, משה מח־אהבתי: „האם יעלה על הדעת שאמהות ותינוקות מהשכונה יילכו ברגל מרחי הרצל עד לחוף הים? האם לנגד עיניכם עומדים רק חישובי כדאיות ואין התחשבות בצרכי הציבור".

„אגד" דחה בינתיים את תביעת ועד השכונה וטוען, שהארכת הקו איננה כדאית.

אשר שילוני

הסתדרות השומר הצעיר
ההנהגה הראשית

הסעות להבנה של מחנה בדואים כיתות ו' ביום ג' ה־6/7:

אוטובוס 1: מחיפה בשעה 08.00 מאולמי רון.
אוסף ב: צ'קפוסט החדש, בצומת יגור, בצומת ג'למי, ובצומת מנסורה.
אוטובוס 2: מת"א — בשה 08.00 — מבריכת גלית ביד אליהו.
אוסף ב: צומת הרצליה, צומת נתניה, צומת אולגה, (לכיוון חדרה) ובתחנה מרכזית בחדרה.
* בכל מקרה יש להגיע ליער מצר עד השעה 10.00.
ציוד חובה למחנה: כובע, נעליים גבוהות, אוכל ל־4 ימים, 2 קנקלים, ג'לביות וכפיות, חוברות המחנה וכלי כתיבה.
* בדבר שאלות ובעיות ניתן לפנות למח' צופיות בהנה"ר 03־291161.
חזק ואמץ
מח' צופיות

בפלילים

חולה נפש ניסה לרצוח פסיכיאטרית ולהתאבד

עזרא אבירן

חולה נפש בן 43 מאשדוד ניסה אתמול בצהריים לרצוח רופאה פסיכיאטרית ולהתאבד במרכז לבריאות הנפש באשדוד.

החולה גרם לחתכים עמוקים בפניה, צווארה, גבה וידיה של הרופאה, ד"ר אסתר מליץ בת 41 מאשדוד. לאחר מכן חתך את גרונו משני צידיו, פגע באחד העורקים הראשיים והועבר לבית־החולים באשקלון ללא הכרה. הוא הוכנס מיד לחדר ניתוח ובעבור שלוש שעות הוצא משם. מצבו הוגדר קשה אך יציב.

ד"ר מליץ, האחראית על השירות הפסיכיאטרי באשדוד, אושפזה אף היא בביה"ח באשקלון, שם תפרו את פצעיה ונמסר שאין נשקפת סכנה לחייה.

מפקד משטרת אשדוד, סגן־ניצב יואל ברמן, שהגיע יחד עם חוקריו למרכז לבריאות הנפש, מסר, כי חולה הנפש הותיר מכתב ובו כתב, כי היתה בכוונתו להתאבד לאחר תקיפת הרופאה על רקע טענותיו כי קיבל תרופות שגרמו לכיעורו.

עוד נמסר, כי חבריה לעבודה של הרופאה ד"ר מנוחין והאחות ריטה רוידוביץ', הצליחו לחלצה מידי התוקף לאחר ששמעו את צעקותיה.

מאסר לילדים בדואים שרגמו כלי־רכב

איילת מזור

בית־המשפט המחוזי בבאר־שבע גזר אתמול ארבעה חודשי מאסר בפועל וחצי שנה מאסר על תנאי על שלושה ילדים בדואים בני 13 ו־14 שהורשעו ביידוי אבנים על כלי רכב בכביש באר־שבע — תל־שוקת. הם גם חוייבו לפצות את הנהגת שנפגעה ולשלם לה 500 ש"ח כל אחד.

„הגל העכור של עבירות מסוג זה אינו מותיר לי ברירה אחרת אלא לשלוח את הנאשמים למעון נעול, אחרת ישמש הדבר אות כי דמם של הנוסעים בדרכים מותר" — קבע השופט יהושע פלפל בגזר־הדין.

הקטינים הואשמו בפציעתה של דייזי חבושה בת 37 מרמת־גן שנהגה ברכבה הפרטי לפני כשלושה חודשים בכביש באר־שבע ערד. כן הואשמו ביידוי אבנים לעבר שלושה כלי־רכב נוספים.

נתפסה נערת הליווי שנמלטה ממעצר

יואב אביב

משטרת מרחב חיפה הצליחה ללכוד את אלן שם־טוב תמיר, אחת החשודות בניהול רשת נערות הליווי שסיפקו שירותי מין בחיפה.

אלן נעצרה לפני כשבוע בעת פשיטת המשטרה על דירה בשכונת נווה שאנן בחיפה שם הופעלה הרשת.

במהלך החקירה המשטרתית ביקשה אלן שם־טוב לצאת לשירותים ונמלטה מחלון השירותים. מאז עשתה משטרת מרחב חיפה מאמצים ללכוד אותה ואתמול היא הובאה בפני שופט.

נציג המשטרה חזר וסיפר על הפרשה בה נחשפה הרשת ועל מעצרם של מנהל הרשת, אורי כהן, ונשים נוספות. הוא ביקש משופט לעצור את אלן שם־טוב לצורך המשך חקירה.

השופט עצר את החשודה ל־10 ימים והורה למשטרה לשלוח אותה לבדיקה פסיכיאטרית.

חשודים בהתעללות מינית בילדה בת 7

זהבה מוזס

שלושה נערים בני 14־15 מראשון־לציון נעצרו כחשודים בהתעללות מינית בילדה בת 7.

אמה של הילדה התלוננה במשטרה, כי השלושה גררו את הילדה אל גג אחד מבתי־הספר בעיר שם התעללו בה.

במקרה אחר שהיה בלוד בסוף השבוע נעצר תושב ירושלים בן 55 כחשוד בביצוע מעשה מגונה בילדה בת 5.

על־פי החשד פיתה הגבר את הילדה בסוכריות ולטיסות להיכנס אתו לשירותי הגברים בבריכת השחייה העירונית, שם הפשיט אותה ועשה בה מעשים מגונים.

למיכאל פריינר והמשפחה
אתכם בצער במות
האם
בניבר
קיבוץ רמות מנשה

לחברנו אילן דישון ולמשפחה
משתתפים באבלכם במות
האב
קיבוץ עין המפרץ

חרף ההסכם בוועדת השרים — מחריף משבר הבריאות

הרופאים משביתים את בתיה"ח במרכז הארץ ● 3000 אחיות יצאו אתמול לחופשה ● עובדי המעבדות והרוקחים פותחים בשביתה ● עובדי המינהל והמשק שוקלים עיצומים

רונית מורגנשטרן

בעוד המערכת הפוליטית הגיעה להסכמה בדבר פתרון מיידי למשבר במערכת הבריאות, הולכים השיבושים במערכת ומחריפים. בנוסף לשביתה במד"א משביתים היום רופאי המדינה ורופאי בתי החולים של קופת־חולים את כל בתי־החולים במרכז הארץ והעבודה תתבצע במתכונת שבת. ביתר בתי־החולים נמשכים השיבושים הרגילים.

רבע ממספר האחיות בבתי־החולים ייעדרו היום מהעבודה. כתוצאה מכך נסגרו מחלקות שלמות וחולים צורפו למחלקות אחרות. מצב זה יימשך עד סוף אוגוסט, לאחר שאתמול יצאו האחיות לחופשה שנתית במחזורים של שבועיים, כשבכל מחזור יוצאות 3000 מהן לחופשה.

מהאוצר נמסר, כי יש התקדמות בנושא יישום התקינה של האחיות, אך האחיות מוחות בצעדן גם על אי־שיתופן בקביעת ההסדר לקיצור תורים.

עובדי מינהל ומשק ניהלו אתמול הסברה שקטה לגבי עמדתם בעניין קיצור התורים ולא שיבשו את העבודה. מחר יתכנסו הוועדים שלהם לדון בצעדים שינקטו.

הרוקחים ישביתו מחר את כל שירותי הרוקחות בבתי־החולים במחאה על שוועדת השרים מתעלמת מהתפקיד המרכזי שממלאים הרוקחים במערכת־הבריאות.

גם המיקרוביולוגים מתכוונים לשתק החל ממחר את המעבדות במרפאות, אם לא יקבלו עד אז את הגורמות והפרמיות המגיעות להם, לדבריהם, מהסכם השכר שחתמו עם הנהלת קופ"ח.

אתמול לא הופיעו רופאי המדינה לפגישה שנועדה להם עם שרת־הבריאות. הפגישה תיערך כנראה היום ובה יבהירו השרה ומנכ"ל משרד־הבריאות בעל־פה נקודות שאינן כתובות במסמך העקרונות לקיצור תורים של ועדת השרים.

שרת־הבריאות מתחה ביקורת נוקבת על הרופאים והעובדים האחרים אשר הודרו להביע התנגדות לתוכנית לקיצור תורים מבלי שלמדו אותה תחילה. „הגיעה שעת האמת, צריכים להיות עירנים למתרחש במערכת ולעשות מאמץ ולשים קץ לסבל החולים", אמרה השרה.

שר־האוצר הבטיח, כי האחיות, עובדי מינהל ומשק והמגזרים האחרים יהיו שותפים להסדר ויבואו עימם במשא־ומתן.

מהנהלת קופת חולים נמסר, כי אתמול קויימו מגעים עם רופאי בתי־החולים של הקופה להבהרת תוכנית הוועדה וכי יש יותר מתינות בתגובת הרופאים. מארגון הרופאים נמסר, כי לא קויימו שום מגעים ודבר לא נשתנה בגישת הרופאים כלפי התוכנית.

הרופאים דוחים את התוכנית גם משום שאינה פותרת את בעיית השכר הנמוך במשמרת הראשונה.

אמבולנס אחד בכל תחנה

רונית מורגנשטרן

החל מאתמול בצהריים מושבתים שירותי מד"א בכל רחבי הארץ. אמבולנס אחד בלבד משרת את הנזקקים בכל תחנת מד"א. אין שירות ניידות טיפול נמרץ, אין שירותי דם ואספקת דם לבתי־החולים.

לאחר שהתברר לעובדי מד"א שהם לא יקבלו את משכורת החודש, הם החלו להתאסף משעות הצהריים מול מרכז מד"א. על האמבולנסים נתלו שלטי מחאה כגון: „אין כסף — אין עבודה", „אין עבודה, אין חיים", „מד"א איננו בנק — פה לא סוגרים סניפים".

נציבות מס־הכנסה נענתה לבקשת שרת־הבריאות והסירה את העיקול על חשבונות הבנקים של מד"א. באוצר טוענים, כי יש במד"א כסף לתשלום המשכורות, אולם הם אינם עושים זאת כדי להתסיס את העובדים.

ממד"א נמסר, כי חשבונות הבנק של מד"א נמצאים באוברדרפט, כך שאין ממה לשלם לעובדים, ורק אם יועבר סכום של 1.5 מיליון ש"ח מתוך החובות שמשרד־הבריאות חייב למד"א, אפשר יהיה לשלם את המשכורות.

משרד־הבריאות העביר אתמול אחר־הצהריים חצי מיליון ש"ח על חשבון תשלומים שמועד פרעונם יחול בימים הקרובים. שרת־הבריאות ביקשה מהנהלת מד"א לשלם לעובדים מקדמות ולהפעיל לפחות חלק מהשירותים בצורה תקינה, עד שיעלה נושא מד"א באופן יסודי בוועדת השרים, כנראה באמצע השבוע, ויושג פיתרון למשבר.

ממד"א נמסר שהסכום הזה אינו מספיק לחלוקת משכורות לעובדים.

מבדיקה שנערכה במשרד־הבריאות התברר, כי משרד האוצר, שהגיש בעצמו את תקציב הבריאות, לא כלל תמיכה במד"א, ולכן אין למשרד הבריאות כסף לתמיכה במד"א מעבר לתשלומים עבור השירותים שמספקת מד"א למערכת הבריאות.

4 אחוזים מפרידים בין האוצר להסתדרות במשא־ומתן על השכר

האוצר מוכן לתוספת של 8 אחוזים לשנתיים בעוד ההסתדרות תובעת 12 אחוז

אבשלום קווה, כתבנו הכלכלי בירושלים

התקדמות־מה חלה אתמול בדיונים שבין ההסתדרות למשרד־האוצר ולמעסיקים הציבוריים על הסכמי שכר חדשים בסקטור הציבורי. המחלוקת העיקרית מתמקדת לפי שעה בשיעור התוספת: האוצר מוכן לתוספת של שמונה אחוזים, אשר תתפרס על פני שנתיים, ואילו ההסתדרות תובעת תוספת של 12 אחוז.

הצוותים המשותפים לשני הצדדים התכנסו אתמול בתל־אביב בראשות יו"ר האגף לאיגוד מקצועי, חיים הברפלד, והממונה על השכר, יעקב דנון. במהלך הפגישה נשבר מחסום שלושת האחוזים בהם דבק האוצר ונציגיו הודיעו, כי הם מוכנים לשלם תוספת של ארבעה אחוזים בשנה. ההסכם ייחתם לשנתיים. הצדדים ישובו ויתכנסו היום אחרי הצהריים לפגישה מכרעת.

ההסתדרות טרם הסירה את איומה להשבית את המשק הציבורי ביום רביעי הקרוב. אולם ראשי איגודים מקצועיים העריכו אמש, כי ההשבתה תידחה ואולי אף תבוטל בסופו של דבר.

יתפשר על 5 אחוזים

פקידים בכירים במשרד־האוצר אמרו אתמול לכתבנו, כי שר־האוצר, משה נסים, החליט לחתור לסיום המשא־ומתן עם העובדים בסקטור הציבורי לפני שיתקרבו הבחירות. החלטתו זו עומדת, לדבריהם, מאחורי הגמישות שמגלה האוצר במשא־ומתן עם האגף לאיגוד מקצועי.

באוצר אמרו, שבסיום יהיה מוכן להחזיר את עובדי הסקטור הציבורי לרמה בה הם היו ב־1984. פירוש הדבר שהאוצר יהיה מוכן בסופו של דבר להציע תוספות של 5 אחוזים בכל אחת מהשנתיים הקרובות.

ההסתדרות אישרה הסכם ההבראה ל„כור"; תגביר הבקרה והמעקב

אבשלום קווה

הוועדה המרכזת של ההסתדרות, שדנה אתמול במשבר הפוקד את חברת העובדים ואת „כור", החליטה לאמץ את תוכנית ההבראה של „כור" כפי שהוצגה על ידי מנכ"ל הקונצרן, בני גאון, וכן החליט לחזק את כלי הבקרה והמעקב אחרי ההתפתחויות הכלכליות וההתפתחויות של חברת העובדים.

מזכ"ל ההסתדרות, ישראל קיסר, קבע בישיבה, כי „למרות הקשיים, ההפסדים, „כור" תעמוד במשבר אם נפעל ונעשה את הפעולות הנכונות. אין תהליך לחברת העובדים ועיקר הבעיה היתה בעיית הניהול של „כור", שאליה התוספו גורמים נוספים, מהם פנימיים ומהם חיצוניים, כמו המדיניות הפיננסית של הממשלה".

קיסר תקף את מפ"ם המדברת לדבריו בשתי שפות, מצד אחד שותפה להנהגת ההסתדרות ומצד שני פועלת באמצעות „ועד 1" מאחורי גבה. גם יו"ר האגף לארגון ולמועצות פועלים גדעון בן־ישראל ביקר את פעולות „ועד 1".

יו"ר סיעת מפ"ם, אפרים זילוני, אמר, כי אינו מקבל את הקביעות החדשות מבית מדרשו של בני גאון „ואין אני מקבל שלא קיימת סולידאריות ואין עזרה הדדית. לא יכול להיות שעובדים ישמעו ברדיו שמפעל נסגר... שום תנועת פועלים לא תינצל אם יפול הבית הזה", הזהיר יו"ר הסיעה.

ביהמ"ש עשוי להוציא היום צו סגירה למפעל „אליאנס"

אודי נחשון, יואב אביב

בית־המשפט המחוזי בתל־אביב עשוי להוציא היום צו סגירה למפעל „אליאנס", לאחר שוועד הפועלים במפעל מנע מנציגי המפרק הזמני להיכנס לשטח המפעל, כדי להתחיל בהכנות להפעלתו מחדש.

כונס הנכסים הרשמי, עו"ד עמרם בלום, יבקש מבית־המשפט להוציא צו סגירה למפעל, ולאחר אישורו יחל בפעולות לפירוקה הסופי של החברה — כלומר פיטורי כל העובדים ומכירת נכסי החברה, כדי לכסות את חובותיה.

אתמול דחתה רשות השיפוט של ההסתדרות את תביעת ועדי העובדים ב„אליאנס" נגד עו"ד בלום ונגד „כור" ומועצת פועלי חדרה. בתביעתם דרשו העובדים מהמפרק ומ„כור" לפתוח את המפעל על־פי תנאי ההסכם שנחתם בין הוועד לבין האיגוד המקצועי — הסכם שהמפרק אינו שותף לו.

רשות השיפוט של ההסתדרות קיבלה את טענותיו של עו"ד ישראל קנטור, שייצג את המפרק הזמני ואת הנהלת „כור". קנטור טען, כי כונס הנכסים הרשמי של המדינה אינו כפוף לסמכות מוסד השיפוט של ההסתדרות, והעניין כולו נמצא בסמכותו של בית המשפט המחוזי.

אתמול בבוקר הוקף המפעל בכוחות גדולים של משטרה, כשכוחות צבא הגיעו למקום כדי להוציא ממנו צמיגים.

בשעה 3.00 לפנות בוקר הגיעו לאיזור התעשייה בחדרה חיילי צה"ל עם מלגזות צבאיות ומשאיות וביקשו להוציא משטח המפעל צמיגים. כוחות הצבא הגיעו כשהם מלווים בכוחות גדולים של משטרת מרחב חיפה. העובדים המבוצרים במפעל לא מנעו מהחיילים להוציא צמיגים בשווי מיליוני שקלים שנרכשו על־ידי צה"ל ממפעל „אליאנס".

בתחילה סירבו העובדים לאפשר כניסת החיילים, אולם בתום משא ומתן עם מפקד משטרת חדרה, החלו החיילים להעמיס צמיגים על המשאיות.

18 מפעלי מתכת, חשמל ואלקטרוניקה יושבתו מחר

אבשלום קווה

גל של סכסוכי־עבודה פוקד את המשק, ובוועד הפועל מעריכים, כי עם חתימת הסכמי מסגרת בשירות הציבורי והסכמים ענפיים ומפעליים־מקומיים במגזר הפרטי־התעשייתי, יירגעו הרוחות.

18 מפעלי מתכת, חשמל ואלקטרוניקה יושבתו מחר במחאה על סירוב התאחדות התעשיינים לפתוח במשא ומתן על הסכמי עבודה ענפיים עם הסתדרות עובדי המתכת. מחר יתקיימו גם אסיפות הסברה במפעלים שונים ברחבי הארץ. ממלא מקום מזכ"ל הסתדרות עובדי המתכת, עזרא שלום, אמר אמש, כי כל המאמצים להביא את המעסיקים אל שולחן המשא ומתן עלו בתוהו, ולארגון לא היתה ברירה אלא לממש את סכסוך־העבודה.

בית־הדין האיזורי לעבודה בתל־אביב הוציא אתמול צו־מניעה זמני, האוסר על חברת „אגר" לפטר 100 איש מבין העובדים השכירים הקבועים. הבקשה ניתנה לבקשת ההסתדרות הכללית. שופט בית־הדין לעבודה מאיר נחתומי ציין בהחלטתו, כי בנסיבות העניין, כשמדובר בכוונה לפטר עובדים שכירים קבועים במספר כה משמעותי, ובהנחה שעדיין לא נערך כל מגע מוקדם, מן הראוי להיענות לבקשה.

חברי הוועד הארצי ומועצת העובדים של תדיראן יקיימו ביום ראשון הבא שביתת־שבת בכניסה לבניין הוועד הפועל בתל־אביב, במחאה על שיו"ר האגף לאיגוד מקצועי, חיים הברפלד, מתעלם, לדברי אנשי הוועד, ממסקנות ועדת מנו מאיר גת, הממליצות להקים ועד ארצי לעובדי החברה.

פועלי „תגל" המבוצרים החזירו מכתבי הפיטורים

יהודה צור

„קיסר והברפלד ימנעו מגאון להציל את ,כור' בצורה כזאת. הגאון הזה לא יציל מפעלים, הוא סוגר אותם" — אמר אתמול יו"ר ועד עובדי „תגל" בעכו, ש־140 פועליו מתבצרים זה חמישה ימים בין כותלי המפעל ומונעים הוצאת סחורות וציוד.

העובדים סירבו לקבל מכתבי־פיטורים בטענה שאיש לא בא איתם במשא ומתן.

מזכיר מועצת הפועלים, יהושע כץ, ביקר אתמול במפעל כאשר התקיימה בו ישיבה סוערת של העובדים, שהחליטו להמשיך במאבקם. יהושע כץ אמר, כי אמנם היו בשנים האחרונות הפסדים ל„תגל", שהגיעו ל־15 מיליון דולר, אולם בשנה הנוכחית פועל המפעל לפי תוכנית ואין שום סיבה לסגור אותו. הוא ציין, שאין בעיר שום אפשרות לתת למפוטרים תעסוקה אחרת.

העובדים סיפרו למשלחת מפ"ם, שהם נמצאים במצוקה ואין להם לאן ללכת לחפש עבודה אחרת. זה המפעל היחיד באיזור והגליל המעסיק קבוצה גדולה של עובדים מהמגזר הדרוזי. פגיעה במפעל היא פגיעה רצינית במפרנסים אלה.

חסין פארס, מועמדה של מפ"ם לכנסת, הביע את הזדהות המשלחת עם העובדים ועודד אותם להחזיק מעמד. הוא הבטיח, שמפ"ם תעמוד לצידם במאבקם עד שיימצא פתרון צודק ומוסכם עליהם.

מסתמן סיכוי לחידוש העבודה ב„בגד עור"

שלמה גלזר

מסתמנת אפשרות לחידוש העבודה במפעל „בגד־עור" במגדל־העמק, שנסגר לפני שבוע. לכתבנו נודע, כי נציגו של משקיע מארה"ב ייפגש היום עם נציגי העובדים במפעל וידון עימם באפשרות לרכישת המפעל ולהפעלתו מחדש.

אתמול התקיים דיון בבית־המשפט המחוזי בנצרת בדרישת הנהלת המפעל לאשר הוצאת סחורה בשווי 30 אלף דולר, שהוזמנה על־ידי חברת „אור". השופט עודד גרשון קיבל את טענת בא־כוח העובדים, עו"ד יגאל גולברג, שאין בסמכות בית־המשפט המחוזי לדון בסוגיה, מאחר שמדובר בבעיית מקרקעין והוצאת סחורה, הנתונה בסמכות בית־משפט השלום. בא־כוח ההנהלה הודיע, כי יפנה היום לבית־משפט השלום בעניין.

בינתיים, הטיל בית־הדין האיזורי לעבודה, לבקשת העובדים, עיקול ואיסור על הוצאת ציוד וסחורה מהמפעל בשווי 10 מיליון ש"ח, בקבלו את טענת העובדים, כי סגירת המפעל על־ידי ההנהלה היוותה הפרת־הסכם עבודה חתום.

אסיפות עובדים ב„אל־על" גרמו איחורים ב־3 טיסות

יוסף שמי, עתיים

אסיפת עובדים גרמה אתמול לשיבושים בשלוש טיסות של „אל־על". באסיפה דנו העובדים בשאלת המשא ומתן עם ההנהלה על הסכם השכר החדש. ההנהלה מסרבת בעקשנות לנהל משא ומתן, בשל סירובו של האוצר להוסיף, ולו אגורה אחת, למשכורתם של העובדים.

לכתבנו נודע, כי בניגוד לתחזיות הפסימיות, משתפר והולך מצבה של חברת „אל־על", ובקווים רבים קשה לרכוש כרטיס. כך, למשל, קורה בקו־טיסה לקנדה ואף בטיסה לוורשה. נמסר, כי השיפור חל גם בתיירות ישראלית וגם בתיירות נכנסת.

נציג העובדים אמר, שאסיפות ההסברה בשעות העבודה יימשכו. אתמול נמשכו שעה אחת, אולם בימים הקרובים יורחבו לארבע או חמש שעות כדי להסביר את המצב, „וזה יעלה לחברת ,אל־על' הרבה יותר" — אמר.

הסכמה על גובה הפיצויים ל־270 ממפוטרי בית־שמש

כתבנו הכלכלי בירושלים

ועד עובדי מפעל מנועי בית־שמש הסכים אתמול לקבל את התנאים לפיצויי פיטורין של כ־270 מעובדי המפעל, שקבעה ועדת השרים שטיפלה בעתיד המפעל.

על־פי ההחלטה, יקבלו העובדים שיפוטרו פיצויי פיטורין בגובה של 5 אחוזים פחות מאשר הפיצויים ששולמו לעובדי התעשייה האווירית, שפוטרו לאחר ביטול פרויקט הלביא.

פקידים בכירים במשרד האוצר אמרו אתמול, שהמשרד נטה לתת פיצויים קטנים יותר, אך הדבר החשוב הוא, שלא מולאה דרישת העובדים לפיצויים בגובה של אלה שקיבלו מפוטרי ה„לביא". באוצר הדגישו, שפיצויי הפיטורין מתייחסים רק ל־270 עובדים שיפוטרו עתה ולא לעובדים שיפוטרו לאחר מכן, אם יהיו כאלה.

על־פי הערכות ראשוניות, 270 העובדים יפוטרו בתוך כשלושה שבועות, ולאחר פרק זמן זה, תחל הממשלה מחדש לחפש משקיע, שיקנה את חלקה בבעלות. באוצר ציינו, כי 5 משקיעים מעוניינים ברכישת המפעל.